

OKO NAD

PYRAMÍDOU

OBSAH

1. Všeobecný obraz Revolúcie.....	7
2. Slobodomurári, Ilumináti a Francúzska revolúcia.....	13
Kult prírody	
Rousseauov socializmus Voltaire	
Slobodomurárstvo Weishaupt a ilumináti	
3. Carbonéria, Alta Vendita a liberalizmus.....	22
Napoleon	
Slobodomurársko-liberálne prúdy Carbonéria a Alta Vendita	
4. Marxistická revolúcia.....	28
Sociálna otázka Komunistická revolúcia Komunizmus v Taliansku	
5. Synarchizmus.....	39
Saint-Yves a Rocca Synarchické hnutie	
6. Impérium mamony.....	46
Zrod a vývoj banking families	
System na ceste sociálno-komunistického synarchizmu	
System propaguje sociálno-komunistický svetový synarchizmus	
7. Vesmírna spolunadvláda.....	54
Útok na vesmír	
Polia spolupráce	
Záhady a problémy	
Revolúcia svetla.....	71

SVETOVLÁDA SLOBODOMURÁROV A ILUMINÁTOV

PREDSLOV

Tak ako krasová rieka, ktorá vyjde z pod zeme na svetlo po dlhej podzemnej púti, tak sa dnes Revolúcia javí pred očami všetkých vo svojich búrlivých účinkoch. Odrazu môžeme posúdiť jej dosah a z jej konečného vyústenia môžeme lepšie pochopiť históriu.

Keďže sa ma dotkla zhoda niektorých faktov, pred troma rokmi som dost' unáhle spracoval a vydal dielko, v ktorom som vyslovil hypotézu, že Revolúcia bola jednotnou záležitosťou. Nahliadnuc tu a tam do spisov, ktoré sa týkajú histórie týchto posledných storočí, uvedomil som si, že „ohniská nepokojov vo svete sú pospájané tajnými kanálmi, a že láva vytekajúca z rôznych vulkánov rozvratníctva pochádza z jediného ohniska starého dáta." Trpezlivé skúmanie ďalších štúdií, z ktorými som sa oboznámil poskytuje mojej hypotéze nepopierateľné dôkazy.

V predchádzajúcej práci, v ktorej som rozoberal túto otázku, som sa zameril na kľúčové udalosti, ktoré sa mi zdali celkom jednoznačné. Dnes, keď chcem predstaviť históriu Revolúcie stručným a jasným spôsobom, odvolávam sa skôr na nepopierateľnú historickú a ideologickú kontinuitu. Udalosti sa prevalia niekedy zúrivo, ako cyklóny Francúzskej a Ruskej revolúcie; avšak stabilnejšia je stopa spätných odoziev, ktoré tieto fakty vyvolávajú vo forme nových štruktúr, orientácií, zvykov. Skúmajúc predovšetkým centrálnu časť ideologických kontinuit, ktoré predstavujú trvalé dedičstvo Revolúcie, ukáže sa v plnom svetle jednota celého revolučného fenoménu.

Táto štúdia nemá slúžiť nato, aby sa zadosťučinilo zvedavosti, ale chce byť smerovkou, výzvou, ísť viac do hĺbky revolucionárskej magmy a vytvoriť celú historickú mozaiku, lebo „história je učiteľkou života".

Bibliografia

- AMBESI C. A., *Storia della massoneria*, Miláno 1971
- Au** AURITÍ atď, *L' occulta strategia della guerra senza confini*, Centro Studi Politici e Costituzionali, Roma 1972, strán 168.
- BARBIER E., *Les Infiltrations Maconniques dans l'Eglise*, Desclée de Brouwer, 1910.
- Br** BARRUEL A., *Memorie perservire allastoria del Giacobinismo*, London 1797., 3 zväzky, vyd. Barbiér, Carmapola 1852., Diffusion de la Pensée Francaise, 2 zväzky 1977. Základné poznatky o slobodomurárstve v čase Francúzskej revolúcie aj napriek niektorej neobjektívnej interpretácii.
- Bg** BERGIER J., *La grande conspiration russe-américaine*, vyd. Albin Michel, Paris 1978 strán 230. Perspektíva marxistickej orientácie na posúdenie.
- BERGIER J. E. BERNARD T., *La guerre secrète du pétrole*, vyd. Denoel.
- Bd** BORDIOT J., *Una maine caché dirige, Club des Livres civique*, Paris, 46 Rue des Renards., *Tecnocrates et Synarchie*, La Librairie Francaise, Paris.
- CI** CALLIARI P., *Pio Brunone Lanteri e la controrivoluzione*, Lanteriana, Torino 1976, strán 193.
- Ca** CARR W. G. *Pawns in the game*, VII vyd., St. George Press, Glendale (USA) 1970.
- CARUSO A., *Da Lenin a Berlinguer*, Idea, Roma 1976, strán 48., *II PCI é e resterà comunista*, Roma, „La Parola“, V. Cola di Rienzo 203, strán 64.
- COCHIN A., *La meccanica della rivoluzione*, Rusconi, Miláno 1974.
- COSTON H., *La haute finance et les révolutions*, La Librairie Francaise, Paris., *Le secret de Dieu*, id., *Tecnocrates et Synarchie*, ibid., *L' Alta finanza e le rivoluzioni*, vyd. A. R., Padova 1971.
- Cr** CRÉTINEAU-JOLY J., *L' Eglise Romaine en face de la Révolution*, Plon, Paris 1859. Základné poznatky o Carbonerii a o Alte Vendite. *Cristiani e Società Italiana*, príspevky pre Ludové hnutie (Movimento Popolare), hodnoverné štúdiá, ktoré spracovali: ROSA L., DEL NOCE A., RIGOBELLO A., BUTTIGLIONE R., atď. c. p. 1581 Miláno.
- Dp** DE PONCINS L., *La f. M.D après ses documents secrets*, IV vydanie, Diffusion de la Pensée Francaise, Vouillé, Chiré-en-Monreuil 1972, strán 390.
- Dc** DE PONCINS, *Cristianisme et F.M.*, „L'Ordre Francaise“, Difusion de la Pensée Francaise, Chiré-en-Monreuil 1969, strán 250.
- DE PONCINS L., *Histoire du Communisme*, Diffusion de la Pensée Francaise, Chiré-en-Monreuil.
- DI** DELASSUS E., *Il problema dell' ora presente: antagonismo tra due civiltá*, Desclée, Roma 1907, 2 zväzky, strán 688, 680. Táto skratka sa vzťahuje na jeden z týchto zväzkov, obsahuje základné poznatky o slobodomurárstve až do začiatku 20 storočia.
- DIERICKS M., *Freimaurerei die grosse Unbekannte*, Amburgo 1970.
- DILLON G. F. *Grand Orient Freemasonry Unmasked*, Britons P. Co., London 1965, V vyd.
- Ds** DE NICOLA U., *La simbologia del dollaro*, Solfanelli, Chieti 1977, strán, 40.
- Dn** DI NICOLA U., *I movimenti mondialisti nella storia contemporanea*, Centrum Politických a konštitučných štúdií, V. Vitocolonna 12, Chieti 1976, strán 32.
- ECKERT E., *La framassoneria nel vero suo aspetto, cioè congiura cosmopolita avente per iscopo la distruzione delle religioni, delle monarchie, delle istituzioni esistenti*, Torino 1873.
- FABIANI R., *I massoni in Italia*, „L ' Espresso“, Roma 1978, strán 216 Medzi inými tvrdeniami viac alebo menej vierohodnými vychádzajú na povrch nepopierateľné spory talianskej slobodomurárskej rodiny.
- FAY B., *La franc-maçonnerie et la revolution intellectuelle du XVIII siècle*, La Librerie

- Francaise, 1961.
- FERRER BENIMELI J. A., *Masoneria, Iglesia y Ilustracion*, Fundación Universitaria Espanola, Madrid 1977, 4 zväzky + *Bibliografia* strán 832.
- FRANCOVICH C., *Storia della massoneria in Italia, dalle origini alla rivoluzione francese*, La Nuova Italia, 1974.
- GAMBERINI G., *Attualità della massoneria. Contenti gli operai?*, Pleiadi, Longo vyd., Ravenna 1978, strán 270.
- GIANTULLI F., *L'essenza della masoneria italiana: il naturalisme*, Pucci Cipriani, Firenze 1973.
- GOREL PORCIATTI U., *Avviamento alla Massoneria*, Atanor, Roma, strán 60.
- HUTIN S., *Gouvernants invisibles et sociétés secrètes*, vyd. J`ai lu, 1971.
- JANNET C., *Les sociétés secrètes*, Paris 1877. LUZIO A., *La massoneria e il Risorgimento italiano*, Bologna 1925, 2 zväzky.
- LEVINSON C., *Vodka-Cola*, Vallecchi, Firenze 1978, strán 336. Dokumentácia o multinacionáloch, ktorí sú mostom medzi kapitalizmom západným a marxistickým. So zvlášť kritickým nadhľadom.
- Lv** MALINSKY-DE PONCINS, *La Guerra Occulta*, vyd. Le Rune, Milano 1961, strán 233.
- Ma** MAZZA L., *Comunismo all' italiana*, Ucid, Milano 1976, strán 27.
- MOLA A. A., *Storia della Massoneria italiana dall' Unita alla Repubblica*, Bompiani, 1977, strán 822.
- MORAMANCO M., *La Massoneria ieri e oggi*, De Vecchi, Milano 1977, strán 342, predslov L. SALVINI, interview G. GAMBERINI, veľkí majstri, atď.
- NYLUS S., *I Protocolli dei Savi di Sion*, La Vita Italiana, Roma 1921., Catapano, Lucera 1972, strán 160. O' GRADY O. M., *The Beasts of Apocalypse*, O Grady Publications, Benica (USA) 1959, strán 118. ROBISON J., *Proofs of a Conspiracy*, The Americanist Classics, 1967.
- Og** SCHLINK B., *Alle soglie della persecuzione dei cristiani*, Roma 1974, strán 64., *Nel vortice della seduzione del nostro tempo*, Roma 1976, strán 56.
- SERVANT M., *Veillez et priez car l' heure est proche*, 3 zväzky, Servant aucteur ed editcur, Sant-Germain-en-Laye 1972, France.
- Sv** STINE H., *La troisième Révolution industrielle*, Putman, New York 1978. TOCQUEVILLE A.:? *Il vecchio regime*, Milano 1946. TRIANA A., *Historia de los hermanos tres puntos*, Buenos Aires 1958.
- VIRION P., *Mystère d' iniquité*, vyd. S. Michel, 53 Saint-Céneré, Rennes 1967, strán 214: o náboženských aspektoch synarchismu.
- Vm** VIRION P., *Bientot un gouvernement mondial, une super et contre-Eglise?*, V. vydanie, Vyd. St. Michel, Rennes 1967.
- Vr** WEBSTER N., *World revolution, the plot against civilisation*, Britons P. Co., Devon 1971.
- WISE D., *Le Gouvernement Invisible*, Vintage Books, New York 1974.
- Wb** WITHIN I., *Lightbearers of Darkness*, The Christian Book Club of America, Hawthorne 1969, strán 172

1. Všeobecný obraz revolúcie

Kresťanstvo po rozšírení v Rímskom impériu preniklo aj medzi barbarské národy Európy, Ázie a Afriky. Tu postupne podnecovalo nárast kresťanského kultúrneho bohatstva, ktoré dosiahlo najväčšieho rozkvetu v XIII. stor. Táto situácia spájala židovské dedičstvo, s gréckou, latinskou a arabskou klasikou v jedinú širokú teologickú filozofickú syntézu. Veľké mestá sa pretekali v stavaní veľkolepých románskych a gotických katedrál, ktoré sa vypínali k nebu. Literatúra zrodila svetu majstrovské dielo Danteho, mystika dosiahla svojho vrcholu v Kataríne Sienskej a Františkovi z Assisi. Maliarstvo spolu s mystikou vytvorilo majstrovské diela od autorov ako Giotto, Beato, Angelico. Storočie, ktoré bolo kultúrne najviac kresťanské, bolo aj najracionalistickejším storočím v histórii, so svojou metafyzickou jednotou zameranou na Bytie. Náboženstvo, politika a kultúra našli svoju symbolickú jednotnú integráciu v Posvätnom Rímskom Impériu.

Čoskoro však pohanské zmýšľanie - staré ako človek sám, no nikdy neumlčané - si zaumienilo znovu sa presadiť a získať prevahu. Renesancia a Reformácia začínali presúvať látku kultúrnych záujmov od Boha k človeku, s úmyslom vyústiť s vtedajšou kultúrou v ateistický humanizmus (antropocentrizmus).

Táto rozsiahla krivka, nachýlená smerom k človeku, bola podnecovaná predovšetkým Revolúciou. Tento fenomén sa v posledných dvoch storočiach zintenzívnil, pretože bol značne podporovaný tajnými spoločnosťami, ktoré boli aktívnymi ohniskami novopohanského naturizmu.¹

1. Tajné spoločnosti sa zakoreňovali do renesančného a reformistického terénu, prehlbujúc rozdelenie západného sveta medzi katolíkmi a protestantmi. Už za FILIPA KRÁSNEHO právnik DUBOIS túžil po laickej rade národov bez účasti pápeža, ktorý bol hlavným pilierom Posvätného Rímskeho Impéria. Tú istú myšlienku rozšíril medzi severskými kniežatami český husitský kráľ JIŘÍ Z PODĚBRAD. V osemnástom storočí tajné spoločnosti rozličného druhu (alchymisti, kabalisti, okultisti, panteisti, rosenkruciáni atď.) - ktoré sa množili v protestantskom prostredí - podnecovali celosvetový protikresťanský prúd so spoluúčasťou mysliteľov ako Bacon, Grozio, Locke, Spinoza ap. V tom istom čase člen spolku Ružového kríža JÁN AMOS KOMENSKÝ (1592-1670) vytváral kultúrno-politicko-náboženský projekt, ktorý spočíval v zlúčení rozličných kresťanských vyznaní. Smeroval k prekonaniu kresťanstva a jeho vyústeniu do ezoterizmu.

2. V roku 1717 bola v Londýne definitívne zriadená anglická Slobodomurárska spoločnosť a v polovici osemnásteho storočia sa formoval celogermánsky prúd templárov. Z ich radov, privlasniac si ROUSSEAUOV socializmus vznikli v Bavorsku ilumináti (založil ich WEISHAUPT v roku 1776). Títo po kongrese vo Wilhelmsbade (1782) veľmi rýchlo prenikli do slobodomurárskych európskych lóží a v spolupráci s nimi a s vysokými medzinárodnými finančnými kruhmi (ROTHSCHILD atď.)² dali podnet k vzniku Francúzskej revolúcie (1789), ktorá v mentalite revolucionárov mala byť prvým krokom k svetovej socialistickej republike. V tom čase sa koloniálna politika presúvala (geopolitické záujmy) z katolíckych mocností na mocnosti protestantsko-kapitalistické (vzbury v španielskych kolóniách v Amerike, zrod nezávislých Spojených štátov amerických atď.).

3. Na zastavenie revolučného postupu nestačila ani Svätá aliancia (1814-1815), ani METTERNICHOV plán, ktorý mal za cieľ stabilizovať silnú katolícku koalíciu. Viedenský kongres ho neutralizoval vplyvom slobodomurárov a Rothschildových agentov.³

Po Svätej aliancii európsku revolucionársku činnosť začala ovládať talianska Alta Vendita, ktorá bola zamaskovaná lóžou Carbonerie a slobodomurárstva a stala sa nástrojom vysokých finančných kruhov. Popri nej sa vyvíjalo panslavistické hnutie so socialistickými cieľmi a s

úmyslom zjednotiť slovanský svet pod ruskou ochranou. V Nemecku sa zosilňovalo pangermánske hnutie v Tugensbunde a sedem jemu podobných, ktoré boli inšpirované iluminátmi a smerovali k pruskej nadvláde na úkor katolíckeho Bavorska a Rakúska (HERZ, ROTHSCHILD atď.).⁴

V závislosti na slobodomurárovi lordovi Palmerstonovi, ministrovi kráľovnej Viktórie, začal svoju činnosť REVOLUČNÝ INTERNACIONÁLNY KOMITÉT, riadený Talianom Mazzinim, Maďarom Kossuthom a Ledru-Rollinom.

Alta Vendita, ktorej hlavou bol NUBIUS, realizovala liberálnosocialistický a jednoznačne protikresťanský program. Nezhody medzi NUBIOM, ktorého stratégia bola pomalšia, ale hlbšia a karbonárom MAZZINIM, ktorý chcel činnosť bezprostrednejšiu a násilnejšiu, doviedla Altu Venditu k zániku otrávením Nubia (1848). Ale revolučné zárodky sa už dali do pohybu a vďaka podpore vysokého slobodomurárskeho funkcionára PALMERSTONA, hneď po skončení kongresu slobodomurárov v Štrasburgu (1847), na ktorom nastolili generálny plán vzbúr, sa v roku 1848 revolucionárske hnutia rozhodli v rozličných mestách Európy násilne zvrhnúť monarchie a nastoliť všade republiku. Plán však nedosiahol výsledok, ktorý sa očakával.⁵

4. V Nemecku roku 1848 vstupovali do politického diania dva „vynikajúce“ revolučné nástroje: MARXOV komunizmus zverejnený Manifestom (na príkaz iluminátov, ktorí navrhovali Weishauptov socialistický program⁶) a RITTEROV pangermanizmus. Z pohľadu anglického ministra zahraničných vecí Palmerstona, zosilnenie protestantského Nemecka a zrod jednotného Talianska, na úkor Rakúska a Pápežského štátu, spôsobilo rozklad kresťanského západu, s ktorým súvisel tiež útok na Rusko.⁷

Marxizmus a pangermanizmus, ktoré pochádzajú od iluminátov, hoci majú rozličný obsah - jeden socialistický a druhý rasistický - vyústili jeden do Ruskej revolúcie a druhý do nemeckého nacizmu. Ale slobodomurárska internacionála medzičasom zakladala ďalšie svetové prúdy: americký paladizmus a francúzsky synarchizmus.

Americká politika smerovala k svetovej nadvláde hneď po udalostiach medzinárodného vplyvu, ako bol zrod tajnej židovskej spoločnosti v New Yorku B' NAI B' RITH (1843), inštalovanie Mazziniho Demokratickej medzinárodnej zmluvy v New Yorku (1867), presťahovanie hlavného sídla generálnej rady Marxovej Internacionály do New Yorku (1872), závatný vzrast bankárskeho spolku „Jacob Schiff, Kuhn a Loeb“, ktorý financoval Ruskú revolúciu (Vr 28).

MAZZINI vnukol americkému generálovi ALBERTOVI PIKEMU (1809-1891) myšlienku o ideálnej univerzálnej republike, ktorá by sa uskutočnila prostredníctvom nejakej tajnejšej a autoritatívnejšej slobodomurárskej organizácie. Spolu s Pikem, luciferským teurgistom, sa Mazzini zameral na centralizáciu internacionálnej slobodomurárskej činnosti prostredníctvom novej tajnej spoločnosti v nižších slobodomurárskych sférach: „Nový paladizmus“. Toto Najvyššie vedenie Paladizmu - mozog medzinárodného najvyššieho slobodomurárstva so sídlom v Charlestowne, vykonával tajnú kontrolu nad americkými slobodomurármi a nad svetovým škótsizmom (lôžami škótskeho ritu). Paladizmus organizoval periodické konferencie v Charlestowne, jednoznačne orientované na svetovú vládu.

So založením „Paladinského Obradu“ Pike rozširoval mondialistickú ideu v Amerike, predvídajúc svetové vojny, ktoré by mali za cieľ zrušenie medzinárodných hraníc pod generálnou vládou Spojených štátov amerických.⁸

Tejto americkej ambícii sa vo Francúzsku postavil na odpor synarchizmus kabalistu SAINT-YVES D' ALVEYDRE, ktorý smeroval k politicko-univerzálnemu a náboženskému synkretizmu pod vedením ezoterického slobodomurárstva. Paladizmus a synarchizmus by napredovali k tomu istému cieľu - mondializmu - ale inými cestami. Vnútorne rozpory medzi slobodomurármi rôznych prúdov v druhej polovici 19. storočia zabrzdlili pochod k svetovej

jednote.⁹

5. V roku 1914 vypukla prvá svetová vojna, ktorá mala za cieľ rozbiť poslednú katolícku baštu v Rakúsko-Uhorskom cisárstve, zvrátiť cárské impérium a zaviesť v Rusku komunizmus.¹⁰ Ruská revolúcia bola uskutočnená spoločnou činnosťou tajných ruských spoločností s podporou medzinárodných spoločností a Veľkej nemeckej ríše, (odkiaľ bol vyslaný Lenin na známom obrnenom vlaku) a tiež finančnou internacionálnou spoločnosťou, ktorá mala v úmysle zaviesť svoje obchody v Rusku, dovtedy znemožňované tvrdou kontrolou, ktorou cár zasahoval do ruských financií.

Dohode v roku 1919 predchádzala séria rokovaní a pojednávanií tajných spoločností, aby diskutovali o reorganizácii Európy a o založení Spoločnosti národov, so zvláštnym zameraním na Sionizmus. Vďaka vplyvu P. S. ROTHSCHILDA sa mohlo započat' toto hebrejské dielo ako predzvesť budúceho Izraelského štátu.

Hlavné slovo vo vtedajšej politike mal vplyvný spolok British-Izrael, ktorý dal podnet k zjednoteniu amerického Paladizmu s anglickým rosenkruciánstvom, vzhľadom na anglosaskú svetovú nadvládu izraelskej inšpirácie na úkor katolicizmu, ktorý podľa ich úmyslov mal byť zničený komunizmom.¹¹

6. Ako opozícia tohto izraelského západného bloku vznikol nemecký pangermanizmus, ktorý na seba vzal podobu nacizmu a združoval v sebe dva smery - prúd iluminátov a rasizmu (MARX a RITTER). Nacizmus a fašizmus, ktorý sa rozšíril v Taliansku, nemal v úmysle potlačiť súkromné vlastníctvo, ale len podrobiť ho prísnej kontrole. Rivalstvo medzi nacizmom a anglosasko-izraelskou koalíciou rozpútalo druhú svetovú vojnu, ktorá zachytila aj Ameriku.

Hneď po vojne vznikla nová svetová rovnováha sústredená v bipolarizme: Spojené štáty americké, Sovietsky zväz, ktorý dosiahol svoj vrchol za KENNEDYHO a CHRUŠČOVA. Avšak odboj DE GAULLA proti americkej nadvláde a ľudovej Číny proti ruskej nadvláde pomohli k novej svetovej rovnováhe, založenej na synarchickom multipolarizme. A predsa tento politický multipolarizmus sa zdá byť prekonaný črtaním sa absolútnej technologickej a vojenskej nadradenosti spoločnej rusko-americkej nadvlády, smerujúcej k ovládnutiu vesmíru.

Medzinárodná politika našich dní (táto kniha je z r. 1979 pozn. prekladateľa), sa rozumie v tomto kontexte. Svetová aktivita sa v týchto posledných rokoch stala šialenou. Predpokladá sa, že za nejaké desaťročie bude svet ovládaný obmedzeným počtom multinacionálov*, ktorí budú regulovať trh konzumných produktov. Tejto koncentrácii bude zodpovedať banková koncentrácia a ekonomické spoločnosti, ktoré aj napriek rozdeleniu sveta na dva bloky, budú spieť k svetovej jednote uľahčovanej výmenou kultúrnych hodnôt medzi národmi.¹² Donedávna existujúce veľké roztržky medzi západným a východným blokom skončili. USA ovládli komunizmus prostredníctvom stratégie ideologického ovplyvňovania (podporujúc disidentov, vstúpiac do komunistických kruhov s obchodnými zmluvami, úvermi, investíciami, kultúrnou výmenou hodnôt). Jedným slovom, prinútili ich k dialógu.¹³ V Rusku si zase vládni predstavitelia mysleli, že „nemôže existovať dlhotrvajúcejšia mierová zhoda medzi socializmom a kapitalizmom" (SUSLOV).¹⁴ Európa sa medzi týmito dvoma blokmi stala dejiskom súperenia. „Atlantisti" sa snažili udržovať ju v americkom područí, „kontinentalisti" ju chceli zase zapojiť do komunistického sveta (eurokomunizmus), dúfajúc vo väčšie ekonomické zisky. Ťažisko konfliktov sa presunulo medzi priemyselné a rozvojové krajiny.

7. Obidva smery - marxizmus na východe a synarchizmus na západe - ktoré sú slobodomurárskeho pôvodu a protikresťanskej inšpirácie, sa zhodujú v spoločnom úsilí zničiť kresťanstvo nie vojenskou silou, ale kultúrnou nákazou, ktorou ho chcú rozložiť zvnútra. V tomto zmysle treba chápať nátlak na verejnú mienku ohľadom liberalizácie rozvodov, potratu, pornografie atď. Hromadné protikresťanské zameranie, ktoré sa uskutočňuje prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov, vytláča katolíkov na okraj verejného života a spolu s

inými druhmi nátlaku, v konečnom dôsledku predstavuje skutočné prenasledovanie kresťanov. Obidve tieto sily sa zhodujú v snahe držať na uzde celé ľudstvo systémom kontroly a masifikácie, útočia, zužujú priestor osobnosti a robia ho neistým. Začína sa plniť to, čo hovorí kniha Zjavenia: „Potom som videl inú šelmu vystupovať zo zeme...”

Spôsobuje aj to, že všetci, malí aj veľkí, bohatí aj chudobní, slobodní aj otroci, dali si znak na pravú ruku alebo na čelo, a nikto nemohol kupovať ani predávať, ak nemá znak, totiž meno šelmy alebo číslo jej mena¹⁵. Medzi toľkými hlasmi, ktoré odsudzujú túto skutočnosť, Maritain hovorí: „V tejto komunite osôb, ktorou je ľudská spoločnosť, Cirkev - ktorá je v súlade s požiadavkami pravdy - uprednostňuje osobu pred komunitou, kým dnešný svet dáva primát spoločnosti pred osobou. Táto nezhoda je veľmi výrazná a má veľkú dôležitosť. V dnešnej dobe sa Cirkev stáva vždy viac útočiskom a podporou osoby, a nech je za to požehnaná¹⁶”.

Pred týmto moderným vtelením Antikrista, Cirkev, ktorá je božieho pôvodu, je povolaná zvíťaziť nad temnými mocnosťami výzbrojou svetla, upevňujúc sa vo viere.

„Musí sa zrodiť Mesiášstvo nových Čias: Jeruzalem nového poriadku, sväto umiestnený medzi Východom a Západom, musí potlačiť oba znaky - imperiálny a pápežský. Izraelská Univerzálna Zmluva sa dala len teraz do činnosti a už sa všade pociťuje jej vplyv. Neobmedzuje sa len na náš kult, ale chce preniknúť do všetkých náboženstiev. Národnosti musia vymiznúť. Náboženstvá musia zapadnúť. Izrael však pretrvá, lebo tento malý národ bude Božím vyvoleným ľudom.”

B. CRÉMIEUX, Archives Israélites, 1861

„Keď budeme môcť považovať prácu za skončenú, máme právo byť hrdí na našu propagandu. Vieme dobre, že máme ešte ďaleko k tomu, aby naša práca bola zavŕšená; ale čo sú dve storočia pri napredovaní ľudstva? Dvesto rokov po zrode kresťanstva sa zdalo, že ono nedalo odpoveď na nádejný prísľub prorokov, a predsa ovládlo celý západ. Podobne to bude so slobodomurárstvom, pretože prostredníctvom vzdelania, ktoré sa vždy viac rozširuje s pokrokom vedy - a tá vytláča povery a bohov - ono sa bude vždy viac ukazovať ako jediné náboženstvo hodné ľudstva... Naše tajomstvo sa stotožňuje s tajomstvom, zverejneným v zaujímavej malej publikácii, dodnes nenájdenej, vydanéj roku 1744 v Bruseli: „La massoneria o rivelazione dei misteri massoni” (Slobodomurárstvo alebo odhalenie slobodomurárskych tajomstiev) Ono spočíva v bezcitnom budovaní univerzálnej a demokratickej republiky, ktorej kráľom bude rozum a ktorej najvyššou radou bude zhromaždenie Múdrych.

A. LANTOINE, Hiram au Jardin des Oliviers, s. 30

Poznámky

¹ Francúzskej a Ruskej revolúcii predchádzalo spustošenie ich krajín okultizmom. Pred Francúzskou revolúciou sa rozšírili ilumináti, teozofi a iné sekty s J. Böhmmom, Swedenborgom, Martinesom de Pasqualis, Cagliostrom a Saint-Germainom. Pred Ruskou revolúciou to boli: Philippe, Papis, Badmaief, Rasputin atd. GUENON R. v Le Theosofisme (Valois, Paris 1928, 221) píše: „Rozširovanie okultistického neospiritizmu vo všetkých svojich formách je ozajstným nebezpečenstvom pre verejnosť a treba ho odsúdiť a sústavne proti nemu bojovať... Je veľmi zaujímavé študovať politické a politicko-náboženské zákulisia súčasného okultizmu a podobných organizácií, ktoré k nemu vo väčšej alebo menšej miere smerujú. Ide o zákulisia, ktoré si zasluhujú oveľa väčšiu pozornosť ako celý fantazmagorický aparát (vyvolávanie

klamných predstáv na schôdkach), do ktorého je okultizmus zahalený, aby sa lepšie ukryl pred očami nezasvätených“.

O rozširovaní okultizmu tesne pred vypuknutím Ruskej revolúcie FÜLÔP MILLER R. v *The mind and face of Bolshevism* (Putman, Londýn, 1927, s. 84) píše: „Ak si lepšie zhodnotíme všetky tieto ruské sekty, môžeme povedať - ako to prvýkrát naznačil F. Ekstein - že idea komunizmu im bola základom. Molokani, duchoborci a všetky ostatné racionalistické sekty sa honosili tým, že v ich komunitách je vlastníctvo spoločné, ale „Clysti,, zachádzali ešte ďalej: láska, manželstvo, rodina prestávali byť súkromnou vecou, a medzi sebou mávali aj kolektívne sexuálne vzťahy.

Nedá sa pochybovať o obrovskom počte členov týchto siekt pred Revolúciou. Tento počet tvoril 1/3 z celkového počtu obyvateľov tejto obrovskej krajiny. A tak sme prinútení pripustiť, že sa nachádzame pred silou, ktorá mala veľký dopad nielen na náboženský, ale aj na politický život v krajine. Ruská inteligencia aj keď bola meštianska, bola extrémne revolucionárska. Dala sa strhnúť vplyvom nábožensko-racionalistických ideí, propagovaných sektami.

Ideologická jednota, ktorá spájala sekty s ruskými socialistami vyšla jasne na svetlo, keď imperialistická vláda prenasledovala sekty a ich adeptov odviekla na Sibír. Ruskí revolucionári sa rozhodne stavali na stranu utlačaných sektárov a boli považovaní za zástancov ich ideí. Duch ruských sektárov, ruskej buržoáznej inteligencie a bolševizmu bol identický a existoval v rozličných stupňoch u každej z týchto troch tried. Je to stále ten istý sen raja na zemi, ktorý sa nachádza na začiatku u Raskol'nikova a zachvátil vrstvy intelektuálov a ktorý ešte dnes zaberá centrálnu miesto v bolševickej doktríne spásy“. O J. A. KOMENSKOM vid' Vr 6-12

² Wb 32; Dn 8

³ Og 212 nasl., 345 nasl.

⁴ Wb 95; Dn 11

⁵ Dn 12. O revolučnom komitáte v závislosti na Palmerstonovi, vid' Vr 19, 28 nasl.

⁶ Dn 15. Revolúcia napredovala s dvojitém nádychom:

- rozložiť nastolený poriadok prostredníctvom liberalizmu a jeho extrémov (anarchizmus, radikalizmus) a tiež prostredníctvom synarchizmu, ktorý sa zdá byť prechodným riešením,

- vytvoriť nový poriadok prostredníctvom socializmu. Revolučná stratégia sa opakuje: silný liberalistický tlak kliesni cestu štátnemu totalizmu. O vzťahu medzi slobodomurármi a komunizmom porovnaj Dc 35 (vaticánske dokumenty), 105 nasl.

⁷ Vr 22

⁸ Vid' v Ca 15 a Dn 18 upresnenie týchto predpovedí, ktoré sa stali skutočnosťou. O Pikeovi: Vr 18 30 „Náboženstvom paladizmu je manichejský neognosticismus, ktorý učí, že božstvo je dvojité a Lucifer je bohom Svetla a Dobra, ktorý bojuje za ľudstvo proti Adonaiovi - Bohu Tmy a Zla“. Albert Pike ustanovil toto učenie za základ tajného kultu Trojuholníky (Paladistické Lóže) a tým neurobil nič iné ako sňal posledný závoj z dogmy Najvyšších stupňov v celom slobodomurárstve akéhokoľvek obradu. (Margiotta D.: *Ricordi di un trentatre, capo della massoneria universale*. Vyd. Briquet, Paríž-Lyon 1895, s. 85 nasl.. Margiotta sa znova vrátil do katolíckej Cirkvi). Týmto prevrátením ideí paladizmus (čiže luciferský obrad) započal nové obdobie v dejinách (Di Nicola A., *La simbologia del dollaro*, s. 32).

⁹ Vr 28-40; Vm 7-12.

¹⁰ O zákulisí a príprave Ruskej októbrovej revolúcie v r. 1917 pozri Malinski-De Poncins: *La guerra occulta. Le Rune*. Ruská revolúcia bola pripravovaná dlhým predrevolučným zrením podľa stratégie, ktorá sa opakuje v moderných revolúciách: zabezpečenie širokých finančných prostriedkov, zmocnenie sa najčítanejších a najrozšírenejších novín v krajine, intenzívna propaganda pomocou masovokomunikačných prostriedkov a škôl, infiltrovanie revolucionárskych agentov do rozličných sektorov „moci“, syndikálna činnosť, atď. Už je

zistené, že financovanie prišlo z bánk, ktoré spolupracovali so slobodomurármi (pozri články: „La Vita Italiana“ Roma, 1921).

O zastúpení slobodomurárov v revolucionárskych radoch existuje veľa zoznamov (pozri napr. dodatok k Protocolli dei Savi di Sion - Protokoly sionských mudrcov, vydavateľstvo „La Vita Italiana“, Roma, 1921, str. 143 nasl.), v súvislosti s revolucionármi z Nemecka, Rakúska, Maďarska, Československa, atď.

¹¹ „Komunizmus je nástroj, ktorým budú zvrhnuté vlády štátov v prospech svetovej vlády, svetovej polície, svetovej meny“ (Virion P.: Le nouvel ordre du monde: Tequi, S. Céseré, 1974, kap. Le British Israel: Dn 23).

* Niekoľkými veľkými priemyselnými obchodnými a bankárskymi spoločnosťami, ktoré aj keď si zachovávajú direktívne centrum v jednom štáte, budú mať produktívnu činnosť, (obchodnú a finančnú) rozmiestnenú v rozličných štátoch sveta, veľa rás nanútiac svoje vlastné záujmy vládam iných štátov.

¹² Pozri syntézu aktuálnej situácie v Dn 1-4

¹³ "Americký kapitalizmus sa vyvíja formou napoly kapitalistickou a napoly socialistickou; kým komunizmus formou napoly socialistickou a napoly kapitalistickou, (V. FUCHS).

¹⁴ Dn 4. Pojem permanentnej revolúcie vyzdvihovanej Leninom, Marxom a inými revolucionármi sa nachádza už v korešpondencii Piccolo Tigre (Malého Tigra) (Dl 297).

¹⁵ Zjv. 13, 11 nasl.

¹⁶ Maritain J., Pasysan de la Garonne; Vr 189

2. Slobodomurári, ilumináti a Francúzska revolúcia

Kult Prírody

10. augusta 1793 na Bastilskom námestí bola inaugurovaná socha Prírody a prezident Konventu Herault de Séchelles jej vzdal úradnú poctu v mene celého Francúzska: „Ó Príroda! Vládkyňa barbarských a vyspelých národov, tento početný ľud, zhromaždený za prvých ranných lúčov pred tvojím obrazom, je hodný teba. On je slobodný a v tvojom lone a v твоjich posvätných prameňoch našiel svoje práva a znovu sa obrodil. Po toľkých storočiach chýb a otroctva je správne, aby začal kráčať v jednoduchosti твоjich ciest, aby znovu našiel slobodu a rovnosť. Prijmi, ó Príroda, protest večného naviazania sa Francúzov na tvoje zákony" Potom prezident zobral starobylý pohár a naplnil ho vodou, ktorá vyvierala z lona Prírody, napil sa a ponúkol aj reprezentantom ľudu, aby sa napili.¹

Tento symbolický obrad bol vyústením pomalého kultúrneho zrenia starého dáta. Mal v úmysle priviesť človeka k počiatkovej nevinnosti ospevovanej Rousseauom a ešte pred ním nespočetný zástup humanistov v renesancii pripravoval pôdu reformácii a tá podnietila vypuknutie revolúcie: tri - R - v úzkej historickej súvislosti dali zrod modernému svetu, ktorého tajnou miazgou je protikresťanský naturizmus.²

Návrat k prírode bol ideologickým znakom, ktorý opakovane vychádzal z úst encyklopedistov a slobodomurárskych lóži v desaťročiach, ktoré predchádzali Francúzskej revolúcii. Rousseau sa vyjadril takto: "Človek je dobrý, ale spoločnosť ho skazila. Treba ho znova priviesť k jeho primitívnej добрote, oslobodiť ho od sociálnych štruktúr; slobodomurári vložili do úst ľuďom trilógiu Sloboda, rovnosť, bratstvo, čo sa malo realizovať v budúcej Univerzálnej republike. V tomto euforickom pochode k novej ére časť predrevolučného Francúzska prešla z katolíckeho kultu na „brilantné náboženstvo" Prírody a kult slobody. Cez revolúciu básnici, rečníci a členovia Konventu neprestávali oslavovať prírodu; Sviatok Republiky bol stanovený po prvých oberačkách, kalendár bol reformovaný na základe prírodných udalostí a okrem toho bol vyhlásený celý rad sviatkov na oslavu mladosti, manželstva, materstva, ľudských práv. Pohreby sa premenili na orgie a rozmarné slávnosti; študenti sa rozbesnili do takej miery, že musela zasiahnuť revolučná vláda a mŕtvolu hodili, ako pokrm psom.³

Encyklopedisti, slobodomurári a ilumináti mohli pozorovať z ústrania hrôzy Revolúcie nimi rozpútanej a udusenej v krvi.

Rousseauov socializmus

1. Aké idey vyvolali Francúzsku revolúciu? Sú načrtnuté v sociálnej náuke J. J. ROUSSEAU (1712-1778).⁴ On hovorí: Človek je od prírody dobrý.⁵ Na počiatku žil šťastne, lebo dobrá boli k dispozícii všetkým; bol to prírodný socializmus materiálnych a efektívnych dobier: deti sa rodili zo slobodnej lásky a boli vychovávané celým spoločenstvom. Prechodom primitívnej kočovnej spoločnosti na poľnohospodárstvo sa zničila jej pôvodná harmónia a vytvorila uzavretú rodinu a súkromné vlastníctvo, ktoré im garantovali bohovia. Odvtedy nastalo napätie medzi jedincom a spoločenstvom. Jediniec má tendenciu privlastniť si city a hmotné dobro, kým spoločenstvo si vyžaduje zhodu. Preto sa treba vrátiť k počiatkom, zrušiť každú formu súkromného vlastníctva a citov a dať všetko do spoločného.

Zrodila sa tak socialistická idea, ktorá inšpiruje celú Revolúciu, orientujúc ju k vytvoreniu jedného absolútneho a univerzálneho štátu, a ten postupne pohltil všetky práva osôb, rodín a nižších štruktúr, pretože základom sociálneho života nie je osoba - zredukovaná na čisto sociálnu funkciu⁶ - ale spoločenstvo.

2. Keďže súčasná spoločnosť je založená na kresťanskej civilizácii, treba zvrhnúť starý režim a

založiť nový;⁷

- obnoviť prioritu komunity nad osobou (myšlienka, ktorá viedla k vzniku etického absolutistického štátu, namiesto štátu chápaného ako náhradná služba osobe a nižším spoločnostiam);

- potvrdiť základné právo štátu nad osobou a nad rodinou, pokiaľ ide o plodenie a výchovu detí, proti každej tendencii privlastňovať si rodičovské city, ktoré majú k svojim deťom;⁸

- znárodniť majetky, t. j. prisúdiť majetky štátu proti každej tendencii súkromného vlastníctva;

- odstrániť náboženstvo, ktoré drží ochrannú ruku nad svojvoľným privlastňovaním si vecí. Revolúcia mala spresniť kult imanentistického diania Prírody, ako panteistické úzadie ateistického humanizmu, vymaniť človeka z kultu nadprirodzeného Bytia, pretože prekáža človeku, aby si vybudoval univerzálny pozemský raj⁹ (kult transcendentného Boha, ktorý je „nad všetkým“, zodpovedá obdobiu usadlého roľníctva; návrat k sociálnemu nomadizmu by znamenal panteistický evolucionizmus na metafyzickej úrovni, ako vhodný popud vývinu ľudského pokolenia k dokonalej spoločnosti).

3. Ak skúmame Revolúciu v jej nasledujúcich fázach vývoja, zistíme, že tieto idey tvoria konštantu v podstate nezmenenú.

Nejde ani o početné a paralelné programy, ako skôr o globálne chápanie, nový agnostický humanizmus, ak nechceme povedať protikresťanský, ktorý mal nahradiť antický kresťanský humanizmus. Mal svoje zakorenenie v transcendentnom Bohu, ktorý je nad hmotou. Nový humanizmus je zakorenený v Človeku, v jeho prirodzenej vôli intelektuálneho a morálneho života, kde je viera zdegradovaná na čiru vieru v človeka.

Tieto základné výroky pramenia z osvietenstva, historického momentu úplného oslobodenia rozumu od viery. Človek uzavretý vo svojom pozemskom svete hľadá vlastný zmysel spoločenského nažívania a chce sa pozdvihnúť ponad akúkoľvek náboženskú štruktúru, a tak dospieť k svojmu prvotnému štádiu - rýdzej prírode. A ak bude mať nejaké náboženstvo, bude to čistý panteizmus.

V tejto globálnej vízii nie je ťažké odhaliť antický humanistický ideál renesancie s celou svojou nostalgiou návratu k predkresťanskému pohanstvu.

Revolúcia sa teda zanovito a konfliktné stavia ku kresťanským náhľadom na život: nie je to nič iné, ako antická pohanská vášnivnosť, ktorá znovu vybuchuje ako ničivá sila, ako večné vtelenie Antikrista.¹⁰

Voltaire

Neúnavným podporovateľom Revolúcie bol VOLTAIRE: „Už ma zunovalo neprestajne počúvať, že dvanásť ľudí mohlo založiť kresťanstvo“ - hovoril. - „Ja mám veľkú chuť dokázať, že stačí jeden človek na to, aby ho zničil“ (1730 Heraultovi) a so svojím mottom „Zničte ničomnicu“ (to bola značka, ktorá zodpovedala Ecr. l'inf. - vytlačená na jeho listoch) nadväzoval úzke vzťahy s najvplyvnejšími osobami, vhodnými na uskutočňovanie jeho plánu vo Francúzsku a inde.¹¹

Počas svojho pobytu v Anglicku (1725-1728) bol prijatý medzi slobodomurárov, po návrate do Francúzska sa spojil s ďalšími ich členmi (ď. Alembert, Diderot, atď.), aby vydali Encyklopédiu, v ktorej viera a stanovený poriadok boli napádané na rovine ideí.

Po dohode s kráľom Pruska Fridrichom II. sa podieľal na sekularizácii cirkevných hodnostárov a tiež na zrušení jezuitov. Posilnený a ochraňovaný vysokými kruhmi organizoval širokú sieť na rozširovanie revolucionárskych spisov pre ľud. Využíval pri tom potulných predavačov a na rozširovanie revolucionárskeho ideálu založil Klub ekonómov (1763). Zaútočil na katedry v školách, umiestnil tam svojich prívržencov a získal si tiež sympatie

mladých. Sieť sa rýchlo rozšírila aj do cudziny (Švajčiarsko, Nemecko, Rusko, Španielsko, Taliansko, atď.).

Prostredníctvom priateľov roztrúsených po celej Európe podnecoval revolucionárske masy, dôsledne organizované podľa medzinárodnej dohody.¹²

Slobodomurárstvo

Voltaire sa vo svojej neúnavnej podvratnej činnosti uchýľoval k slobodomurárom. Aký je pôvod tejto tajnej spoločnosti? ¹³ Existovala istotne skôr ako sa zrodila anglická lóža (1717).¹⁴ Bez toho, aby sme išli príliš ďaleko, môžeme slobodomurárstvu pripísať už zrod lóže v Amsterdame v roku 1519 a Charte de Cologne r. 1535, zachovanej v archívoch amsterdamskej lóže, kde sa potvrdzuje existencia tajných spoločností, ktoré pôsobili počas dvoch storočí v Európe. Sú na nej podpisy Melanchtona, Luthera a iných. Teda možno už pôsobila v počiatkoch renesancie. O Francúzskej revolúcii sa ale nemôže písať bez toho, žeby sa nehovorilo o rozhodujúcich vplyvoch, ktoré mali slobodomurári popri encyklopedistoch a iluminátoch. Voltaire a encyklopedisti sa rozpaľovali protikresťanským hnevom; slobodomurári sa v prvom rade zamerali na zvrhnutie panovníckych trónov, ilumináti na rozvrátenie vnútorného sociálneho poriadku.

Už pred Francúzskou revolúciou sa množili dokumenty o ich aktivite. Slobodomurár J. ROBINSON z Edimburgskej akadémie, ktorý osobne ponavštevoval lóže vo Francúzsku, Belgicku, Nemecku a Rusku, sa vyjadril takto: „Ja som mal prostriedky na sledovanie všetkých pokusov, ktoré sa urobili v týchto päťdesiatych rokoch, pod zámenkou osvietiť svet fakľou filozofie... Osobnosti, ktoré mali najväčší podiel na Francúzskej revolúcii, boli členmi slobodomurárstva a ich plány boli vykonštruované podľa ich princípov a vykonané za ich asistencie“.¹⁵

L. Blanc svedčí o existencii istých retrolóží a barón Haugwitz, minister Pruska, rozlišoval v slobodomurárstve vetvu, ktorá bola poverená rozširovať myšlienky, a na vetvu, ktorá ich realizovala: „Tieto dve strany si navzájom pomáhali k dosiahnutiu vlády nad svetom“.¹⁶

Weishaupt a ilumináti

Činnosť Voltaira a slobodomurárov vo Francúzsku, aj keď rozvratnícka, napredovala ešte príliš empirickým spôsobom, aby mohla vyprovokovať mohutnú revolúciu. Tejto činnosti chýbala väčšia organizačná sila a táto im prišla, keď r. 1782 vďaka obratnosti baróna Adolfa von Kniggeho sa iluminátom - na čele ktorých bol Weishaupt - podarilo vlúdiť na kongres slobodomurárov vo Wilhelmsbade r. 1782.

1. Pôvod iluminátov mal podľa niektorých historikov súvis s Rothschildovými bankármi.¹⁸ V r. 1773 bola zrušená Spoločnosť Ježišova a vo Francúzsku sa zrodil „Veľký slobodomurársky východ“ Grand Orient pod ochranou Filipa z Orleansu. V tom istom roku vo Frankfurte tridsaťročný Žid MAYER AMSCHEL ROTHSCHILD, zakladateľ finančnej dynastie, ktorá nosila to isté meno, zhromaždil okolo tridsať vysokých osobností spomedzi bankárov, priemyselníkov, ekonómov a vedcov, aby im predstavil prvý náčrt revolučného plánu.¹⁹ Tento obchodník prehlásil: „Poverté ma vydávaním peňazí a kontrolou peňažného systému jednej krajiny a ja nebudem mať viac obavy zo zákonodarcov.“²⁰ A tak vo svojej zbehlej nepredpojatosti združoval priateľov pre rozsiahle podujatie, ktoré si dovtedy ešte nikto nevedel predstaviť.

Tento plán bolo treba prepracovať a Rothschild tým poveril dvadsaťpäťročného ADAMA WEISHAUPTA.²¹ Za tri roky prácu ukončil a prvého mája 1776 sa zrodil v Bavorsku Rád iluminátov²² pod vedením samotného Weishaupta.

2. Postava a dielo WEISHAUPTA dostali presné črty z dokumentov, ktoré sa objavili a boli aj publikované hneď po vpáde bavorskej polície do tajných sídel v Landshute a v Sanderstorfe v

októbri 1786. Tieto dokumenty sa našli s ďalšími predmetmi, ktoré lóža používala (130 pečatí panovníkov, bankárov, atď.), boli uložené v Štátnom archíve a hneď na to publikované pod titulom Originálne spisy sekty a rádu iluminátov²³ a odoslané vládám európskych štátov, aby ich upozornili na veľké nebezpečenstvo medzinárodného sprisahania, ktoré im hrozilo a ktoré bolo už v pokročilom štádiu.

Adam Weishaupt sa narodil v Bavorsku 6. februára 1748. Už ako dvadsaťročný vyučoval civilné právo (*Jus civile privatum*) na univerzite v Ingolstadte, vedenej jezuitmi. Bol osobnosťou zmätenou a komplikovanou a vo svojich spisoch ukázal, že bol krvismilným, vrahom detí a praktizoval okultizmus. Mal výrazný sklon k intrigám a k dvojitej hre. Bol poverený viesť iluminátov. 1. Mája 1776 založil lóžu a svoje postavenie využil na získanie nových adeptov do sekty.²⁴ V roku 1777 sa stal slobodomurárom s menom Spartakus²⁵ a bol povýšený na vysoký stupeň epoptu, ktorý pripomínal antické eleuzínske mystéria. Ako vysoký zasvätený si položil na hlavu frigijskú čiapku, symbol nezávislosti, ktorá malá postupom času nahradiť korunu kráľov a neskôr sa objavil v červenej čiapke vo Francúzskej revolúcii 15. augusta 1792.

3. Iluminátom sa podarilo začleniť sa k slobodomurárom ako retro-lóža²⁶ predovšetkým šikovnosťou, s ktorou sa Weishauptom poverený barón Adolf von Knigge vlúdil do vedenia schôdze vo Wilhelmsbade²⁷ (1782). Tá bola najväčším a najslávnejším kongresom tajných spoločností pred Francúzskou revolúciou. Zúčastnili sa jej popredné osobnosti, vyslané z rozličných európskych štátov. Toto zhromaždenie, ktoré trvalo mesiac, sa zameralo na upresnenie programov budúcej Francúzskej revolúcie.

Weishaupt sa uchýlil do Regensburgu hneď po tom, čo bavorská polícia odhalila sprisahanie a lóžu zakázala (10. 3. 1778). Ušiel do saskkej Gothy k členovi lóže vojvodovi Ernestovi II., ktorý ho menoval za legačného a potom dvorného radcu. Tu si písal svoje diela s lóžovou problematikou. Zomrel v Gothe 18.11. 1830 ako 83 ročný. Tábory sprisahania boli vo Frankfurte, kde sa usadila rodina Rothschildovcov, na ktorú boli napojení aj ostatní medzinárodní finančníci. Po odhalení sprisahania v roku 1786 sa presťahovali do Švajčiarska. Po druhej svetovej vojne odišli do New Yorku. Od roku 1921 je centrum Amerických iluminátov v Pensylvánii²⁸.

4. Učenie iluminátov, o ktorom sa Weishaupt viackrát vyjadril, sa môže zhrnúť do týchto základných prvkov: „Boh a svet sú jednou jedinou vecou“ zredukovanou na materiálny prvok. Náboženstva sú klamnými výmyslami ambiciózných; Kristus mal v úmysle založiť náboženstvo čisto prirodzené.

Každý človek je samovládcom ako v patriarchálnom živote; každá autorita je prekážajúcou nadstavbou, ktorá sa musí odstrániť.

Prechodom z kočovníckeho života na život roľnícky sa vytvorilo vlastníctvo a s tým sociálna nerovnosť. Aby sa znovu zriadila rovnosť, je potrebné zrušiť vlastníctvo a vrátiť sa k slobode primitívneho života.

Rodina je egoistickou a protisociálnou koncentráciou. Treba vymaniť mladých z poslušnosti k vlastným rodičom a socializovať rodinu (voľná láska) v univerzálnej spoločnosti bez vrchnosti, bez vlastníctva, bez otcovskej autority.²⁹

Ilumináti používali tieto Rousseauové idey v anarchickom kľúči. Neskôr ich prevzal Marx pre komunistickú orientáciu. To, čo Weishaupt uvoľnil, Marx a komunisti znovu spojili v štátny totalizmus.

5. V protirečení s učením, ktoré ilumináti hlásajú, predsa sú veľmi pevnou organizáciou v tvare pyramidy³⁰, ktorá sa upevňuje prísny tajomstvom. Kandidátov vyberajú prostredníctvom rozličných stupňov zasväcovania. Adepti môžu mať prehľad o nižších stupňoch, ale nič nevedia o tajomstvách vyšších stupňov a neviditeľných predstavených,

ktorými sú ovládaní. Odovzdávajú im dôsledné periodické hlásenia v zalepených listoch s nápisom primo (prvému) alebo soli (samému) alebo quibus licet (tomu, kto má na to právo). Prostredníctvom týchto hlásení a dôkladných dotazníkov, bezprostrední predstavení získavajú hlboké poznatky o každom adeptovi a jeho osobných vzťahoch. Najvyššie stupne sa dosahujú iba s dokázateľnou profesionálnosťou zloby.

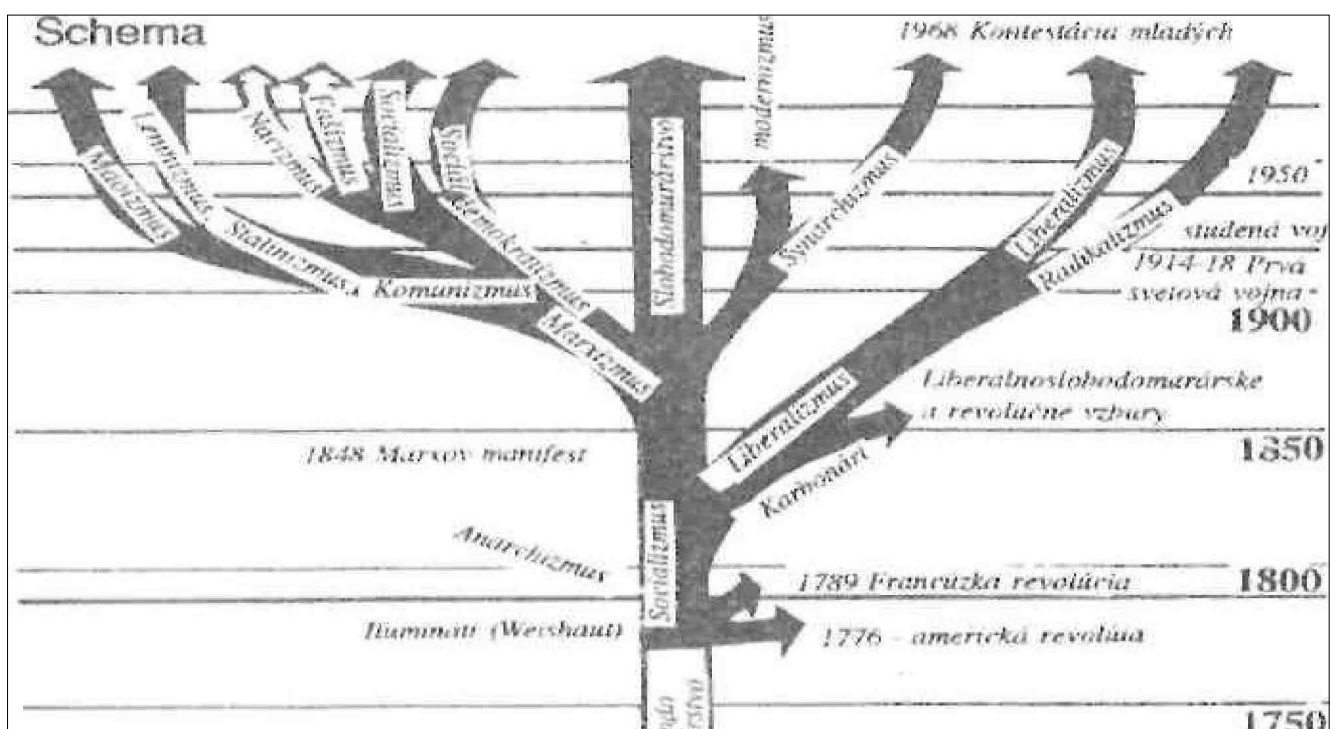
Vďaka týmto početným stupňom utajenosti môžu predstavení zostať imúnni a pracovať v zákulisí politického a sociálneho života. Sám Weishaupt písal: „Vy poznáte okolnosti, v ktorých sa nachádzam. Je potrebné, aby som riadil vec prostredníctvom piatich alebo šiestich osôb: je absolútne nevyhnutné, aby som zostal nepoznaný“.³¹

Kandidát vstúpi do lôž, pričom podpíše, že bude ochotne a pohotovo plniť „neznáme povinnosti“ ktoré mu budú určené neviditeľnými predstavenými. Prijme patet exitus (doktrínu samovraždy) ako vyslobodenie z rizika, aby nezradil lôž „keď mu príroda vnúti bremeno príliš ťažké“, t. j. zo situácie, z ktorej niet iného východiska; aplikuje princíp „cieľ posväcuje prostriedky“ a dôveruje lôž ako svojej prvej láske.³²

Využívajúc podporu vysokopostavených kandidátov, lôž sa dostáva až k vrcholu moci a zmocňuje sa kľúčových miest verejného života, ovplyvňuje vlády ako brečtan³³, ktorý sa okruží okolo stromu, až dokiaľ nevysaje miazgu. Tak sa ilumináti votreli do každej vrstvy spoločenského života vyprovokujúc zhora i zdola Revolúciu, ktorá spôsobila zánik monarchií.

6. V období Francúzskej revolúcie ilumináti kontrolovali politickú situáciu viacerých európskych štátov prostredníctvom slobodomurárskych lôží. Keď už bolo všetko vopred pripravené s prekvapujúcou starostlivosťou, deň povstania bol určený na 14. júl 1789 v Paríži. Padla Bastila a Revolúcia sa ako blesk šírila s terorom po celom Francúzsku. Osobnosti, ktoré boli najčinnejšie na tomto tragickom prevrate, boli všetky agentami slobodomurárstva: Mirabeau, ktorý ukazoval prstom na kráľa Ľudovíta XVI. a vravel: „Hľa, obeť“; Robespierre, Guillotin, Desmoulin, Petion - starosta mesta Paríž, La Fayette, Roederer, Danton, Babeuf, Marat, Filip-Egalité, Cloutz, atď.³⁴ Veľkou hybnou silou Národného zhromaždenia, ktoré rozhodlo o budúcnosti Francúzska v tých dňoch, boli jakobíni, ktorí boli tak pomenovaní preto, lebo Mirabeau ich zvolal do kostola rehoľníkov jakobínov.³⁵

Prítomnosť slobodomurárskych predstaviteľov viacerých európskych lôží vo Francúzsku kvôli tejto udalosti potvrdzuje zodpovednosť slobodomurárov za Revolúciu.³⁶

Obr. 1

Osvietenstvo

Súčasný prevrat vo svete nie je nič iné ako záverečná fáza Revolúcie, podnecovanej osvietenstvom 18. storočia, ktoré bolo širokým kultúrnym hnutím emancipácie rozumu od viery a vzburou proti pravdám Cirkvi. Encyklopedisti, slobodomurári a ilumináti mali za cieľ zvrhnúť starý režim a nastoliť univerzálny štát, založený na integrálnej socializácii majetkov a zotročiť nižšie štruktúry, vrátane rodiny, v prospech štátu. Nevyhnutnými etapami takéhoto procesu mala byť ateizácia nás, zrušenie súkromného vlastníctva, rozbitie rodinných zväzkov (socializmus).

Na základe tohto programu slobodomurári (vznikli r. 1717) a ilumináti (vznikli r. 1776) podnecovali Francúzsku revolúciu (1789) a následné revolučné slobodomurársko-liberálne pohyby, ktoré vyústili k zvrhnutiu monarchií.

Medzičasom sa vyvíjal ekonomický liberalizmus utláčajúci robotnícku masu.

V roku 1848, na príkaz iluminátov, vyšiel Marxov „Manifest“, ktorý usmerňoval robotnícku vzburu smerom k výstavbe komunizmu, realizovaný Ruskou revolúciou (1917) a nasledujúcimi marxistickými revolúciami v rozličných častiach sveta (Čína, Mexiko, Španielsko, Kuba, Vietnam, Kambodža, Jemen, Irak, Irán, Etiópia atď.).

Západný a komunistický kapitalizmus donedávna súperil medzi sebou o ovládnutie sveta a snažili sa spolu potlačiť pravdu Cirkvi. Rozličné prvky liberalizácie (pornografia, rozvod, potrat, eutanázia, atď.) zodpovedajú stratégii zničenia hodnôt ľudskej osoby, aby odtrhli ľud od Cirkvi a podrobili ho svetovému superkapitalizmu.

Obr. 2

Šalamúnova pečať alebo Hexagram, t.j. šesťcípá hviezda.

Had, ktorý si hryzie chvost je symbolom vysokej okultistickej iniciácie - zasvätenia (ako sa objavuje v egyptských, pýtických, elezinských a gnostických mýtoch).

Hexagram - antického kabalistického pôvodu znázorňuje manicheistické učenie dvojitého kozmického princípu - boha dobra a boha zla. Pike - zakladateľ amerického Paladizmu - hovorí ohľadom toho:

„Slobodomurárske náboženstvo by sme si my, zasvätení v najvyšších stupňoch, mali zachovať v čírosti luciferského učenia. Keby Lucifer nebol bohom, Boh Adonai (kresťanský), ktorého skutky dokazujú krutosť, falošnosť, nenávisť voči človeku, barbarstvo, odpor k vede, prestal by ho azda Adonai a jeho kňazi ohovárať? Áno, Lucifer je boh a neblahý Adonai je tiež Boh. Učenci, ktorí nasledovali Zoroastra, ako gnostici, manichejci a templári, pripustili ako jedinú metafyzickú logiku systém dvoch božských princíпов, ktoré večne bojujú proti sebe; nemôže sa ani veriť, že jeden je podradenejší druhému, čo sa týka sily. Teda pravé a čisté filozofické náboženstvo je viera v Lucifera, ktorý je rovný Adonaiovi" (Vr 231).

Večný zápas medzi dvoma princípmi je dobre vyjadrený rôznymi prevráceniami (figúr, z bielej farby na čiernu, trojuholníkov). Zo vzájomnosti symbolov je tiež evidentná teória dvojitej pravdy (filozofický relativizmus): teizmus a ateizmus, v minulosti reprezentovaný farizejmi a saducejmi a dnes teistickými a ateistickými tendenciami, sa stretnú v jedinom židovskom chráme. Oba rovnako smerujú k synarchickému chrámu, ktorý sa buduje (Ds 27 nasl.).

Toto prevrácenie jasne vyvoláva ideu Revolúcie, spôsobenú slobodomurárskym zasvätením sa, s cieľom regenerovať vesmír, z ktorého Boh vyjde poľudštený a Človek zbožštený, duch sa vteli a

hmota sa zduchovní. Boh bude pokorený a satan bude povýšený: je to symbolizmus, ktorý dobre vyjadruje filozofický, kultúrny a sociálny obsah Revolúcie, ktorá prebieha s podporou slobodomurárskych a marxistických síl.

Stola Dei (Božská štóla) má tajomný vzťah k egyptským falickým mýtom - k Izis (bohyňa plodnosti) a k Osiris (Vm 166).

Poznámky

¹ Dl 72

² „My sme revolucionári, ale sme viac synmi renesancie a filozofie ako synmi revolúcie“ („Journal des Debats“, apríl 1852).

³ Dl 74

⁴ „Napoleon I. vybudoval z piesku a vápna novú spoločnosť podľa plánu načrtnutého J. S. Rousseauom, (Taine, La Révolution, III, 635 Dl 363: pozri tiež Dl 351).

O Rousseauovej ideologickej závislosti na Platónovi pozri na s.52

⁵ „Prameň vášni je čistý; je len potrebné, aby každý mohol uspokojiť tie svoje, nakoľko mu sily stačia, a aby ich náš rád (slobodomurársky) zásobil prostriedkami“ (Weishaupt začínajúcemu bratovi, v Dl 361¹).

⁶ „Odňať človeku absolútnu existenciu a dať mu relatívnu, preniesť vlastné „ja“ do spoločného života“ (Rousseau, citované z Taineho, L' antico Regime, s. 324, v Dl 359). Aj pre Gramsciho si dokonalá spoločnosť realizovaná komunizmom vyžaduje odosobnenie. Moderný Princ - komunistický štát - „zaujme vo svedomiach miesto božstva, alebo kategorického imperatívu a stane sa základom moderného laicizmu a kompletnej laicizácie celého života a všetkých medziludských vzťahov“; „každý akt sa chápe ako užitočný, alebo škodlivý. Ako cnostný, alebo ničomný, ale nakoľko má ako orientačný bod samého moderného Princa a slúži, alebo na zosilnenie, alebo na oslabenie jeho moci“ (Zošit 13, s. 1951 A. Gramsciho, Quaderni del carcere, Einaudi, Torino 1975, zv. 4).

⁷ „Obnoviť princípy ľudskej existencie“ hovorí Taine (Dl 360). Americký dolár nosí výrok iluminátov „NOVUS ORDO SECLORUM“.

⁸ Civilné manželstvo a rozvod sú etapy na dosiahnutie voľnej lásky, t. j. citovej socializácie, zveriac výchovu detí štátu (Dl 360).

⁹ V. Reclus, Marx, Bakunin, Kropotkin, Most, atď. až po súčasných ideológov marxistickej nádeje: Lukácsa, Blocka, atď.

¹⁰ V slobodomurárskej literatúre sú veľmi časté výrazy ako: „Víťazstvo ducha Revolúcie, filozofia a reformy nad katolíckou nadstavbou“ (PIOU francúzskemu senátu, 1901-Dl 26); „Nahradiť katolícke náboženstvo náboženstvom ľudským“ (Viviani, 15. januára 1901-Dl 28); „Odvtedy čo sa emancipovala francúzska myšlienka, odvtedy čo duch reformy, filozofie a revolúcie prenikol do francúzskych ustanovizní, odvtedy sa klerikalizmus stal nepriateľom“ (Bourgeois, senátu - Dl 26). O pápežských odsúdeniach slobodomurárov a ich motiváciách (protikresťanský naturizmus, politická zločinnosť, korupcia, sociálna trestná činnosť, atď.) porov. Dc 23-44.

¹¹ Vid' ukážky z listov v Dl 90 nasl.

¹² Dl 94 nasl.

¹³ Základné poznatky o slobodomurároch poskytuje DE PONCINS: La F. M. atď. (túto problematiku študoval vyše štyridsať rokov) a súčasné dielo od FERRERA BENIMELIHO, s 830-timi stranami bibliografie, Fundación Universitaria Espanola, Alcala, 93 Madrid (1977).

¹⁴ Anglická lóža sa zrodila takmer súčasne s Anglickou bankou (1717), ktorá sa neustále zapájala do všetkých medzinárodných revolučných operácií. O antickom pôvode

slobodomurárstva porov. Dc 137-155 (zvlášť 145 nasl.); 169-191; D1 75 nasl.

¹⁵ D1 105. O slobodomurároch vo Francúzskej revolúcii porov. tiež Dc 157-168.

¹⁴ Pozrieť tiež svedectvá od Martina, Rosamba, Jumela, Michela a Ambacelliho, ktorý pripisuje Francúzskej revolúcii prípravnú 60 ročnú činnosť, v D1 105 nasl. Mons. Martin v Spojených Štátoch v roku 1878 hovoril: „Pred týmto prenasledovaním neslýchanej univerzálnosti, jej činmi v súčasnosti, podobnosťami prostriedkov, ktoré užíva, sme nútení priznať existenciu silnej organizácie s daným smerom, spoločným plánom, ktorá všetko vykoná k dosiahnutiu svojho cieľa. Áno, táto organizácia existuje so svojím cieľom, so svojím plánom, so svojím okultistickým vedením, ktoré ona poslúcha. Je to jednotná spoločnosť aj napriek tomu, že je roztrúsená po celej zemeguli, spoločnosť zmiešaná so všetkými spoločnosťami bez toho, že by od nejakej závisela; spoločnosť nadradená všetkým mocnostiam okrem Božej; hrozná spoločnosť, ktorá je pre náboženskú spoločnosť ako aj pre civilizáciu sveta nielen nebezpečná, ale je najvážnejším nebezpečenstvom vôbec.“ (D1 75).

¹⁷ Meno iluminátov (nositelia Svetla - Luciféri, pochádza od antických gnostikov a jednej sekty toho istého mena, ktorá jestvovala v Nemecku v XV. storočí, oddaná satanizmu a tiež španielskymi Alumbrados v XVII. storočí, nepretržite odsudzovaných Cirkvou. Bolo používané u rosenkruciánov ešte pred Weishauptom. Nesmie sa však splietť s osvietencami, aj keď osvietenstvo v 18. storočí bolo prostredím, kde vznikli večeradlá iluminátov.

¹⁸ Sv 150¹ od Ca; porovnať v CORTI C., La Maison Rothschild, Payot, Paris 1930; Gille B., Histoire de la Maison Rothschild, Droz, Geneve 1965, Minard, Paris 1967.

¹⁹ Sv 150¹ Plán, ktorý predstavil Rothschild v r. 1773 bol publikovaný v Ca str. 27 nasl., citovaný v jednom z vyhlásení francúzskych biskupov v Lurdoch v novembri 1970: Sv 152¹.

²⁰ Sv 149¹ od Terreur sur le monde, Segieb, Chatou 1958 s. 20.

²¹ O humánnom profile Weishaupta porov. D1 111¹; Cl 130; Sv 151 nasl., 214³ atď..

²² O iluminátoch porov. širokú bibliografiu v Cl 129²⁵². Základné poznatky sú v Br.

²³ Vydal A. Francois, Typograf na kráľovskom dvore v Mníchove, 1787. Pozri zoznam dokumentov, ktoré obsahuje publikácia v D1 114¹. Tieto dokumenty, ktoré dávajú možnosť spoznať dosť konkrétne organizáciu, tajomstvá a život iluminátov, sú čiastočne publikované v D1 strany 523-572.

²⁴ Pozri zoznam iluminátov z roku založenia ich sekty 1776, podľa rozličných profesionálnych kategórií v D1 115¹, čerpané od BARRUELA, Memoires atď., ktorý sa odvoláva na originály.

²⁵ Meno Spartakus sa v Nemecku opäť dostalo na verejnosť prostredníctvom spartakistov, ktorí rozpúťali krvavé bitky v prvých povojnových rokoch (1918-1919). Zúčastňoval sa na nich Herbert Marcuse, teoretik globálnej kontestácie. V r. 1968 z nich potom vznikla nemecká komunistická strana. Spartakisti sa znovu ukázali v jednom z posledných študentských hnutí v Nemecku. Toto meno sa nachádza často v slobodomurárskej literatúre. O činnosti spartakistov v Nemecku pozri WERNER GERSON, Le Nazisme -société secrete, J'ai lu, Paris 1969, strany 59-63; SCHLINK B., Alle Soglie atď., 18.

²⁶ Weishaupt často tvrdieval, že „on poznal tajomstvá slobodomurárov, ale slobodomurári nepoznali jeho tajomstvá“ (D1 117).

²⁷ O schôdzi vo Wilhelmsbade Vid' rozsiahlu správu v D1 121-133, a tiež Cl 134 nasl. ²⁸ Cl 141.

Patriť k iluminátom sa v tom čase stalo istou módou: tajomná atmosféra, ktorá obklopovala lôž, priťahovala mnohých adeptov kultúrneho sveta (Goethe, Mozart, atď.). Vid' Cl 131²⁵⁸, so zoznamom najznámejších iluminátov v Trentine (Trentino - kraj v severnom Taliansku). O šírení sa iluminátov v súčasnom svete vid' Cl 140.

²⁹ Porov. dokumenty v Cl 532-535.

³⁰ Pyramida zostala symbolom iluminátov a je vytlačená na americkom dolári s nápisom *Novus ordo seclorum* s inými slobodomurárskymi symbolmi, ktoré sa vzťahujú na vznik konfederácie Spojených Štátov. Konfederácia bola založená r. 1776, t. j. v tom istom roku, keď sa zrodili ilumináti. V početných vrstvách oddelenej pyramídy je ľahké vytušiť slobodomurárske stupne, ktoré sa od seba oddeľujú tajomstvom pod dohľadom (okom) najvyššej neviditeľnej hierarchie, ponorenej do ezoterického olympu (pozri čelnú obálku tejto knižky). Porov. DI NIKOLA A., *Simbologia del Dollaro*, Vydavateľstvo Solfanelli, Chieti 1977, strán 40; CI 141²⁸⁶.

³¹ DI 112¹.

³² Porov. dokumentáciu v DI strany 522-572, kde sú publikované výpovede z procesov, svedectvá o učení, dotazníky a relatívne odpovede niektorých nových adeptov, stanovy a relatívne zoznamy na rozličných stupňoch zodpovednosti (centrálne vládne, vedúci, prefektovia, miestni predstavení, provinciáli, národní riaditelia, generál), organizačné návrhy, poznámky Zwacka o procesoch lóže a nakoniec inštrukcie, ako má vplyvať retrolóža na slobodomurárske lóže .

³³ Brečtan je symbolom P. R. I. (Talianska republikánska strana), ktorá sa oddelila od predošlej P. L. I. (Talianska liberálna strana) v r. 1955.

³⁴ DI 132 a nasl. s menami príslušných lóží, ku ktorým patrili; zvlášť dokumentuje vplyv slobodomurárov a iluminátov CI 98-142.

³⁵ DI 131, 132.

³⁶ DI 121. „Vietor, ktorý prejde cez Francúzsko, preniesie cez rieky a vrchy úrodné zárodoky určené k zrodu republík. My získame svet" (MACÉ J., *Les vertus d'un Républicain*, 1848, v DI 376). „Revolúcia v Nemecku, Francúzska revolúcia v r. 1789 a tiež Ruská bolševická revolúcia boli dielom ľudí, z ktorých každý jeden vedel už vopred, aká úloha mu bola zverená, a dodnes sa neuvolnilo zovretie pazúrov týchto revolucionárov z hrdiel národov, ktoré si vybrali ako obeť" - FORD E., *L'ebreo internazionale*, s. 281, (Medzinárodný žid - vyšlo aj v češtine za I. republiky).

3. Carboneria, Alta Vendita a liberalizmus

Napoleon

Robiť prevraty a ničiť bolo relatívne ľahké, ale nebolo rovnako ľahké znovu vybudovať Francúzsko pod vlajkou naturalizmu, ako si nárokovali slobodomurári, pre ktorých ničomnosť ich začal ľud nenávidieť. Slobodomurári sa nad sebou zamysleli, aby mohli vymyslieť revolucionárske stratégie ešte účinnejšie. Viera a kresťanská morálka boli napriek tomu zakorenené v ľude a keď Napoleon Bonaparte mal v rukách opraty moci, pochopil, že Francúzsko sa nemôže rekonštruovať bez obnovenia kultu. Začal teda jednania s Píom VII., ktoré viedli ku konkordátu r. 1801, ale hneď na začiatku bol ovplyvňovaný slobodomurármi.

Po vysilujúcich rozpravách prišiel Píovi VII. definitívny text, kde pápež musel konštatovať, že text zmluvy bol podvodne zmanipulovaný. Katolícke náboženstvo bolo síce uznané, ale nie ako náboženstvo štátu. Bolo to náboženstvo „veľkej väčšiny francúzskeho ľudu“ po boku iných náboženstiev. Ovocie novej mentality rýchlo dozrievalo. Napoleon vnútil kardinálovi Capraraovi 15 konštitucionálnych biskupov, obmedzil slobodu náboženských združení, život seminaristov bol kontrolovaný, bol obmedzený počet povolání, zakázal verejné náboženské prejavy pod zámienkou, že sa nesmie číhať na svedomie slobodných mysliteľov.¹

Napoleon, podporovaný slobodomurármi, si zaumienil zasiahnuť priamo do srdca Cirkvi. 13. februára 1806 napísal pápežovi: „Vy ste panovníkom v Ríme, ale ja som jeho cisárom.“ O dva roky neskôr sa generál Miollis zmocnil Ríma a 10. júna 1808 Napoleon pričlenil pápežský štát k francúzskej ríši. 6. júla bol Pius VII. unesený z Quirinálu a vrhnutý do väzenia spolu s mnohými kardinálmi.

Napoleon, aby zdôraznil nový kultúrny smer vo Francúzsku, otvoril štátnu univerzitu, ktorej vedenie zveril slobodomurárom. Zmocňoval sa ďalších európskych štátov, rozširoval v nich slobodomurárske myšlienky, obmedzoval vykonávanie kultu zrovnoprávňujúc náboženstvá podľa slobodomurárskej zásady, ktorá predchádzala budúcemu synarchizmu: „Jestvuje univerzálne náboženstvo, v ktorom sú zahrnuté všetky náboženstvá. Je to náboženstvo, ktoré uznáva vláda, keď vyhlasuje slobodu kultu.“²

Slobodomurársko-liberálne pohyby

1. Ruka, ktorá uväznila pápeža, bola odzbrojená stepnými mrazmi pri vpáde do Ruska a po porážke pri Waterloo sa Napoleon dostal do vyhnanstva na ostrov sv. Heleny. Francúzsko znovu nastolilo monarchiu s Ľudovítom XVIII. a v celej Európe sa vybuďoval Svätou alianciou pokoj³, ktorý bol Metternichovým majstrovským politickým dielom.

Bola to epocha reštaurácie, ktorá podľa vyznania zapáleného revolucionára, akým bol Stendhal, priviedla Európu k neprekonateľnému blahobytu.⁴ Lóže sa museli obmedzovať len na nepatrné zásahy zamerané na zamedzenie rozkvetu náboženského života. Ústavná charta⁵, ktorá vznikla v roku 1814, im otvárala všetky možnosti parlamentarizmu, ale na viac sa nezmohli. V Taliansku sa zatiaľ zo slobodomurárskych lóži zrodila Carboneria, ktorá sa rozšírila do viacerých európskych štátov.⁶ V roku 1830 za Karola X. lóže rozpútali nepokoje.

Katolíci, aby sa mohli brániť slobodomurárskym zámerom, sa snažili organizovať do politickej strany.⁷ Slobodomurári, Carbonári a Alta Vendita si zaumienili rozhodne potlačiť reštauráciu a presunuli svoje záujmy aj na Taliansko so zjavným cieľom zjednotiť ho, ale s menej jasným účelom - vyňať ho z vplyvu pápeža a tak oslabiť celú európsku katolícku štruktúru v prospech židovstva a severského protestantizmu.

Slobodomurárska schôdza v Štrasburgu r. 1847 naprogramovala revolucionárske vzbury na rok 1848, ktoré súčasne vypukli v Paríži, Viedni, Berlíne, Miláne a Ríme a rozšírili sa na iné menšie mestá.⁸

V roku 1852 bola v Paríži ďalšia slobodomurárska schôdzka, na ktorej menovali carbonára Napoleona Ľudovíta Bonaparteho III. za cisára, zverili mu úlohu podporovať Revolúciu v Európe a doviest' Taliansko k tomu, aby sa stalo republikou, oslobodiac ho predovšetkým od nadvlády pápeža. Preto v r. 1859 Napoleon III. začal vojnu sprevádzanú slobodomurárskymi vzburami, a podporoval politiku, ktorá viedla k pádu Pápežského štátu (1870).⁹

2. Zjednotenie Talianska a oslobodenie od vplyvu pápeža bolo podporované Carboneriou a Altou Venditou¹⁰ prostredníctvom pomalej a vytrvalej ideologickej propagandy, do ktorej bola zatiahnutá tlač, kultúrne centrá, združenia a samotné katolícke semináre. Alta Vendita mala schopnosť strhnúť na svoju stranu kňazov ako Gioberti, Gavazzi, Ventura, Spola a iní.

Postupne, keď ideologické kvasenie bolo v štádiu zrelosti, zapájali sa do činnosti diplomati a potom vojská. Zjednotenie Talianska, ktoré v konečnom dôsledku bolo dobré, ako bolo dobré aj oslobodenie rímskeho pápeža od štátnej moci, prebiehalo s bezohľadnosťou vo vojenských výpravách najprv vedených Carlom Albertom, potom Vittóriom Emanuelom II., za pomoci Napoleona III. v r. 1859 a 1870.

Slobodomurári vyzdvihovali a pokračovali vo vyzdvihovaní tohto faktu, ktorý bol súčasťou plánu Božej Prozreteľnosti a naplnili Taliansko pomníkmi: Mazziniho, Garibaldiho, Cavoura, Vittoria Emanuela, atď. Ale aká je morálna hodnota týchto tzv. umelých „hrdinov“ povstania? Bude treba celú túto historiografiu prepracovať, aby sa prehnaná sláva niektorých ľudí a udalostí uviedla na správnu mieru, kde by vynikla pravda očistená od rečníckych prívlastkov, a povedzme priamo, aj v jej nahote.

Carboneria a Alta Vendita

Carboneria a Alta Vendita začali svoju činnosť po tom, čo slobodomurári a ilumináti stratili tvár kvôli hrôzám Francúzskej revolúcie. Vysoké kruhy Revolúcie vtedy pomýšľali na obnovu prostriedkov¹¹

Carbonerii zverili úlohu zvrhnúť tróny, Alta Vendita mala za úlohu napádať pápeža a rozdrobovať klérus. Jedni aj druhí zakrývali svoje intrigy pod plášťom obchodu s uhlím so severnými krajinami. Štruktúra Alty Vendity bola tá istá ako u iluminátov: pyramída.¹² Carbonári boli riadení retrolóžou Vendít, ktoré boli rozdelené na miestne Vendity, Vendity centrálné a Altu Venditu, ktorá zase poslúchala neviditeľných predstavených, roztratených v severných protestantských krajinách.¹³ Stále platil systém utajiť ľudí a zámery vyšších lôží. Všetkým carbonárom bolo zakázané vstupovať do iných vendít pod trestom smrti, aby sa vyhlo odhaleniu tajomstiev. Iba poverený mohol viesť venditu, ktorá bola na vyššom stupni, ako jeho vlastná, v ktorej komunikoval nariadenia neviditeľných predstavených.¹⁴

Tak, ako sa v minulosti dostali do rúk bavorskej polície dokumenty iluminátov, tak aj dokumenty z Alty Vendity sa dostali do vlastníctva Svätej Stolice a dnes máme možnosť urobiť si o nej široký a presný obraz vďaka CRÉTINEAU-JOLYMU, historikovi zo Spoločnosti Ježišovej, povereného pápežmi Gregorom XVI. a Piom IX. urobiť o tom dôkladnú štúdiu.¹⁵

2. Najvyššie vedenie Alty Vendity bolo zložené zo 40-tich členov, ktorí boli vybratí z väčšej časti z rímskej šľachty. Aby sa zachovala tajnosť, používali pseudonymy. Nubius, ktorý bol vodcom, Piccolo Tigre, Gaetano, Volpe, Vindice, Beppo,¹⁶ atď. Zachovala sa od nich korešpondencia. Boli dobre identifikovaní, vždy v pohybe vo vtedajších medzinárodných kruhoch a niekomu z nich sa podarilo vyšplhať sa až na vrchol moci (ako Gaetano, ktorý bol osobným tajomníkom Metternicha).¹⁷ Rozkazy im prichádzali zo severu od vysokej židovskej Kabaly. Spôsob ich činnosti spočíval v tom, že sa votreli do centier moci, do náboženských a svetských spoločenstiev, v preberaní riadiacich pák do vlastných rúk a v odhaľovaní tajomstiev.

Adepti boli vyberaní s veľkou obozretnosťou. Sám Mazzini vrelo túžil po tom, aby bol

prijatý do vyšších stupňov, ale Vendita to rozhodne odmietla.¹⁸ Dokonca aj vladári, ktorí boli bohato odmeňovaní slobodomurárskymi hodnotami, neboli oboznamovaní s úmyslami neviditeľných predstavených. Filip, slávny vojvoda z Orleánsu (Egalité), ktorý bol zvolený za veľkého majstra Veľkého Orientu vo Francúzsku si to všimol a sťažoval sa v jednom liste z 5. januára 1793, odmietnúc jeden z príkazov slobodomurárov: „Nechcem viac nič počuť o Veľkom Oriente a ani o zhromaždeniach slobodomurárov“. Po niekoľkých týždňoch ho našli s hlavou odťatou trojhrannou dýkou.¹⁹

3. Čo sa týka metódy náboru do lôže, zostanú vždy platné slová Piccolo Tigre: „Nechajte si ujsť nejaké slovo, ktoré by vyprovokovalo pranie byť prijatý za člena v najbližšej lóži. Táto márnivosť občana, alebo mešťana podrobiť sa a slúžiť slobodomurárom je vecou tak univerzálnou, že ja som vždy v extáze obdivu nad toľkou ľudskou hlúposťou. Udivuje ma, že nevidím všetko ľudstvo pred dverami ctihodných a prosiť týchto pánov byť jedným z vyvolených a môcť budovať Šalamúnov chrám.

Kúzlo niečoho tajomného vyprovokuje v ľuďoch takú túžbu, že ľudia sa chvejúc vrhajú do fantazmagórií (vyvolávanie klamných predstáv) pri obradoch zasväcovania sa a pri bratskom pohostení. Byť členom nejakej lôže, cítiť sa povoláný bez toho, žeby o tom vedela manželka alebo deti a zachovať tajomstvo, ktoré sa nikdy neodhalí, je pre isté povahy pôžitkom, ambíciou.“ (18. januára 1822).²⁰

4. Povyšovanie na stupne sa robí na základe progresívneho výberu, ktorý je založený na schopnosti vyznať sa v slobodomurárskom symbolizme.²¹ To znamená prispôbiť sa rozumovo vysokým revolucionárskym cieľom. Vtedy obrad zasvätenia spočíval v uložení adepta do truhly, až kým sa necítil Moabon, t. j. synom rozloženej mŕtvolky, byť mŕtvý až po oddeľovanie sa mäsa od kostí, a potom sa cítiť vyhlásený za vzkrieseného, prijatý ako Hiram za architekta Šalamúnovho chrámu (t. j. slobodomurárstva).²² A nielen symbolicky, ale aj skutočne sa adept musel považovať za mŕtveho, až zhnitého voči kresťanstvu a zrodiť sa pre slobodomurársky esoterizmus.

Podľa rôznych stupňov pochopenia sa adeпти rozlišovali na preniknutých, ktorí boli určení na povýšenie, na pokojných, ktorých je potrebné ešte s trpezlivosťou prevychovať a na hlupákov, ktorí zostávali na poslednom stupni s jedinou hrozbou, aby nevyzradili tajomstvo. Už ilumináti hovorievali o tomto najposlednejšom stupni - ab inferno nulla redemptio²³ (z pekla niet vyslobodenia).

5. Alta Vendita si uvedomovala, že na to, aby mohli zničiť Cirkev, nestačí jednoduché odstránenie štátu. Bolo potrebné zmeniť kresťanov, zviest' ich od viery na pohanský naturizmus. Voltaire zorganizoval rozširovanie podvratnej tlače prostredníctvom potulných predavačov, Alta Vendita uviedla do činnosti stratégiu korupcie jemnejšej a komplexnejšej.²⁴

3. apríla 1824 Nubius oznámil Volpemu, že mu bola zverená úloha „robiť nemravnou výchovu Cirkvi“. Po štrnástich rokoch, 9. augusta 1838 Volpe hovoriac o deliktoch karbonárov píše Nubiovi: «Aby sa zväčšil „zločin“ až do rozmerov nenávisťi voči nej, my ho musíme zovšeobecňovať. Svet nemá čas všímať si stonanie obete. Svet prejde popri nej a zabudne na ňu. My, drahý Nubius, my jediní môžeme prerušiť tento pochod. Katolicizmus sa bojí ešte menej ako monarchia hrotu ostrej dýky, ale tieto dve základne sociálneho poriadku môžu padnúť pod váhou korupcie. Buďme teda neúnavní v rozširovaní korupcie. Tertulián mal pravdu, keď hovoril, že krv mučeníkov je semenom kresťanov. Nerobme teda mučeníkov, urobme nerest' ľudovou pre masu. Je nevyhnutné, aby to vdychovali všetkými piatimi zmyslami, nech sa tým opájajú, nech sa tým presýti. Urobte ich srdcia nerestnými a nebudete mať viac katolíkov.“²⁵

6. Nástrojom korupcie, ktorý slobodomurári naliehavo žiadali na zákonodarnej úrovni, bola sloboda tlače, pre ktorú by bolo netrestateľné akékoľvek zneužitie. Potom sa slobodomurári

dali do rozširovania nemravnosti na všetkých frontoch publicistiky, v divadle a v mravoch, lebo boli presvedčení, že najlepší spôsob, ako odkresťančiť človeka, je urobiť z neho zviera.

A urobiť zviera aj zo ženy. Vindice hovoril: "Skorumpujme ženu. Skorumpujeme ju spolu s Cirkvou: corruptio optimi pessima (najlepšie je skorumpovať najlepších). My sme s korupciou podnikali vo veľkom: korupcia národa prostredníctvom kléru a korupcia kléru prostredníctvom nás, korupcia, ktorá nás musí priviesť jedného dňa k pochovaniu katolíckej Cirkvi. Je to dosť vábivé, aby to mohlo zviest' ľudí, ako sme my. Najlepšou zbraňou, ktorou možno usmrtiť Cirkev a zasiahnuť ju do srdca, je korupcia. Teda, dajme sa do roboty a dotiahnime to do konca."²⁶

Aj kňaz bol predstavovaný v divadlách a v románoch ako nemravná bytosť, robili sa škandalózne procesy a robilo sa všetko preto, aby ho „utopili v bahne“.²⁷

Orgiálny naturizmus je jedným z neodlučiteľných konštánt Revolúcie. Ako antické orgie končievali vraždením detí obetovaných Molochovi, alebo boli zhadzované zo skaly,²⁸ tak aj nudizmus, pornografia, voľná láska a rozpad rodiny dnes vyúsťujú v liberalizáciu potratu a eutanázie.²⁹

Tak ako sa chytil Weishauptových teórií istý počet kňazov - neopatrných a ctižiadostivých, tak aj Volpe sa mohol tešiť, že istá „časť kléru sa chytila na udicu našich doktrín s obdivuhodnou živosťou“ (3. apríla 1824).

Liberalistické idey rozširované slobodomurárskymi lóžami s toľkou hojnosťou, otvorili cestu klerikálnym nemiernostiam v období zjednocovania Talianska, a pripravovali tak pôdu budúcemu modernizmu a sekularizačným tendenciám moderného kléru.

Slobodomurári, aby zdiskreditovali Pia IX., sa pokúšali falošne dokázať, že sa zapísal k slobodomurárom. Opát Menard potvrdzuje: „Crétineau mi dal prečítať jeho meno (Pia IX., t. j. Giovanni Mastai Ferretti) na viac, ako jednom zozname lóže.“ (DI 302) Jeden z tých hárkov môže byť ten istý dokument, ktorý bol publikovaný vo forme fotografie v časopise Rivista Massonica (Slobodomurársky časopis) v júni 1977 s. 346 nasl. V ňom sa Mastai Ferretti podpísal ako člen lóže v auguste 1839. V januári 1978 na slobodomurárskej výstave v Paláci Braschi v Ríme sa objavil portrét Pia IX. so slobodomurárskymi znakmi - a knižočka Pio IX. framassone (Pius IX., slobodomurár), vydaná r. 1924 istým De Silvestri. Ale ten istý časopis Rivista Massonica v septembri 1974, s. 444 nasl., bol nútený priznať, že Pius IX. nebol nikdy slobodomurárom (o tejto epizóde sa možno dozvedieť z výstavy VILLA-DI NICOLA, Pio IX. e i framassoni, (Pius IX. a slobodomurári, Vydavateľstvo Solfanelli, Chieti 1978, s. 15 nasl.)

Poznámky

¹ Podobne sa donedávna stávalo v komunistických krajinách, kde sa zdôrazňovala sloboda náboženstva.

V skutočnosti však jestvovala iba sloboda boja proti náboženstvu.

² Bulletin du Grand-Orient, júl 1856, s. 172

³ Hodnotná historická práca od Svätej aliancie po Ruskú revolúciu 1917 Malinski-De Poncins, La guerra occulta - Okultná vojna. Vydavateľstvo Le Rune.

⁴ DI 154¹

⁵ Francúzska Ústavná charta bola dosiahnutá Decazesom, vysokým slobodomurárom škótskeho obradu, a slobodomurárom sa ho podarilo postaviť po boku kráľa Ľudovíta XVIII. (DI 154).

⁶ Vo Francúzsku vyprovokovala vojenské sprisahanie prostredníctvom Belforta, Saumera, La Rochella, atď. (DI 154).

⁷ DI 154

⁸ DI 162., Vr 16-18. Milánske Osservatore Cattolico v auguste 1888 vynieslo na svetlo denník slobodomurára Glasbrennera, Žida, ktorý už o 4 mesiace skôr zaznačil dátum samotnej Revolúcie (DI 162¹).

⁹ Úmysly Napoleona III. voči Cirkvi sú jasne opísané v knihe Memoria sulla politica da seguire di fronte alla Chiesa, ktorú vydal na vlastnú žiadosť jeho slobodomurársky minister Roland v apríli r. 1860, a ktorá sa našla v zásuvkách cisára r. 1870. Ide o podrobný návod spôsobu, ako pomaly a nebadane potlačiť celý život Cirkvi. (DI 172-176).

¹⁰ Od r. 1820 do r. 1848 bola slobodomurárska pyramída takáto: Nad slobodomurármi boli karbonári a nad karbonármi vendity (viď DI 216). Slobodomurárstvo sa ukazuje ako "spleť tajných spoločností - jedných s druhými. Dielne sú ako podradné údy obrovského medzinárodného organizmu, ktoré nevedia o nič viac ako vedľa moje ruky a moje nohy, čo ich dáva do pohybu" - hovorí Copin Albancelli (DI 215).

¹¹ Metternich, ktorý v korešpondencii dokazuje dobrú znalosť faktov Alty Vendity, 24. júna 1832 napísal Newmanovi, že Alta Vendita bola pokračovaním iluminátov (viď DI 200 nasl.).

¹² Základné údaje o Alte Vendite viď Crétineau-Joly, L'eglise Romaine atď., a Delasus E., Il problema dell'ora presente atď..

¹³ "Medzinárodné slobodomurárstvo udržuje v protestantských krajinách poriadok, ale v katolíckych krajinách vyvoláva vzbury" (DI 194¹).

¹⁴ Takto bola založená Carboneria vo Francúzsku 19. augusta 1821 (viď DI 197).

¹⁵ Gregor XVI. už od 20. mája 1846 a po ňom Pius IX. poverili P. Jolyho na dvoroch vo Viedni, Neapoli atď., aby zozbieral všetky dokumenty o Alte Vendite. Ale keď mal Joly publikovať svoju prácu, Pius IX. to zastavil na nátlak Carla Alberta a Ferdinanda z Neapola, ktorí boli zastrašovaní karbonármi, lebo sa dozvedeli o hroziacom riziku. Po toľkej námahe Joly v zápale hnevu hodil prvé výtlačky do ohňa. Avšak vďaka dokumentom mohol vydať r. 1858 (o 12 rokov neskôr!) zväzok L' Eglise Romaine en face de la Revolution, ktorý si pochvaľoval aj Pius IX. a ktorý poslužil ako prameň pre články publikované v novinách La Civiltà Cattolica r. 1879. O tejto udalosti pozri podrobne popísanú správu v DI 197-201. Niektoré z týchto dokumentov sú uvedené v DI str. 582-625: ide o list kardinála Consalviho, ktorý písal Metternichovi o inštrukciách členom Alty Vendity a korešpondenciu medzi jej poprednými exponentmi, ako bol Piccolo Tigre, Nubius, Volpe, Vindice, Beppo, Malegari, Gaetano, atď.

¹⁶ Pozri profily v DI 202 nasl.

¹⁷ DI 204

¹⁸ Čo sa týka Mazziniho, 7. apríla 1836 Nubius píše Beppimu: "Mazzini sa príliš podobá sprisahancovi v melodráme, aby sme mu mohli zveriť také tajné poslanie, ktoré sme my odhodlaní splniť až do konečného víťazstva. Mazzini rád hovorí o mnohých veciach, predovšetkým o sebe... Nech len zakladá podľa svojej chuti Mladé Talianska, Mladé Nemecká, Mladé Francúzska, Mladé Poľská, Mladé Švajčiarska, atď. Ak to môže poslužiť jeho nenásytnej pýche, my mu v tom nebránime, ale dajte mu pochopiť vhodným spôsobom, že asociácia, ktorú on naznačuje, viac neexistuje, ak vôbec niekedy existovala... Sv. Ján Lateránsky je ten caput et mater omnium ecclesiarum (t. j. Najvyššia Vendita): tam sú povolání vyvolení a len im je súdené, aby tam boli vo vedení. Až do dnešného dňa bol Mazzini z toho vylúčený. Neuvedomuje si, že keď sa dostane k nejakému tajomstvu, ktoré mu nepatrí, či už nasilu, alebo z prefikanosti, vystaví sa nebezpečenstvám, ktoré už nejednému zapríčinili smrť. Vysvetlite si túto poslednú vetu svojím spôsobom, ale predstavte ju najvyššiemu veľkňazovi dýky." (DI 205) 25. februára 1839 sa Alta Vendita rozhodla opustiť hlučné lôže a prenechať ich polícii a zavraždiť Mazziniho, ktorý svojou nerozvážnosťou riskoval, že skompromituje operácie samej Alty Vendity (DI 236). Mazzini však zomrel r. 1872.

¹⁹ DI 212¹

²⁰ DI 208 nasl.

²¹ O dôležitosti symbolizmu vid' DI 217 nasl. a tiež periodické články v súčasnom časopise Rivista Massonica.

²² O závislosti slobodomurárov na vysokej Kabale pozri DI 222- 231.

²³ Di 218

²⁴ Créteineau-Joly porovnáva slobodomurárov s termitmi: "Vnútorne nahryzú trámy domu a s obdivuhodným umením nechajú neporušený povrch dreva. Ale tento povrch je taký tenký, že ak ho človek stlačí prstom, trám sa preborí" (DI 233). To isté platí o politike a o činnosti morálnej korupcie. Saint-Georges de Boubélier propagoval teóriu životných orgií, kde je morálny princíp v súlade s láskou; zákon poživačnej a duchovnej horlivosti a kódex schopný vzbudzovať, provokovať a okrášľovať všetky vášne a zákonodárstvo, ktoré prijme a urobí užitočnými najextrémnejšie, najerotickejšie a najpanovačnejšie city." (DI 272). Heine H. hovoril: „Je dobré vrátiť sa k radostnej voľnosti, robiť si, čo sa mi zachce, zaviesť Saturnálie (pohanské sviatky na konci starého a na začiatku nového roka), kde je všetko dovolené a zaistiť voľnou láskou estetické zdokonaľovanie „rozumného zvieraťa" (DI 250). Dobrovoľnícke neopohanstvo malo podporovať Nietzscheho teórie, nacizmus, pramene Sartreovej a Guidianovej literatúry, neopohanstvo súčasnej „Nouvelle Ecole", a iné teórie, dnes propagované, a zavedené dokonca aj na školách, na „zničenie nepriateľa (t j. kresťanského cítenia) kým je ešte v zárodku" (DI 259), t. j. v samých deťoch. Aj marxisti otvárali širokú cestu ku korupcii, aby sa dostali k moci.

²⁵ DI 248. Čo sa týka pornografie, v roku 1953 vyšiel na svetlo slobodomurármi naplánovaný projekt, aby skorumpovali americkú mládež (Mc Grath W., v Scarboro Mission, Toronto, marec 1956., a v L' action Catholique de Quebec, 31. mája 1956.

²⁶ DI 254

²⁷ Quinet, profesor na francúzskom kolégiu povedal: „Proti pápežstvu sa musí nielen bojovať, nielen vykoreniť ho, ale potupovať ho a udusiť v bahne." (DI 254). Tak sa o to pokúšal pred niekoľkými rokmi slobodomurár Peyrefitte s Pavlom VI. a preto vzniklo silné podozrenie kvôli udalosti s kardinálom Daniélouom.

²⁸ Jeremiáš 7, 31; 19, 5 nasl., Izaiáš 57, 5; atď.

²⁹ Iniciatíva slobodomurárov pri podpore zákona o rozvode je výslovne potvrdená v ich časopise Rivista M assonica, máj, 1974, Dalle parole alle cose, s. 288. Ale tak isto ľahko môžeme prísť k záveru podľa posudzovania faktov o liberalizácii potratu, pornografie, atď. Takéto návrhy spôsobili parlamentný súhlas v laickom zastúpení.

4. Marxistická revolúcia

V roku 1844 sa im Nubius, najvyšší predstaviteľ Alty Vendity, odcudzil. Preto ho otrávil arzénovou vodou, ktorú mu pripravili lóže, no nevie sa ako. Zomrel v roku 1848 a s ním v tom istom roku zanikla Alta Vendita.

V tom istom roku, známom pre revolučné vzbury, sa na pokyn iluminátov z Anglicka objavil MARXOV a ENGELSOV Manifest.¹ Náhoda, alebo premyslená zmena revolučnej stratégie? Odvtedy začala svoju činnosť nová internacionála, ktorá pracovala dlho v tajnosti, aj keď sa prejavovala v robotníckych hnutiach. Marxovo meno sa objavilo na Manifeste až o 20 rokov neskôr, r. 1868. Vtedy sa už text marxistickej teórie a praxe, ako ju poznáme, mohol stať verejným.

Sociálna otázka

Kým ideologický liberalizmus urobil prevrat v európskej politike a zvrhol tróny, ekonomický liberalizmus napredoval v sociálnom živote, utláčal proletariát pod rúskom voľného trhu. Sociológovia vyhlasovali, že práca je tovar a nie je dôležité, či ju vykonal človek, alebo stroj. Stroj rozmnožoval prácu. Jeden človek mohol so strojom urobiť desaťkrát viac, ba ešte viac. Zavedenie strojov zapríčinilo nezamestnanosť, ba čo viac, za stroj sa mohla postaviť aj žena, ktorá bola platená oveľa menej; a tak ženy často nahradzovali mužov.

Nakoniec ženy nahrádzali deťmi, prinútenými pracovať 16 pracovných hodín denne. Robotnícky problém narastal a v r. 1830 vypukli prvé robotnícke nepokoje.

V lone Cirkvi sa zrodili prvé hnutia na ochranu robotníkov a prvé opatrenia na vyriešenie sociálnej otázky.

Avšak slobodomurári, ktorí zaviedli ekonomický liberalizmus, sa začali znepokojovať nad vzniknutými robotníckymi hnutiami a nenašli nič lepšie, ako ujať sa ich vedenia a orientovať ich protikresťanským smerom.

ROUSSEAU načrtol hlavné línie naturisticko-socialistického ideálu. To, čo WEISHAUPHT uvoľňoval, rozvíjajúc dielo rozkladu anarchie, MARX spájal v komunistickej vízii (podľa slobodomurárskeho solve et coagula).

Komunistická internacionála mala svoje takmer nepozorované obdobie prípravy, potom vyšla na svetlo s revolučnými podnetmi a nakoniec vyvrcholila v Ruskej revolúcii v r. 1917.²

S vydaním Manifestu bol založený organizmus politickej akcie, ktorý sa volal Liga komunistov. A tak sa medzi rozličnými socializmami, ktoré sa vyvinuli na začiatku 19. storočia, začal presadzovať marxizmus, ako hlavný revolucionársky prúd, ktorý Lenin následne upresnil, (v rokoch 1905-1918), atď. Vyústil do Ruskej revolúcie, ktorá sa rozšírila na ďalšie kontinenty (Európa, Čína, Kuba, Vietnam atď.).

Marxistická revolučná organizácia sa rozdelila na dva veľké prúdy, ktoré mali pôvod v Druhej a Tretej internacionále. Tieto prúdy sa nelíšia v základných princípoch marxizmu, ale v spôsoboch činnosti a prostriedkoch aplikácie. Druhá internacionála dôveruje metóde jemného vývoja, ktorý by prenikol mravy a ustanovizne. Tretia internacionála uprednostňuje násilnú Revolúciu, ktorej by sa ujali revolucionári a teroristi, dobre vycvičení v umení robiť sprisahania.

V Rusku boli pomenované dva prúdy práve podľa toho - menševici (umiernení) a boľševici (extrémisti). Boľševikom, vedeným Leninom a Trockym, sa podarilo získať moc v Rusku Revolúciou v októbri 1917. Dali si úradné meno komunisti a nastolili "sovietsku" vládu.

Druhá a Tretia internacionála so svojim príslušným medzinárodným rozvetvením spolunažívala medzi sebou rozlične podľa miestnych situácií. V Taliansku sa volajú P.C.I. (Partito Comunista Italiano) alebo sú pomenovaní podľa iných socialistickeo-marxistických organizácií.

Komunistická revolúcia

1. Základný predpoklad marxizmu je dialektický materializmus (materialistická verzia Heglovho idealizmu), podľa ktorého prvotný element vesmíru je hmota a tá sa vyvíjala na rozličných úrovniach dokonalosti až po človeka. Človek - jedinec - je iba jeden z momentov tohto procesu, určený rozptýliť sa v hmote, ako keď sa lístie v jeseni vstrebe do terénu, ktorý ho predtým živil.³ Jednotlivé osoby a nižšie postavené spoločnosti sú podriadené spoločenským premenám nadradenej kategórie ľudí, pre ktorých blahobyt je najvyššou morálnou normou.

Dovolené a sväté je to, čo vedie k revolúcii za lepšiu spoločnosť, nedovolené je všetko to, čo jej odporuje.⁴ Práva osoby a rodiny sú teda podriadené štátu, ktorý vyjadruje sociálnu totalitu.⁵ Keďže bol komunizmus neochvejne materialistický, popieral každú nadprirodzenosť a považoval náboženstvo za produkt strachu a ópium ľudstva, ktorým si posluhujú vládnuce triedy, aby si udržali podriadených. „My zostaneme ateistami, ktorými sme vždy boli“ - hovorí CHRUŠČOV - „a robíme všetko preto, aby sme oslobodili ľudstvo od náboženstva, ktoré ho ešte trpí.“ („Pravda", 22. septembra 1955).⁶

Komunizmus má univerzalistickú požiadavku a vidí svojho hlavného nepriateľa v katolíckej Cirkvi. Trocky hovorieval: „Iba jedna osoba by ma mohla pochopiť a poraziť účinným spôsobom: „pápež“. My ideme napred s tým istým cieľom, ale opačným smerom.“

2. Z dialektického materializmu pochádza marxistický ekonomický materializmus, ktorý si namýšľa, že obnoví raj na zemi prostredníctvom jednoduchého podporovania sociálneho blahobytu.

Správne hovoria marxisti, že súčasná civilizácia je poznačená nespravodlivým rozdelením majetkov a vykorisťovaním más zo strany bohatej menšiny. Ale bezostyšné prijatie princípu, že „cieľ posväcuje prostriedky“, privádza marxistov k záveru: na zredukovanie každej nerovnosti v buržoáznej spoločnosti je potrebné uskutočniť prevrat a to prostredníctvom násilnej revolúcie - živenej triednou nenávisťou,⁷ a súkromný majetok odovzdať štátu.

Podľa Marxa sa každá civilizácia vyjadruje svojím ekonomickým systémom, ktorý ju podopiera. Ak sa zmení ekonomický systém, automaticky sa zmení aj jeho kultúrny obsah. Rakovinou aktuálnej spoločnosti je kapitalizmus, teda treba zvrhnúť kapitalistický systém založený na súkromnom majetku a nastoliť štátny kolektivismus. Štát, ktorý je jediným vlastníkom bohatstva, zaistí rozdelenie majetku a organizáciu práce.

Rozdelenie ľudstva na sociálne triedy bolo doteraz nástrojom útlaku a história ľudstva je vlastne históriou triedneho boja.⁸ Potlačenie sociálnych tried je nevyhnutnou podmienkou k premene sveta: potlačme triedy a vo svete zavládne mier.

Proletariát je v očiach marxistov svätou triedou, triedou vyvolenou, dedičom budúcnosti, keď budú násilne potlačené ostatné triedy, ktoré prekážajú v ceste pokroku. Keďže tieto triedy sa nikdy nezmeria s tým, že by mali odstúpiť, treba ich radikálne zničiť krvavým terorom⁹ vedecky organizovaným. Dovolené a sväté je to, čo napomáha revolúcii, nedovolené je všetko to, čo jej v tom bráni.

Keď už budú odstránené triedne rozdiely, aj štát prestane existovať, lebo už splnil svoju funkciu, bude teda naplno realizovaný pozemský raj.

Proletariát vo svojej konštruktívnej fáze skoro metafyzickej podstaty, z ktorej vychádza každá moc, sa bude musieť vteliť do svojich vodcov. Oni ako vyzreté svedomie masy, ktorá ešte nevie čo chce a čo je pre ňu dobré, majú právo ako absolútni mocipáni riadiť pochod do zaslúbenej krajiny. Malá menšina profesionálov revolúcie bude vládnuť terorom nad bezforemnými, nesúdržnými masami.

Kolektívny štát, ktorý je hybnou silou Revolúcie a strojcom ekonomickej organizácie, bude regulovať nakoniec aj súkromný život občanov a menších komunit. Jedine štát bude rozhodovať o tom, ako sa majú vychovávať deti, mladí a masy.¹⁰

3. Východným bodom k uskutočneniu marxistického programu je získanie moci. Tento cieľ ospravedlňuje každý prostriedok. Na tento cieľ zameril komunizmus svetovú vedecko-technickú revolúciu, ktorú rozširovali „profesionáli“ Revolučné v medzinárodných teroristických organizáciách (Kominterná, atď.). Začína sa rozduchovaním nepokojov na každej úrovni sociálneho života. Dve základné tézy Strany až do druhej svetovej vojny boli: premeniť ekonomické krízy na krízy revolučné a zmeniť nacionálne vojny na vojny civilné.

4. V dvadsiatych rokoch sa už Revolúcia rozšírila do Fínska, Poľska, Maďarska, Litvy, Estónska, Lotyšska, Číny, Brazílie a Mexika. Od r. 1932 až po rok 1939 zachvátila Španielsko .

Keď sa začala druhá svetová vojna, Rusko obsadilo Poľsko, Litvu, Estónsko, Lotyšsko. Koncom vojny sa dali na komunistickú dráhu Albánsko, Juhoslávia, Bulharsko, Maďarsko, Československo a Východné Nemecko.

Roku 1945 začali nepokoje v juhovýchodnej Ázii: Indočína (Barma, Laos, Vietnam), Indonézia atď. Roku 1950 bol rozduchaný oheň v Kórei a na Thajwane. Roku 1956 vstúpili do vojny Tibet a Alžírsko. Maďarsko prekonávalo novú krízu, v ktorej si ho Rusko podrobilo tvrdším spôsobom a podobne skončilo aj Československo (r. 1968).

Roku 1958 začala revolúcia na Kube a rok po nej sa komunisti zmocnili Himalájí. V šesťdesiatych rokoch sa vznietil oheň vzbury v Afrike partizánskou vojnou v Kongu (Lumumba a Čombe). Roku 1965 sa rozpútala Indicko-pakistanská vojna a čínsko-indická kríza. Váhu komunistickej prítomnosti pocítili v kríze krajiny Stredného Východu, Chile, Španielsko, Portugalsko a ich kolónie. Do plného varu vstúpila aj Východná Afrika: Etiópia, Eritrea, atď. Donedávna vo svete nebolo krajiny, ktorá by bola imúnna voči komunistickým ideám.¹¹

5. Tí, ktorí predstavovali komunizmus prostredníctvom ideologických táranín, sa usilovali pochovať a umlčať komunizmus v číslach. Koľko bolo obetí tohto kolosálneho sociálneho pokusu odstrániť Boha a začleniť masy do ohraničených schém, ktoré si tak prijal Marx a jeho stúpenci?

Podľa Solženicyna, ktorý zozbieral tento údaj zo štatistík Kurganova, bolo v Rusku 66 miliónov obetí komunizmu (vo veľkej väčšine bezbranní).

Podľa Richarda L. Walkera (štúdiá urobená z poverenia amerického senátu) bolo v Číne až do r. 1971 od 34 300 000 do 63 784 000 obetí podľa rozličných vtedajších informácií. K týmto treba pripočítať obeť po roku 1970, zvlášť obeť náhleho a málo poznaného masakru všetkých trvalo telesne i duševne postihnutých (malomocných, slepých, bláznov, chromých atď.). Okrem toho okolo 20 miliónov ľudí bolo v lágroch, kde bola vysoká úmrtnosť (10-20% ročne). V súčasnej dobe Jean-Francois Revel vo svojej knihe *La tentation totalitaire* spomína štúdiu seriózneho parížskeho časopisu o demografii *Population*, podľa ktorej je „počet obyvateľov Číny o 150 miliónov menší ako by mal byť. Tento rozdiel... je absolútne nevysvetliteľný“.

Okrem toho je tu prípad malej Kambodže, kde odvtedy čo prišli k moci komunisti, t.j. od apríla 1975 až po dnes, je najmenej jeden milión obetí, z celkového počtu 7 miliónov obyvateľov. A možno je ich oveľa viac - ak sa berie do úvahy to, čo oznámil jeden z jej vodcov Kien Samphan na Cejlóne talianskym novinárom (pri príležitosti poslednej tlačovky nespojeneckých krajín), že Kambodža má dnes 5 miliónov obyvateľov.¹²

A koľko obetí bolo vo Vietname, Maďarsku, Československu, Poľsku a v ostatných krajinách celého sveta, ktoré boli napadnuté komunizmom nepočítajúc obeť druhej svetovej vojny...

6. Podľa stalinskej teórie o nutnosti teroru v samotnej strane sa stali obeťami komunizmu vo veľkom počte práve komunisti, ktorí boli verní režimu. Treba si pozrieť štúdiu komunistu R.A. MEDVEDEVA, ktorý tvrdí, že v rokoch 1937-38 bolo zavraždených „v období dvoch rokov viac komunistov, ako ich zahynulo počas všetkých rokov tajného zápasu, v období troch revolúcií a občianskej vojny“ a že „boli dni, v ktorých bolo viac ako tisíc osôb zastrelených len

v samotnej Moskve". Je paradoxom, že v tomto období zahynulo veľa komunistických aktivistov zo západu, ktorí emigrovali do ZSSR, kým prežili tí, ktorí sa nachádzali vo väzení vo svojej vlasti. Tak talianskych komunistov, ktorí sa stali obeťami fašizmu v rokoch 1922-42, nebolo ani polovica a možno ani štvrtina z tých, ktorí zahynuli v ZSSR v tom istom období. Z približne 250 - 300 talianskych komunistov, ktorí ušli do Moskvy v období fašizmu, bolo zavraždených 200. Takto komunistický moloch požieral svojich vlastných synov, ktorí ho toľko okiadzali svojou ideológiou.¹³

7. Hromadné potvrdenie zvrhlosti komunizmu vyplývalo z úteku z krajín za železnou oponou. V priebehu dvadsiatich rokov od skončenia druhej svetovej vojny až po rok 1964 utieklo z komunistických krajín 24 miliónov osôb. Presnejšie:

- z komunistickej Európy 16 200 000, z toho: / 600 000 utečencov, ktorí sa odmietli vrátiť; 9 700 000 Nemcov z východ, provincií; 3 700 000 z Východného Nemecka; / 200 000 z iných národností východného bloku;
- z Číny 1 400 000, z toho: 1 300 000 Číňanov, 40 000 Európanov, 60 000 utečencov z Tibetu;
- zo Severnej Kórey 5 000 000;
- z Indočíny / 200 000; z Kuby 310000.

Od r. 1964 do roku 1976 utieklo :

- z komunistickej Európy približne 70 000 za rok;
- z Číny približne 36 000;
- z Kuby približne 500 000. Od 1. mája 1975 utieklo z Indočíny 250 000 osôb.

K týmto útekom treba pridať tie zvlášť tragické z Vietnamu a ďalšie z iných krajín, ktoré zasiahla komunistická okupácia v Afrike, Kambodži atď.¹⁴

Komunizmus v Taliansku

Taliansky revolučný systém sa v podstate nelíšil od systému, ktorý priviedol k moci komunizmus v Rusku a v iných krajinách marxistického režimu. Rozprestiera sa v celej šírke sociálneho života s organickou stratégiou, ktorá smeruje k tomu, aby vyvolala neporiadok, odobrala iniciatívu ku každej reakcii, aby sa zmocnila vedenia vo všetkých sférach s cieľom, aby moc prešla do rúk komunistov. Ich globálna stratégia zahŕňa:

- útok na široké ekonomické prostriedky; ísť až tak ďaleko, aby bolo možné zaistiť samofinancovanie revolúcie: v provincii Emilia, Romagna, Lazio a postupne vo všetkých krajoch Talianska sa komunizmus zameril na poľnohospodárstvo a priemyselnú ekonómiu, aby si zaistil nesmierne peňažné rezervy;

- útok na kultúrnu hegemoniu prostredníctvom tlače, škôl, kultúrnych pracovníkov, atď. Školstvo sa im podarilo získať napomáhaním mládežníckej kontestácie, očierňovaním školských tradičných testov s postupným nahrádzaním testov s marxistickou inšpiráciou¹⁵, dosadzovaním marxistických učiteľov na každej úrovni a pokusmi o marxistickú totalizáciu školských organizmov.

Toto všetko od materskej školy až po univerzitu. Získanie masovo-komunikačných prostriedkov dosiahli prostredníctvom hromadného rozširovania novín, časopisov a tlače s marxistickou inšpiráciou (organizovanie festivalov Jednoty, atď.), získavanie novinárov, spisovateľov, umelcov, kultúrnych pracovníkov, atď., množenie kultúrnych marxistických iniciatív, propagačné bombardovanie prostredníctvom manifestov, hesiel, atď. Všetko toto sa vyvíjalo s úmyslom znechutiť opozíciu zablokovaním novín, ktoré uvádzali fakty, čo neboli po chuti komunistom, ničili sa rozhlasové stanice opačného zmýšľania, strieľalo sa do nôh

„reakčných“ novinárov, atď. (netreba zabudnúť, že akcie červených brigád zodpovedajú stratégii paralelnej príslušnosti strany, kým komunisti vyhlasujú a je to na ich hanbu, že sú bez viny. Tieto akcie boli podporované medzinárodným komunizmom);

- útok na magistratúru a na riadiace orgány talianskeho života preniknutím marxistických prvkov do súdnych tribunálov, atď.;

- demagogická odborová činnosť so snahou zakryť prenikanie komunistov do každej sféry sociálneho života;

- teroristický revolučný výcvik, zameraný na bitky, atentáty, blokády výroby, sabotáže, štrajky, kurzy teroristických bánd v cudzine, atď. Toto všetko bolo sprevádzané akciami na zastráňanie poriadkových zložiek polície (ohováranie polície, vraždenie policajtov, atentáty na vedúcich predstaviteľov DC (Kresťanskodemokratickej strany), CI (Comunione liberazione) atď.).¹⁶

Silou jednoduchej sociálnej dynamiky založenej na spravodlivosti by dnes Taliansko bolo na vysokej ekonomickej úrovni, keby oblasť práce a celý sociálny život nebol zamorený rakovinou marxizmu, s následkami morálneho a ľudského úpadku, na ktorý sa v Taliansku všetci ponosujú.

Toto všetko sa udialo v prostredí historického kompromisu, ktorý zodpovedá známej taktickej komunistickej stratégii.¹⁷

Smernice Ponomariova - ktorý bol jedným z najvyšších predstaviteľov Kremľa - vyvíjali nátlak na európske komunistické strany, aby sa snažili zrýchliť proces znárodňovania produktívneho súkromného sektoru, ako základný predpoklad na odstránenie nezávislej tlače; odstrániť čo najrýchlejšie všetky masmédiá a ovplyvniť verejnú mienku komunistickou doktrínou prostredníctvom leninskej techniky „opakovaním hesiel“; zriaďovať komunistické centrá mimoparlamentnej moci, slúžiace na sabotovanie činnosti polície; ovplyvňovať zjednotený syndikát a tak podmieniť vládnu činnosť a ekonómiu a nakoniec sa vlúdiť medzi ozbrojené sily s rozvratnými cieľmi.¹⁸

2. Komunistická agresia v Taliansku mala ťažký dopad aj na ekonomiku. Odborová činnosť, ktorá nebola zameraná na dobro robotníka, ale na záujmy komunizmu, vyústila v otrasné a stále rastúce znehodnocovanie líry na úkor statočných sporiteľov; kto pred 50 rokmi mal milión, mohol mať istú budúcnosť. Dnes mu to vystačí na dva mesiace. Táto činnosť odborov spôsobila poruchu v rovnováhe tried podľa zvyšovania, alebo znižovania nárokov.

Zo všetkého najhoršie je toto: cena ľudskej práce, ktorá bola štyrikrát vyššia ako vo východných krajinách, kde boli zakázané štrajky, privádzala multinacionálov k tomu, aby zakladali svoje podniky vo východných krajinách, pričom v Taliansku ich zmenšujú (ako fabrika Pirelli, ktorá prepustila zamestnancov v Taliansku a prijala nových pracovníkov na východe), čím sa zvýšila nezamestnanosť v Taliansku.

Zvýšený dovoz mäsa z východu spôsobil v Taliansku zrušenie mnoho desiatok tisíc stajní. Podobné fenomény sa udiali aj v iných sektoroch poľnohospodárstva a priemyslu. A tak celá ekonomická oblasť zaznamenala postupné ekonomické zotročenie, ktoré otvára cestu politickému zotročeniu.

Treba dodať, že proces zoštatňovania smeroval k obmedzovaniu individuálnej slobody. A tak Taliani bez toho, že by sa poučili z gulagu, z psychiatrických liečební a z miliónov obetí marxistickej revolúcie, boli ochotní zmeniť svojho pána, opustiť pravého Boha a nechali si vložiť na krk slučku najhoršími ľuďmi, ktorí si posluhujú chudobou z východu, aby zväčšili biedu na západe. A keby tu išlo len o chudobu! V hre je sloboda, ľudská dôstojnosť a predovšetkým viera!¹⁹

„Židovský národ, ako celok, bude sám sebe Mesiášom. Jeho vláda nad svetom sa dosiahne

prostredníctvom zjednotenia iných ľudských rás, odstránením hraníc a monarchií, ktoré sú baštami partikularizmu, a prostredníctvom ustanovenia Svetovej republiky, ktorá Židom všade poskytne občianske práva. V tejto novej organizácii ľudstva sa synovia Izraela stanú všade riadiacim prvkom bez toho, aby narazili na prekážky.

Predovšetkým ak sa im podarí priviesť proletárske masy pod vedenie niektorého z nich. Všetky vlády národov – vrátane tých v Svetovej republike, s pomocou víťazného proletariátu – padnú bez ťažkostí do rúk Židov. Súkromné vlastníctvo bude potlačené židovskými vodcami, ktorí budú všade spravovať štátny majetok. Tak sa splní prísľub Talmudu, totiž prísľub, ktorý hovorí, že keď prídu mesiášske časy, Židia budú vlastníť kľúč od majetkov všetkých národov na zemi.“

Žid BARUCH LEVI a KAROL MARX (z „Revue de Paris“, roč.35. č.2, s.574)

„Ruská revolúcia je Židovskou revolúciou. Znamená obrat v židovskej histórii. Pramení s faktu, že Rusko bolo vlasťou skoro polovice všetkých Židov na zemi. Preto pád cárskeho režimu bude mať veľký vplyv na osud tisícov Židov, ktorí v poslednom čase emigrovali do iných štátov. Okrem toho je židovskou revolúciou aj preto, lebo Židia boli najaktívnejšími revolucionármi v cárskom Rusku.“

JAKOB DE HAAS v „The Macabean

Weishauptova pyramída, ktorá je zobrazená na americkom dolári od roku 1935 (vid' história v Ds 5 nasl.), predstavuje jednu z dvoch častí Veľkej pečate Spojených Štátov.

Pečať pre Žida je ako talizman, ktorý dáva moc, silu, schopnosť vládnuť. Veľká pečať má dve strany, obe vytlačené na pravej a ľavej strane dolára, oddelené nápisom In God we trust (=Veríme v Boha. Ale v akého Boha? Prieskum symbolizmu Veľkej pečate nás privádza k esoterickej vízii, z ktorej sa vynára postava boha Mamony).

Obr. 3

Vľavo je Pyramída, vpravo Orol (vid' nasl. obr.).

Zrezaná pyramída bola Weishauptom vybraná za symbol bavorských iluminátov. Tento rád založil 1. mája 1776. Nápis MDCCLXXVI pripomína tento dátum, nie dátum Americkej revolúcie, ktorá vypukla neskôr v tom istom roku. Zakladateľmi iluminátov boli okrem Žida Weishaupta ďalší piati Židia: Wessely, Mendelsshon a traja bankári: Itzing, Friedlander, Meyer. Keď sa na Wilhelmsbadskom kongrese (1782) ilumináti spojili so slobodomurármi, Pyramída sa stala najrozšírenejším slobodomurárskym znakom.

Zrezaná Pyramída je postavená zo 72 tehál z kameňa (symboly slobodomurárskej iniciácie). 72 kameňov je lepšie zviditeľnených na freske Izby meditácie v OSN, v Izbe modlitby na Kapitole Spojených Štátov (Washington) a v projekte Chrámu

pochopenia. Tiež pripomínajú počet členov synarchického senátu.

Vrchol pyramídy, oddelený a žiariaci, symbolizuje vyvolený ľud. Žid Lazár hovorí: „Židovský národ je vyvolený Bohom ako uchovávateľ jeho vôle a žiadostí, on je Pánov vyvolený. Izrael je pod stálym dohľadom Božieho oka (Jahveho). On je milovaným synom Všemohúceho, on je ten, ktorý má právo na jeho lásku, na jeho náklonnosť a na jeho zvláštnu ochranu, ostatní ľudia sú postavení pod úroveň Židov.“ (LAZARE B., L'antisémitisme, 1969, s. 14). Aj Baruch Levi napísal Karlovi Marxovi: „Vyvolený židovský národ, považovaný ako celok, bude sám sebe Mesiášom... Súkromné vlastníctvo bude potlačené ľuďmi židovskej rasy, tak sa splní prísľub Talmudu, totiž prísľub, ktorý hovorí. Že keď prídu mesiášske časy, Židia budú vlastníť kľúč od majetkov všetkých národov na zemi.“ („Revue de Paris“, 1. júna 1928, s. 574).

Nápis Novus ordo seclorum (namiesto saeculorum, je upravené tak, aby sa vo vete symbolicky zmenšil počet písmen na Číslo 17 = Nový poriadok storočí), je dobre komentované Izraelitom C. Root-Langom: „Príde čas, v ktorom sa biely kameň, (ten, na ktorý dopadajú lúče z Oka) stane uholným kameňom našej vlády... s vyhlásením nového náboženstva, v ktorom sa všetky duchovné prúdy, pochádzajúce zo všetkých náboženstiev, stretnú v dokonalosti bieleho kameňa“ (SPENCER R.K., The cult of the All-Seeing Eye, New York, s. 27). Je to synarchický program, ktorý propagovala Revolúcia.

A nakoniec je ľahké vytušiť v jednotlivých vrstvách pyramídy stupne iluminátov, líšiacich sa medzi sebou tajomstvom, pod dohľadom oka vysokej hierarchie, ponorenej do ezoterického olympu.

Vševidiace oko je jedným z najstarších symbolov božstva, a keďže Židia nemohli napísať sväté meno Jahve, používali egyptské Oko (oko v trojuholníku) žiariace ako vrchol z čistého krištáľu na veľkej pyramíde na rovine Gizeh.

Motto annuit coeptis (=podporuje začaté veci, iniciatívy) okolo Oka vyjadruje Božiu priazeň pre svoj vyvolený ľud: Boh bude podporovať jeho podujatia. Nápis The Great Seal znamená Veľká Pečať.

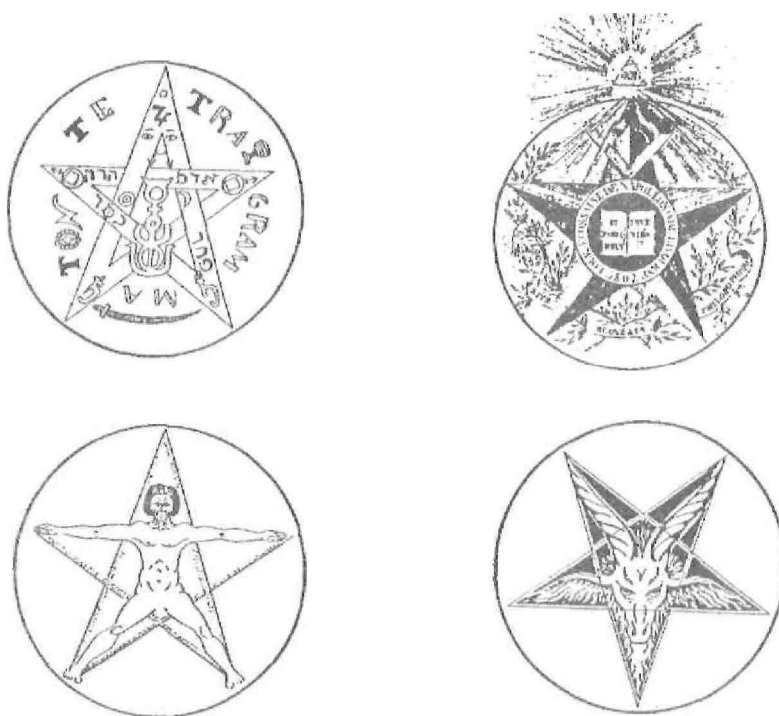

Obr. 4

Ozdoba na pravej strane amerického dolára: Orol, nad ktorým je Dávidova hviezda. Dávidova hviezda je zložená z 13 päťcípnych hviezd (slobodomurárske pentalfa) usporiadaných tak, aby tvorili šesťcípnu hviezdu.

Orol má v zobáku stuhu so synarchickým heslom „e pluribus unum“ (= z mnohých jeden) z 13 písmen; v pazúroch pravej nohy zvierá olivovú ratolest' (posvätná rastlina slobodomurárov) s 13 plodmi a 13 listami, v pazúroch ľavej nohy drží 13 šípov. Štít, ktorý má dravý vták pred sebou, má 13 vertikálnych pruhov (7 tmavých a 6 svetlých), ktoré predstavujú 13 amerických štátov v čase Revolúcie (ako 13 bielych a červených pruhov na vlajke Spojených štátov).

Číslo 13 je takto opakované 6 krát: 6 je symbolom zla (Ds 14 nasl.).

Obr. 5

Päťcípä hviezda alebo Pentalfa. Je to symbol človeka, pohanského humanizmu, predovšetkým počiatočného humanizmu, ktorý vedie k deifikácii človeka (cíp smerom hore).

Hore vľavo: Tetragrammaton, symbol Nevysloviteľného Boha, chápaného panteisticky a tiež Satana (Vm 166).

Hore vpravo: Pentalfa s ďalšími slobodomurárskymi symbolmi.

Dole vľavo: Pentalfa s človekom. Slobodomurárskym Pentalfom boli označené vojenské rovnošaty talianskeho vojska.

Dole vpravo: Hlava capa v prevrátenom pentalfe. Je symbolom Satana (emblém, ktorým sa vyznačujú aj dnešné americké satanské sekty).

Červená hviezda s piatimi cípmi bola už oddávna emblémom sionizmu a Židov všeobecne. Stala sa tiež symbolom ruského proletariátu (FORD E., L' ebreo internazionale – Medzinárodný Žid. s. 171- v češtine vyšla v r. 1927)

Poznámky

¹ Ilumináti (sekta, ktorú založil Weishaupt) ako Schapper, Bauer a Moll v januári 1847 vyzvali Marxa a Engelsa k spolupráci s Ligou spravodlivých. Presnejšie, Joseph Moll poveril Marxa, aby zostavil Manifest Ligy. V lete toho istého roku sa Liga na jednom zo svojich kongresov, ktorého sa Karl Marx nemohol zúčastniť, premenila na organizmus politického razenia s novým menom Liga Komunistov. Druhý kongres bol zvolaný na december a prijal za vlastné Marxove teórie. Tentokrát už Marx bol prítomný a práve na tomto kongrese oficiálne poverili filozofa (Marxa) a jeho priateľa Engelsa, aby zostavili Manifest, ktorý už Moll navrhol.

V manifeste bolo jedinou Marxovou prácou zaktualizovať a kodifikovať princípy a plány stanovené pred 70-timi rokmi Weishauptom, zakladateľom iluminátov. Preto bol Manifest publikovaný bez mena autorov. Až v roku 1868, keď sa už Marx a Engels stali známymi, bolo im pripísané autorstvo Manifestu. (Dn 15 nasl., od G. Giannettiniho, Comunismo e Trotskismo v "Italiano", marec 1970, s. 214 a Comunismo e democrazia, tamtiež v apríli 1970, strany 285 nasl.). Prvé vydanie Manifestu má na obálke vytlačený nápis: Manifest der Kommunistischen

Partei, vid' február 1848, London, atď.

Tiež je uverejnený v *I mondi dell' uomo*, zv. 4, s. 257. Mená autorov Marxa a Engelsa tam ešte nie sú uverejnené.

² Delassus, hoci veľmi pozorný na orientáciu slobodomurárskej činnosti, na začiatku XX. storočia ešte netušil dôležitosť marxistického pohybu. Marxa citoval iba jedenkrát, aj to okrajovo. Študujúc však orientáciu slobodomurárov, jasne predvídal ich politiku so zámerom znovu vybudovať izraelský štát, vojensky posilniť Prusko, aby mohlo napadnúť rakúsko-uhorskú monarchiu (čo sa aj stalo za Prvej svetovej vojny) a vyprovokovať pád dynastie Romanových pod tlakom revolučných síl (ako sa stalo v Ruskej revolúcii). Toto jasné tušenie Delassus vyvodzuje zo štúdia, ktoré spadá - a to treba zdôrazniť - do roku 1880 (DI 398-401).

³ „Základom marxizmu je dialektický materializmus, nepopierateľne ateistický, rozhodne nepriateľský každému náboženstvu“ (Lenin, *Sulla Religione*, "Rinascita", Roma 1949, s. 48).

"Zo štúdií D' Honta sa môže konštatovať, že kultúrne spracovanie Hegla bolo vopred určené a pripravené nemeckými a švajčiarskymi slobodomurárskymi školami s cieľom idealizovať ľudskú spoločnosť a umožniť najvyšším predstaviteľom spoločnosti, aby manipulovali s národmi v mene zle pochopeného sociálneho záujmu, ktorý bol odlišný a opačný záujmom jednotlivých členov. Tak sa zrodil pojem služby a uctievanie štátu, ktorý sa viac nebude chápať ako útvar, ktorý zahŕňa všetkých občanov, ale ako najvyššia a oddelená ustanovizeň, povýšená nad všetko ostatné „(etický štát - pozn. autora). PERIS-SINOTTO z D' Hont J. *Hegel secret Presses Universitaires de France* 1968, v Au 151.

⁴ "Každý prostriedok, ktorý posluží triednemu boju, ako sú dokonca klamstvo, zrada, nečistota, absolútne všetko, stane sa v okamžiku svätým, vznešeným". (Preobraženskij, *Politgramota*, titul vytlačený hrubým typom na obálke príručky pre politickú výchovu mládeže, 1927). "Marxistická dialektika nás učí, že to, čo včera bolo čierne, dnes môže byť biele... Treba teda vynaložiť veľké úsilie a ak bude treba, vedieť prevrátiť pravdu a tiež morálku." (Kalinin M. I., *O Komunističeskom vospitanii - O komunističeskej výchove*, Vyd. „Molodaja Gvardia“, Moskva 1946).

⁵ Úmyslom revolucionárov je, aby rodina, ktorá je považovaná za „uzavretú ustanovizeň, bola nahradená kompletným systémom sociálnych služieb, až po kompletné pohltie ekonomických služieb rodiny zo strany socialistickej spoločnosti“, atď. (Trocký: *La Rivoluzione tradita - Zradená revolúcia*).

⁶ Z klasických testov marxizmu pozri napríklad De Poncins L.: *Histoire du Communisme*, Diffusion de la Pensée Francaise, Chiré-en-Montreuil, s. 380.

⁷ „Nenávisť jedného predstaviteľa utláčaných a využívaných nás je naozaj zásadou „múdrosti“, základ celého socialistickeho a komunistického hnutia a jeho úspechu. Ale Gallacher zrejme zabúda, že aj politika je vedou a umením, ktoré nespadne z neba už hotové a nie je dané zadarmo, a ak proletariát chce zvíťaziť nad buržoáziou, musí si sformovať svoju triednu politiku, ktorá nebude podradnejšia od buržoáznej.“ (Lenin: *La malattia infantile del Comunismo - Detská choroba komunizmu*).

⁸ „Naša morálka je celkom podriadená záujmom triedneho boja a z neho sa odvodzuje. Preto hovoríme: morálka, ktorá je mimo ľudskej spoločnosti, pre nás neexistuje - je klamstvom. Pre nás je morálka podriadená záujmom triedneho boja proletariátu.“ (Lenin, cit. v De Poncins L., *Histoire du Communisme*, Diffusion de la Pensée Francaise, Chire-en- Montreuil, 86190 Vouillé, 1973, s. 90).

⁹ „Revolúcia je istotne najautoritatívnejšou možnou vecou. Je to čin, ktorým časť ľudu nanúti ostatným svoju vôľu puškami, bajonetmi a kanónmi. Čiže prostriedkami extrémne autoritatívnymi. Víťazná strana je nútená udržať vládu silou teroru, ktorý zastraší reakcionárov.“ (Engels: *Sulla Comune di Parigi*).

„Diktatúra proletariátu sa rodí nie na báze buržoázneho poriadku, ale na jeho zrušení... Je to revolučná moc, založená na násilí proti buržoázii. Kto oslabuje hoci aj mierne, železnú disciplínu strany, dáva pomocnú ruku buržoázii proti proletariátu. Oportunistické elementy v strane sú prameňom rozpadu... Bojovať proti imperializmu - majúť za sebou takých "spojencov" -je vystaviť sa nebezpečenstvu ohňa pred sebou aj za sebou. Preto nemilosrdný zápas proti takým prvkom a ich vylúčenie zo strany sú základnou podmienkou v boji proti imperializmu" (Stalin: Dottrina dell' U.R.S.S.) - teror je pre Stalina nutnosťou vo vnútri samotnej strany.

¹⁰ Už v čase Francúzskej revolúcie Danton prehlasoval: " Deti prináležia najprv republike, až tak svojim rodičom. Egoizmus otcov by mohol byť nebezpečný pre republiku. Hľa, prečo sloboda, ktorú my poskytujeme, nedôjde až k bodu, aby boli ich deti vychovávané odlišným spôsobom, ako by sa nám páčilo." E. Ferry povedal v roku 1879 : "Existuje jeden otec rodiny, ktorý ich objíma všetkých - štát".

Návrh zákona SAINT-JUSTA znel: „Synovia sú od 5 do 16 rokov vychovávaní štátom, nosia plátený odev vo všetkých ročných obdobiach. Spia na slamených rohožiach osem hodín. Obyčajne sa živia koreňovou zeleninou, ovocím, mliečnymi výrobkami a vodou. Nejedia mäso prv, než by dovŕšili 16 rokov. Od 10 do 16 rokov je ich výchova vojenská a roľnícka. Sú rozdelení do skupín po 60 atď. Všetci chlapci zachovávajú ten istý spôsob života až do 16 rokov, od 16 do 21 rokov sa budú správať ako robotníci, od 21 do 26 budú vojakmi, ak sa už nestali úradníkmi." (DI 357¹. Vid' tiež sľub Collina a Marchettiho, tvrdenia Condorceta atď. v DI 358). Tieto veci boli skutočnosťou v komunistických krajinách, ako bola napr. výchova čínskych detí alebo zbavenie otcovskej autority v Rusku... Čo sa týka náboženského učenia pozri DI 358¹.

¹¹ O prenasledovaní kresťanov v komunistických krajinách informoval s podrobnou dokumentáciou mesačník "Russia Cristiana", V. Martinengo 16, Milano, a iné oblastné periodiká ako „Pro Fratibus" pre Československo, Roma, schránka 6245, atď. O prefikanej maoistickej stratégii s úmyslom zničiť katolícku Cirkev pozri A.Z., L' abito e la scodella di Mao, Vydavateľstvo Spirito e Verita suppl., 1978.

¹² Corti E., L' epoca di Paolo VI, Vyd. Solfanelli, Chieti 1978, str. 135, objasňujúca séria článkov, ktoré sa vzťahujú na marxistickú degeneráciu v lone talianskeho katolicizmu.

¹³ Corti, cit, s. 94 nasl.; zoznamy, fotografie a iné správy, ktoré sa vzťahujú na tento útlak prinášajú posledné čísla: „Chiesa Viva", V. Galilei 121, Brescia.

¹⁴ Správa od "U.S. News and World R." zo 17. januára 1977.

¹⁵ O stratégii, ktorú používala P.C.I. (Komunistická strana Talianska), aby vnútila marxistické testy na školách, pozri Lami L., La scuola del plagio, Armando, Milano 1977.

¹⁶ Násilie spôsobené Červenými brigádami v Taliansku v r. 1977 až po vraždu A. Mora, dosiahlo rytmus aspoň jeden incident denne.

¹⁷ O historickom kompromise vid': Buttiglione - Rosa, L' egemonia comunista e il problema politico dei cattolici, zošity „Cristiani e società italiana"; (Vid' Mazza, Caruso, citácie v Bibliografii). Lenin hovorí: „Viesť vojnu s cieľom zvrhnúť medzinárodnú buržoáziu - vojnu, ktorá je stokrát ťažšia, dlhšia, komplikovanejšia, zúrivejšia ako obvyklé vojny medzi národmi a zriecť sa vopred šikovného počínania a využitia záujmových antagonizmov (hoci dočasných) medzi vlastnými nepriateľmi, zriecť sa dohôd a kompromisov s možnými spojencami (hoci aj časnými, málo istými, váhavými, otáznymi), nie je to vec maximálne smiešna?... Silnejšieho nepriateľa možno poraziť iba s maximálnym vypätím síl a v prípade potreby využiť spôsobom rozumným, dôkladným, pozorným, obratným, každú i keď minimálnu „roztržku" medzi nepriateľmi, každý kontrast záujmov medzi buržoáziou rozličných krajín, medzi rozličnými skupinami a rozličnými typmi buržoázie vo vnútri každého jednotlivého štátu a tiež využiť každú aj najmenšiu možnosť získať si spojencov početne silného, hoci časného, nestáleho, nespoľahlivého, otázného. Kto toto nepochopil, tak nepochopil ani mäkké „f, ani z marxizmu,

ani z vedeckého socializmu vo všeobecnosti." (La malattia infantile del comunismo - Detská nemoc komunizmu).

¹⁸ List vydavateľstva „La Parola“, V. Cola di Rienzo 203, Roma 1978 (z prameňov portugalských socialistov).

¹⁹ Prečítať si ohľadom toho Levinson C: Vodka-Cola, Vallecchi 1978, str. 336, so zoznamom 604 podnikov komunistickej účasti a ďalšie vzácne informácie.

5. Synarchizmus

Posledným manévrom, ktorý zaviedli slobodomurárske retrolóže, je s y n a r c h i z m u s .¹ Synarchizmus je jednou z najstarších a najradikálnejších aspirácií židovského ezoterizmu. Je hlavným hýbateľom všetkej ich svetovej činnosti. Zničenie Jeruzalema spôsobilo rozptýlenie všetkých Židov, ale v tejto slabosti svojho národa našli silu, ktorá ich pobáda k svetovej nadvláde.² Treba však poznamenať, že netreba ľahkovážne pripisovať židovstvu zločiny nejakej židovskej skupiny.

Synarchizmus si túžobne praje kozmopolitický humanizmus, ktorý by vychádzal zo spojenia rozličných náboženstiev a kultúr pod najvyšším vedením slobodomurárov.

1. Ide predovšetkým o svetový kozmopolitizmus, zjednotené ľudstvo („One World“). Ideál tohto zjednotenia sprevádzal Francúzsku revolúciu už od samého začiatku.³ Toto nové ľudstvo bude môcť existovať len prostredníctvom univerzálneho štátu, ktorý sa bude realizovať postupne. Najprv sa zvrhnú monarchie a vytvoria sa z nich republiky, potom sa zrušia hranice, aby mohla vzniknúť ľudská univerzálna republika, ako nový a definitívny Šalamúnov chrám⁴, tzv. naturistická Múdrost'. Pôvodcami tejto planetárnej stavby budú slobodomurárske bratstvá, rozšírené po celej zemeguli pod vedením Izraelitov.⁵

2. Ďalej ide o nový humanizmus, o nový spôsob byť človekom plne emancipovaným, okrem slepej poslušnosti supermyšliteľovi, ktorý nahradí všetky ostatné authority doteraz existujúce. Tento pojem má pôvod vo formuláciách slobodomurára z Moravy JANA AMOSA KOMENSKÉHO, ktorý vo svojom Prodomus Pansophie (1639), kde sklamaný z nemožnosti zjednotenia kresťanských vyznaní, zamietol každú rozdielnosť vyznania odvolávajúc sa na nové ľudstvo bez náboženských predsudkov, ktoré bude zhromaždené v novom Chráme (Pansofia - univerzálna múdrosť), a bude otvorený všetkým mužom.⁶

V takom zmysle sa vyslovil kongres vo Wilhelmsbade (1782) a zrodila sa Univerzálna izraelská aliancia na podnet odvážneho veľkého majstra Cremieuxa (1851). Táto Aliancia - hovorí Cremieux - „nezostane iba pri našom kulte, ale sa obráti na všetky ostatné kultury. Prenikne do všetkých náboženstiev tak, ako preniká do všetkých oblastí".⁷ Má za cieľ spôsobiť, „aby padli všetky bariéry toho, čo raz bude musieť byť zjednotené." ⁸ "Konečne prišli časy, keď... najväčší, najobdivuhodnejší z chrámov, Chrám, ktorého kamene sú živé a obdarené myšlienkou, sa vyvýši, aby prijal do svojho elastickeho stredu pod navždy svätou vlajkou rozumu a filozofie všetko to vznešené, čo ľudské pokolenie nosí vo svojom lone, čo sa prieči tajomstvu a nevedomosti a čo je hodné pravých synov svetla a slobody. Tento Chrám prijme židovské náboženstvo, ktoré prežilo všetko a nič ho nemôže otriastať: je to všeobsiahle náboženstvo, ktorého je hodné celé ľudstvo" (1866).⁹

Ide o „náboženstvo, ktoré je nad všetky ostatné a s ktorým sa všetky ostatné musia zlúčiť... náboženstvo skutočne univerzálne, ktoré môže prijať každý mysliaci duch, a v ktorom sú zahrnuté jednotlivé náboženstvá, tak ako rod obsahuje druhy."¹⁰

Synarchizmus získava zvláštnu doktrinálnu plnosť so Saint-Yvesom d' Alveydre.

Saint-Yves a Roca

1. Slobodomurár SAINT-YVES D' ALVEYDRE (1842-1909) zasvätil celý svoj život štúdiu svetových náboženstiev, o ktorých napísal početné zväzky. Túžil po Univerzálnej cirkvi, ktorá by vyplývala zo synkretizmu všetkých náboženstiev, ktoré by si boli navzájom rovnocenné pod vysokým vedením Kabaly, najvyššej ezoterickej vedy. Ide o iniciáciu podľa starovekej židovskej tradície, ktorá je určená na to, aby zjednotila rozličné vyznania – vrátane katolicizmu - v rámci jej všehápanej múdrosti. Tento náboženský synkretizmus v mysli Saint-Yvesa by animoval celé svetové spoločenstvo vo všetkých jeho prejavoch - od slobodomurárov až po

centrá vedeckého výskumu, včítane kultúrnych iniciatív, skupín politického vplyvu, ekonomických a priemyselných ustanovizní a celého sociálneho a súkromného života.¹¹

Je samozrejme, že v tomto novom svetovom ponímaní je katolícka Cirkev nútená zriecť sa vlastnej dogmatickej identity a nároku byť univerzálnou a prispôbiť svoje učenie požiadavkám synarchickej cirkvi. K takému kroku by katolícka Cirkev potrebovala dlhé školenie, ktoré by viedli slobodomurári. Prvým krokom by teda malo byť prekonanie protislobodomurárskej mentality a štrukturálny dialóg s lóžami.¹²

2. Aby sa rozbehla synarchická orientácia v lone Cirkvi, o to sa postaral vo Francúzsku kňaz ROCA (1830-1893). Keď bol v roku 1858 vysvätený za kňaza a v roku 1869 sa stal kanonikom, dostal sa v Španielsku do kontaktu s prúdmi gnostického mesianizmu, ktoré pochádzali zo Spojených štátov, Švajčiarska a Talianska. Navštevoval vysoké slobodomurárske kruhy a udržiaval pevné vzťahy s mágmami STANISLASOM de GUAITA a PAPUSOM, ktorý založil martinistický rád (spätý s Kabalou), ale predovšetkým so SAINT-YVESOM. Rozvinul jeho náboženskú víziu týkajúcu sa katolíckej Cirkvi. Bol veľmi zbehlý v okultizme, svojimi učeniami zvedol mladých a niektorých predstaviteľov Cirkvi .

K zrodu synarchickej cirkvi - podľa Rocu - bolo treba, aby časť kňazov prijala odlišnú koncepciu dogiem a poučila sa o týchto pojmoch: nadradenosť gnózy nad vierou, spojenie medzi Cirkvou a okultizmom, návrat k čistejšiemu Evanjeliu, očistenému od nánosov, ktoré prinieslo pápežstvo. Jeho učenie obsahuje v zárodkoch všetky motívy, ktoré by boli rozvinuté modernizmom a pokoncilovou kontestáciou, ktorá z modernizmu zobrala všetky zrelé plody. Sú to:

- revízia dogiem v prospech univerzálného pokroku: ony sú „živou vecou ako svet, človek, ako každé organické bytie" a „sledujú pochod histórie",

- zanechanie pápežstva a tradičného kňazstva pred kňazmi budúcnosti, taktiež rímskej kurie, ktorá je vinná, lebo vydala na smrť kresťanstvo, „a hoci náhrobný kameň (kresťanstva) je dobre zapečatený a dobre strážený červenými stotníkmi (kardináli), bude otrasený Anjelom Vzkriesenia, t. j. živou silou Evolúcie a Vykúpenia".¹³ Medzi cirkevnými predstaviteľmi sa vyformujú dva prúdy: progresisti a konzervatívci - verní pápežovi;¹⁴ -prevrátenie liturgie a sviatostí: sú len symbolmi,

- zrušenie reverendy,

- manželstvo kňazov, pretože Kristus a svet sa identifikujú. Praví kňazi budúcnosti zamenia námahy pastoračnej služby s ekonomickou a sociálnou kompetenciou, ktorá povedie masy k univerzálnej synarchii, k socializmu a komunizmu anarchistov. Kňazi sa stanú riaditeľmi odborov, pôžičkových spoločností, družstevných agentúr produktivity, konzumu, dôchodku a úradnej asistencie.¹⁵ Ľudstvo sa „odkňážšťa", aby sa kňaz „poľudštil" a obe strany „sa pokresťančia v pravom zmysle Evanjelia"¹⁶; so všetkým tým "pápež kanonicky prehlási urbi et orbi, že súčasná civilizácia je legitímna dcéra sv. Evanjelia a sociálneho oslobodenia"¹⁷, lebo „čistým kresťanstvom je socializmus"¹⁸.

Synarchické hnutie

1. V r. 1922 sa súčasne zrodili: vo Viedni Pan-európske hnutie a vo Francúzsku Synarchické hnutie, obe inšpirované programom byť vzormi organizácie, ktorá má rozšíriť princípy „nového poriadku". Okrem iných úloh má synarchia:

- integrovať všetky kultúrne a náboženské tendencie ducha prostredníctvom tichej revolúcie
- ale reálnej a totálnej. Tá sa uskutoční „ignorujúc privilégiá cirkevné, šľachtické, tradičné, alebo získané v súčasnosti"; revolúcia duchov sa uskutoční redukovaním všetkých hodnôt na jeden spoločný menovateľ: „nový humanizmus" alebo „integrálny humanizmus" (nie Maritainov humanizmus) pozn. prekl.

- dať pochopiť slobodomurárom, ktorí ešte používajú prudký útok proti Cirkvi a nie sú ešte pripravení na taktiku solve et coagula (rozdel' a zjednot'), na jemnú hru pohlčovania Cirkvi, rozdeliac katolíkov a zdanlivo podporujúc Cirkev;

- dosiahnuť, aby vymizla existujúca nedôvera katolíkov voči slobodomurárom, aby ich útoky mohli byť ešte účinnejšie; s pribúdaním rokov sa zviditeľní ekumenický spiritualizmus "nad všetky náboženstvá".

Od roku 1921 v oblasti modernistov bol v obehú anonymný memoriál Le Mémoire sur la Sapinière (Memoriál na rakve), ktorý sa stane zbraňou v rukách tých katolíkov, ktorí sú zapálení za „nový poriadok“, v mene ktorého bude odsudzované váhanie Cirkvi a potvrdzovaná nutnosť zaradiť ju do zmyslu dejín, prispôsobiac ju vývoju časov v modernistickom ponímaní.

Dialóg medzi slobodomurármi a cirkevnými predstaviteľmi sa stával skutočnosťou najprv v Nemecku, potom vo Francúzsku pri stretnutiach v Aix-la-Chapelle, atď., a tiež sériu pohovorov, ktoré mali za cieľ skončiť s polemikami medzi katólíkmi a slobodomurármi. V tomto pokuse sa neskôr exponovali ďalší kňazi.¹⁹

V r. 1935 vyšiel na svetlo Pacte Synarchique, tajný dokument, ktorý (v 13 bodoch a 538 článkoch) vykladal princípy a techniku synarchického svetového plánovania:

Všetky náboženstvá sú rovnaké a rovnako povolané integrovať sa v synarchickej vízii, aby sa katolícka Cirkev prispôsobila synarchii. To si vyžaduje: jej kultúrne priblíženie sa iným náboženstvám a jurisdikčné zmiernenie podľa požiadaviek synarchického kolegializmu; priblíženie sa Cirkvi k slobodomurárstvu, motivované faktom, že slobodomurárstvo má kresťanský základ, neuznaný pápežmi, ktorí ho odsúdili (a tu je potreba znovu preštudovať rozsudky);

Synarchia si vyžaduje vytvorenie Nového poriadku, ktorý by zahŕňal prejavy sociálneho a individuálneho života (náboženstvá, kultúry, podnikania, odbory, atď.): „Synarchický národ sa prejavuje ontologicky, prostredníctvom všetkých svojich študentov, profesorov, cirkevných predstaviteľov, umelcov, mudrcov, intelektuálov, technikov: oni vytvárajú istý démos - ideokraciu služby, zásluh, talentov“. Dušou tohto univerzálneho náboženstva je: ezoterizmus.

Z neho by vyšiel „nový človek“ - kozmopolita, ktorého idey, aspirácie a správanie by sa mali homogenizovať s novým svetovým poriadkom, ktorý bude vypracovaný vysokými kruhmi synarchie napriek všetkej rozličnosti náboženstva, rasy, pohlavia, sociálnych vrstiev.²⁰

2. Synarchické učenie nájde svoju plastickú reprezentáciu v Chráme pochopenia (The Temple of Understanding) v projekte, na ktorom už niekoľko rokov pracujú vedci a odborníci náboženstiev, ktorí sa združili v Spojených Štátoch za týmto účelom. „Chrám mal byť postavený na brehoch rieky Hudson, západne od Washingtonu, ale prvotný projekt bol pozmenený, lebo vybraná lokalita - ako to nedávno bolo oznámené z Washingtonu osobami, ktoré pracujú na jeho uskutočnení - nezodpovedala realizácii takej oázy pokoja, ktorá by bola miestom na sústredenie ducha, na meditácie a štúdiá. Chrám má totiž sledovať úmysel jeho zakladateľov.

Základným cieľom tejto veľkolepej stavby, pre ktorej realizáciu sa na začiatku počítalo s nákladmi vyše 50 miliónov dolárov, je poskytnúť svetu študijné centrum najväčších a najdôležitejších náboženstiev. Vychádzalo sa pritom z princípu, že Boh je jediný a teda všetky náboženstvá sa krúčia okolo jednej osi s formálnymi, ale nie podstatnými rozdielmi. Štúdium takýchto formálnych rozdielov, ich pôvodov a trenie, ktoré kvôli tomu vznikajú medzi veriacimi rozličných základných náboženstiev (až do takej miery, že ohrozujú pokoj medzi národmi), by malo byť základným cieľom tejto chrámovej ustanovizne. Inými slovami, „chrám pochopenia“ by mal mať pre problémy, ktoré sa týkajú náboženstiev, tú istú úlohu, akú má OSN v politických vzťahoch medzi národmi vo svete.

Chrám bol navrhnutý ako jedna obrovská stavba, ktorá by mala takúto architektonickú

štruktúru: veľký centrálny kruh, rozdelený do „šiestich“ oblúkov. Každý oblúk bude predstavovať jedno z priečelí jednotlivých „šiestich“ chrámov, v ktorých bude umiestnených „šest“ príslušných náboženstiev. Každé jednotlivé krídlo chrámu, (tzn. každé jednotlivé sídlo najrozšírenejších náboženstiev vo svete) bude obsahovať bibliotéky, študovne, centrá výskumov a informácií a široký počet funkcionárov a zamestnancov. Každé náboženstvo tam bude mať riadiace nezávislé orgány, ktorým bude predstavený kolegiálny orgán a v ňom budú zastúpené všetky náboženstvá; istý druh „supervlády“ s nadnárodnými právomocami. Okrem iného bude poverená úlohou riešiť spory, ktoré budú vznikať medzi inými náboženstvami a zasahovať do konfliktov, ktoré sa vyskytnú v rozličných obradoch.

Realizácia „Chrámu pochopenia“ - pre ktorý bola propagovaná vo všetkých štátoch sveta kolosálna zbierka prostriedkov - dostala plný súhlas vlády Spojených štátov.²¹

3. Trochu ťahšie je mať prehľad pri identifikovaní synarchizmu s medzinárodným slobodomurárstvom, s istými centrami svetovej moci (Council of Foreign Relations, Trilateral Commision,²² Bilderberg Club²³) a s vysokým svetovým finančníctvom, ktoré drží opraty západného kapitalizmu.

Keďže rozširovaný synarchický program je zahalený rúskom tajomstva, nie sme dnes schopní zabezpečiť informácie o tomto hnutí (ani v samotnom Taliansku, kde bola táto knižka vydaná - pozn. prekl.)

Veľký ohlas malo vyjadrenie J. Cartera, bývalého prezidenta Spojených štátov amerických o „železnom trojuholníku“, ktorý obklopuje Biely Dom a zhoduje sa s tvrdeniami W. C. SKOUSEA V knihe Capitalista Nudo: (Nahý kapitalista) „Predpokladaný nezmieriteľný protiklad medzi západným kapitalizmom a sovietskym komunizmom je iba zdanlivou ideologickou schémou, lebo v skutočnosti západné veľké finančné skupiny predpovedali dobrú budúcnosť kolektivistickým režimom, ktoré ponúkajú príležitosť investícií a využitie nových trhov.“ (L'Avvenire, 30. máj 1978)²⁴

Asi sme naozaj v poslednej etape zápasu pri konečnom riešení, ktoré sa nevyhnutne nezohoduje s prevzatím moci komunistickou stranou. V programe Alta Finanza (najvyššie finančníctvo), alebo hnutí majúcich za cieľ zjednocovať svet, a tajne vypracovávajú jeho rozličnú stratégiu, aby nastolili „novus ordo seclorum“ (nový svetový poriadok), je komunizmus iba jedným z nástrojov (nie najdôležitejším, aj keď je jedným z najničomnejších), ktorého sa však bude možné zbaviť s relatívnou ľahkosťou potom, keď splní svoju službu.

Ohnivko, ktoré chýba tým silám, čo si nárokujú zjednocovať svet, aby mohli kontrolovať všetky bohatstvá sveta, je eticko-náboženská moc, ktorou by sa dosiahla absolútna vláda nad človekom.

Človek je schopný stať sa mučeníkom, ak jeho životné rozhodnutie bolo charizmatiké nie pragmatické. Ak verí v nadprirodzené božstvo, radšej čelí mučeníctvu celou silou, ktoré mu pramení z viery, ako by sa nechal „pohltnúť masou“, znížiť sa na úroveň zvierat, zavretých v kletke ateistického materializmu.

Pornografia, drogy, potrat atď. sú najviditeľnejšími aspektami stratégie, ktorá má za cieľ zničiť nové generácie a s nimi latinsko-kresťanskú tradíciu, ktorá je v podstate založená na princípoch prirodzenej etiky. Ale ich konečným cieľom je katolícka Cirkev, ktorá je v týchto tradíciách nenahraditeľná: je základnou baštou. Takto sa dajú vysvetliť rozličné útoky na ňu v posledných storočiach, od protestantizmu po rozličné bludárstva, ktorých nie nezaujatými ručiteľmi sú „Vysoké finančníctvo a Anglická banka“, a ktorých vždy nachádzame za veľkými rozvratnými akciami. Posledný boj za záchranu Západu bude ten istý, aký bude treba bojovať za záchranu katolíckej Cirkvi, ktorá je dnes napádaná s najväčšou hrubosťou diabolskými silami, ktoré sa ju snažia rozložiť zvnútra, aby ju zredukovali na úroveň jednej z toľkých náboženských siekt s cieľom realizovať „synarchickú cirkev“ - na povolený a "pluralistický"

nástroj v službách síl zla. M. SOLFANELLI: L'aggressione alla Chiesa Cattolica v časopise L'Alternativa 20. 2 1976. Prvým účinkom iniciácie (slobodomurárskej) je očistiť kandidáta od každej kresťanskej mentality, ak nejakú má; a tak adept, ktorý sa vrátil do prvotného stavu (stavu prírody) a oslobodil sa od náboženských a sociálnych predsudkov, bude schopný prijať novú mentalitu. Chlapec vychovaný v kresťanskom duchu, posudzuje a koná kresťansky; slobodomurár vo svetle Chrámu bude vidieť, posudzovať a konať slobodomurársky. G. BORD: La Franc-Maconnerie en France, preface, s. 17

Poznámky

¹ Slovo synarchia je gréckeho pôvodu a znamená „spoluvláda“. Základné poznatky o synarchii poskytujú dve diela - Vr a Vm; prvé je všeobecnej povahy, druhé sa zaoberá náboženskými úvahami.

² Porovnaj napríklad zoznam židovských funkcionárov v OSN v Ma 119-121; poznámka Controcorrente v "Il Giornale Nuovo" z 12. apríla 1978, ktorá sa vzťahuje na kontrolu, ktorú robia sionisti v tlači, v peňažníctve a v iných kľúčových pozíciách v Spojených štátoch; atď.

³ „To, že tieto sily, tieto mocnosti, ktoré ešte nepovedali posledné slovo, môžu byť v rukách nejakého človeka, génia ako bol Napoleon, alebo človek inej inteligencie, ešte silnejšej, ktorej napomáhajú Pekelné mocnosti, akou bude Antikrist, ako aj Unitárny štát, ktorý bude v sebe zahŕňať totalitu ľudstva sa čoskoro stanú realitou" FAVIERE, Riforma Sociale, 1903, Le Progrés, v DI 384).

⁴ Šalamún dal svojmu kráľovskému sídlu ráz kozmopolitického centra, otvoreného všetkým vtedajším náboženstvám. Do stavby svojho Chrámu zapojil aj pohanov.

⁵ „Zrušiť všetky hranice a všetky národnosti počnúc malými, aby bol z nich utvorený jeden štát, vymazať každú vlasteneckú myšlienku; celú zem, ktorá patrí všetkým, urobiť spoločnú všetkým; podvodom a silou zrušiť všetky zmluvy, všetko pripraviť pre rozsiahlu demokraciu, kde rozličné rasy, otupené všetkými druhmi nemorálnosti, budú už len figúrkami, riadenými vysokými funkcionármi Antikrista, najvyššieho diktátora, ktorý bude ich jediným bohom: toto je účel tajných spoločností" (GIANNET C. v DI 387).

⁶ DI 403. O slobodomurárskom univerzalizme vid' rozsiahlu dokumentáciu v DI 347-401.

⁷ Aj RENAN v Avenir De La Science hovorí: "Som osobne presvedčený, že náboženstvom budúcnosti bude čistý humanizmus, to znamená, bude to kult všetkého toho, čo patrí človeku" (DI 403).

⁸ Tento plán je obširne opísaný s uvedením stratégií útoku a s konečným cieľom v brožúrke Protocolli dei Savi di Sion, 1902 (Protokoly sionských mudrcov), o ktorej pôvode sa donekonečna diskutuje, ale niet žiadnych pochyb o tom, že obsahuje synarchický plán.

⁹ GOUGENOT d. M., Le juif, le judaisme et la judaisation des peuples chrétiens, ktorý sa odvoláva na izraelské archívy z rokov 1861-66 (v DI 406). Vid' aj Libertaire z NEW YORK, 1902, DI 402.

¹⁰ PAJOT, Avant d' entrer dans la vie, zakladateľom a zakladateľkám, v DI 407.

¹¹ „Z histórie a zo štúdia udalostí vysvitá, že slobodomurárstvo, ktoré je nepopierateľne židovského pôvodu, je pre izraelitov nástrojom činnosti a zápasu, ktorým si tajne posluhujú. Židia, tak pozoruhodní pre svoj inštinkt ovládať a pre ich vrodené vedomie vládnuť, vytvorili slobodomurárstvo s cieľom najat' si ľudí, ktorí nepatria k ich rase a ktorí sa predsa snažia pomôcť im v ich diele a v spolupráci s nimi ustanoviť Kráľovstvo Izraela medzi ľuďmi....Židia, ktorí nestratili vieru v znovuvybudovanie Chrámu, ukrývajú pod týmto symbolickým slovom, pod týmto nárokom na vlastnú národnosť, vôľu urobiť z celého sveta obrovský chrám, v ktorom by synovia Izraela boli kňazmi a kráľmi, v ktorom všetci ľudia, zo

všetkých častí sveta a z každej rasy budú prinútení k poddanstvu kapitalistickej organizácie a budú pracovať na slávu Jahveho.... Peniazmi a l'stivosťou tajne vedú tieto politické spoločnosti k cieľu, ktorý s neúnavnosťou sledujú: Univerzálne vládnutie izraelského národa“ (BIDEGAIN J., Grand Orient, ses doktrines et ses actes, 186 nasl. v D1 373 nasl.).

¹² Základné informácie od SAINT-YVESA o tomto argumente sú vo zväzku Mission des souverains, 1922 (viď strany 433 nasl.). Ďalšie diela Saint-Yvesa sú Mission des Juifs; Mission de l'Inde; Mission de l'Europe in Asie; Mission des ouvriers; L' Archéomètre; atď. O Saint-Yvesovi viď Vr 31-40., Vm 7-12.

¹³ Glorieux Centenaire, s. 452.

¹⁴ Tak ako niektorí kňazi dnes, aj Roca ospevoval: "Oslavujeme tieto obdivuhodné námahy, z ktorých vzíde vedecká, ekonomická a sociálna premena našich náboženských tajomstiev, našich symbolov, našich dogiem a našich sviatostí. Nevidíte, že naše formy už zostarli, že sú opotrebované, že sú Duchom opustené a že my zostaneme sami s plnými rukami prázdnych strukov a suchých listov?" (ib. 102).

¹⁵ Ib. 452.

¹⁶ Le Christe, le Pape et la Démocratie, s. 81.

¹⁷ Glorieux Centenaire s. 111

¹⁸ Tieto idey Roca rozvinul vo viacerých dielach, ako Le Christianisme, le Pape l'Ancien Monde; Le Glorieux Centenaire; LA crise fatale atď. O Rocovi viď Vm 19-35; o Guaitovi viď Vm 15-17; o Guaitovi a Papusovi viď Vr 31 nasl..

¹⁹ O veľkých priaznivcoch dialógu zo strany Cirkvi si pripomeňme Grubera, Mukermanna, Pierichsa, Georgeho, Gierensa, Vorgrimlera, Mellora v Nemecku; Berteloota, Riqueta, Bonnichona, Macéa vo Francúzsku; Rosaria Esposita, ktorého meno sa s veľkými chválami nepretržite ukazovalo v časopise Rivista Massonica a ďalšími v Taliansku. Zo slobodomurárov to boli: Peyrefitte, Hutin, Lantoine, atď.. O dialógu medzi slobodomurármi a cirkevnými predstaviteľmi viď Vm 51 nasl.; o synarchizme a o novovekej kríze viď Vm 37 nasl..

²⁰ V talianskom časopise Rivista Massonica nie je žiadny priamy náznak o synarchizme, ale aj napriek tomu v ňom vychádzajú články, ktoré prejavujú záujem o náboženstvá nekatolícke (spomenieme niektoré články z posledných čísel: Aspetti etici della filosofia taoista 1977, s. 28 nasl.; Viaggi massonici atď., s. 276 nasl., atď.), ako aj symbol nového človeka (predná obálka máj 1976). Časopis Rivista Massonica má starodávny a úhl'adný vzhľad: je pre nezasvätených, píše sa v ňom veľa o minulosti. Čo sa týka prítomnosti, spomenie iba stretnutia, ale systematicky mlčí o základných programoch. To, že mlčí o synarchizme nie je dôkaz ani za ani proti. Pohľad treba upriamiť na „symbolizmus faktov“. Ale tie fakty, ktoré sú dôležité, nie sú samozrejme na publikovanie.

O temných okolnostiach odhalenia Synarchického Paktu, o smrti Controta a Chevillona viď Vr 53²

²¹ Molesini P. v časopise L. alternativa, č. 70, 1. sept 1976 s. 2. Molesini uzatvára: "Každé náboženstvo, ktoré sa skompromituje s ostatnými, nebude viac samo sebou a takýmto spôsobom môže kňazská kolegialita prijať novú konvencionálnu etiku, menlivú a prispôsobujúcu sa požiadavkám doby, podľa veľkej slobodomurárskej schémy morálneho pluralizmu a relativizmu. Obludnosť tohto projektu je v tom, že vystavuje ľudstvo modifikácii vo svojom morálnom presvedčení, dovoliť triede, ktorá vládne, ustanoviť nové zákony, ktoré sa budú zhodovať s ich vlastnými požiadavkami podľa ekonomickej vízie etiky... Toto vedenie si teda nárokuje na privilégia samotného božstva, pretože zatiaľ čo normálni ľudia budú mať jedinou možnosť porušiť, alebo rešpektovať morálny zákon, ono ho bude môcť modifikovať. Toto nové 'božstvo' konvencionálne stanovené vo svojej abstraktnej personifikácii ako

anonymná spoločnosť, má teda 6 strán, 6 krídiel, 6 kruhov, ktoré tvoria jeden centrálny kruh. A 666 je číslo obludy z Apokalypsy".

Ďalší pokus o výstavbu synarchického chrámu urobil Edith Kermit Roosevelt prostredníctvom obežníka 31. marca 1962, ktorý obsahoval toto: "Vo Washingtone sa plánuje výstavba chrámu pre obyvateľov sveta s cieľom vyvinúť univerzálnu inteligenciu namiesto jej nacionalistického obmedzenia... Budúca stavba bude mať charakter Duchovnej Jednoty Národov a bude symbolom bratstva medzi ľuďmi... Jedno krídlo tejto modernej Babylónskej veže bude poskytnuté 6 medzinárodným náboženstvám: Hinduizmu, Židovstvu, Budhizmu, Konfucionizmu, Kresťanstvu a Islamu... Predvídaný symbolizmus na Pomníku bude návratom k čiernej mágii, ktorú praktizovali kňazi v antickom Egypte... Bude osvetlený po celú noc, aby symbolicky naznačil, že aj keď svet spí, svetlo ducha vyžaruje aj naďalej, atď". Medzi sympatizantami vzišliými po výzve k zbierke fondov, sa objavujú mená veľkých osobností, ktoré sú kandidátmi lôže. Dokument spomína okultistický chrám v Londýne a "Izbu Meditácie" z New York City (Vr 212-214).

Nezodpovedá azda synarchickej stratégii rozmach siekt každého druhu v našich veľkých mestách? (Jehovovi svedkovia, mormóni, evanjelická cirkev, teozofické centrá, východné náboženstvá, hinduizmus, ezoterizmus, až po satanistické spolky, z ktorých jeden v Turíne má 40 000 členov: časopis "Gente" 1979/18, str. 111 a nasl.) Je opodstatnené myslieť si to o to viac, keď vieme, že existujú slobomurárski agenti, zodpovední za náboženský sektor.

²² BORDIOT J., Une nouvelle Sinarchie: la Trilatérale, február 1977, str. 1-7.

²³ O formácii Bilderberg Club na sneme v Cesme v Turecku (kde sú slobodomurári dost silní) od 25. do 27. apríla 1976, vid' Sk 223 nasl.

²⁴ O synarchii zvlášť odporúčame publikáciu VIRION P., Bientôt atď.; MALINSKI E., La grande conspiration mondiale?, Cervantes, Paris 1928.; René GUENON, A propos de Supiors inconnus, v Etudes Traditionnels, september 1972., SAUNIER J., La Synarchie, Grasset, Paris 1971 str. 287.

6. Impérium mamony

Disraeli tvrdil, že „svet je ovládaný osobami, ktoré ani zďaleka nie sú tie, o ktorých si to myslia tí, ktorí nepoznajú zákulisie.“ Títo tajní vládcovia sveta vychádzajú vždy jasnejšie na svetlo u toho, kto s pozornosťou sleduje spleť mnohých udalostí v súčasnosti. Taktiež sa javí čoraz jasnejšie, že „komunistické sprisahanie nie je nič iné, ako jedna z vetiev omnoho širšieho sprisahania“ (B. Dodd). Akého? Nech sa nezdá čudným ak odpovieme: vysokého svetového finančnictva.

Zrod a vývoj "banking families"

1. Už od osemnásteho storočia¹, ak nie skôr, veľkobankári zo severnej Európy tušili, že majú v rukách moc, ktorou budú môcť ovplyvňovať vládnych predstaviteľov a celé národy. A kým myslitelia určovali základy novej osvieteneckej kultúry, títo finančníci sa dohodli, akým spôsobom ťažiť zo situácie, tlmočiac nové ideály vo svetle sociálnej reality, ktorá by im prinášala úžitok.

Vo Frankfurte v Bavorsku zhromaždil bankár MEYER AMSCHEL ROTHSCHILD (1743-1812) najväčšie osobnosti finančnictva, politiky a kultúry, aby mohol vypracovať konkrétny plán politickej činnosti k útoku a zveril Adamovi Weishauptovi - mladému profesorovi Univerzity v Ingolstadte - úlohu, aby vytvoril tajnú organizáciu iluminátov v Bavorsku, ktorí neskôr urýchlili priebeh Francúzskej revolúcie.²

Títo bankári, aby zosilnili svoju vlastnú ekonomickú moc, sa dohodli ešte lepšie sa zomknúť vo vzájomných vzťahoch poslužiac si aj manželskými zväzkami. V rodine Rothschildovcov sa najmenej dve generácie sobášili bratrancami so sesternicami a dokonca aj s vnukmi a vnučkami. Päť Rothschildových synov - ktorí sa usadili okrem Frankfurtu vo Viedni, Londýne, Neapoli a Paríži, spolupracovalo medzi sebou tak, že sa im zriedka vyrovnali iné dynastie medzinárodných bankárov, hoci ich v tom napodobňovali.³ Tieto vzťahy dovoľovali vždy širšiu ekonomickú koncentráciu, ktorá mala postupom času rozhodujúci vplyv na samotnú politiku národov.

2. Všetci poznáme, ale nie dostatočne, mená niektorých z týchto bankárskych rodín: Baring, Lazard, Erlanger, Warburg, Schroder, Seligman, Speyers, Mirabaud, Mallet, Fould a predovšetkým Rothschild a Morgan.

Mali tieto charakteristiky:

- boli kozmopolitné a medzinárodné;
- mali blízky vzťah k vládam a zaoberali sa ich dlhmi;
- zamierovali sa na finančný sektor a zriedkavo na obchod;
- kvôli zosilneniu vlastných záujmov boli fanatickými zástancami umelého zvyšovania domácej meny;
- spoliehali sa na rozum a v tajnosti sa snažili ovplyvňovať politický život finančnou mocou:

„Zostali dlhý čas ako súkromné firmy, neustanovené úradne, všeobecne vo forme združení, ktoré nevydávali akcie, nerobili zúčtovania, nerobili žiadnu propagandu. Pod právnickou podobou ako spoločnosť boli oslobodení od daní a mohli zachovať maximálne utajenie a anonymitu. Tieto osoby, ktoré mali veľkú moc vo verejnom živote, tak ako sa báli inflácie, báli sa, aby ich aktivita nevyšla na svetlo“.⁴

Ich vplyv sa postupne zväčšoval. „Neskôr začlenili do svojej finančnej organizácie bankové okresné centrá a združili ich do obchodných bánk a sporiteľní. Zahrnuli do toho aj poisťovne a skoncentrovali všetko do jediného finančného systému medzinárodných rozmerov. Tento riadil príliv a množstvo peňazí, podarilo sa mu ovplyvniť, dokonca aj kontrolovať vlády štátov a

priemysel. Ľudia, ktorí to riadili, sa snažili založiť si dynastie medzinárodných bankárov a dosiahli aspoň v tejto veci úspech porovnateľný s úspechom, ktorý dosiahli dynastie politických vodcov.⁵

3. Roku 1694 W. Paterson a jeho priatelia založili Anglickú banku. Keď sa zlato nahradilo papierom, ťažili takto veľké zisky, využívajúc jednak pôžičky, ktoré prevyšovali efektívne rezervy zlata (bank notes), jednak systém šekový. Sám Paterson hovoril: „Banka zarába vďaka úrokom, ktoré narástli z peňazí, ktoré vznikli z ničoho“.⁶

Anglická banka dosiahla takú veľkú ekonomickú moc, že mohla zabrániť v r. 1844, aby sa schválil zákon, ktorý by obmedzoval jej vplyv. D. Fraser, viceprezident bankového ústavu, povedal: „Guvernér Anglickej banky musí byť despota, čo diktuje podmienky, ktorých sa musí pridržať vláda, aby dosiahla pôžičky“.⁷

V čase finančného kapitalizmu bola Anglická banka riadená finančnickými rodinami Baringovcov, Rothschildovcov, Morganovcov, Hambrosovcov a Lazardovcov, ktoré si aj po znárodnení banky v roku 1946 udržali ešte sčasti svoju moc.

Tento finančný kapitalizmus mal svoj najväčší rozmach v rokoch 1884 až 1933. Bolo to obdobie, v ktorom bohatí bankári plachtili po oceánoch na osobných plachtenciach a na pevnine sa premiestňovali v rodinných vlakových súpravách, aby sa mohli navzájom často navštevovať, alebo stretávať sa kvôli dohodám na najvyššej úrovni pod dohľadom najvyššej autority J. P. Morgana. Každý ekonomický feudál sa opieral o iného a spolu boli zasa pospájaní so spoločnosťami napoly nezávislými, aby podporili svetovú ekonomickú a finančnú moc kapitalizmu. Ich predstavitelia sa presťahovali za oceán: Jedni do centra New Yorku pod vedením Morganovcov, druhí do Ohia pod vedením Rockefellerovcov.

Keď tieto dve skupiny pracovali spolu, ako sa všeobecne stávalo, podarilo sa im rozhodujúcim spôsobom ovplyvniť ekonomický život krajiny, kontrolujúc sčasti aj život politický aspoň na federálnej úrovni.⁸

V roku 1930 Morgan disponoval väčším majetkom, ako bolo celkové bohatstvo 21 štátov v USA. Vplyv týchto finančníkov bol taký veľký, že Morganove skupiny, spojené s Rockefellerovými, ale aj Morgan sám, by mohli založiť ekonomický národný systém.⁹

4. Mnohé bankárske rodiny, ktorým sa otvorila cesta do Európy prostredníctvom manželstiev, ako aj obchodnými kombináciami, preniesli do Ameriky vlastné systémy, overené v rozličných európskych štátoch (Francúzsko, Nemecko, Taliansko, Švajčiarsko, atď.) a s rodinami, ktoré sa usídlili v Amerike, sa orientovali na vytvorenie centrálného systému. Na jednom prísne tajnom stretnutí upresnili termíny prvého plánu, neskôr nazvaného Federal Reserve System (Morgan, Rockefeller, atď.), a takto sa pokúsili zmariť vládny projekt Spojených štátov na vytvorenie centrálnej federálnej banky, ktorá by bola oslobodená od akéhokoľvek vplyvu súkromných bánk. Tento plán bol senátom pohotovo zamietnutý a skupina musela počkať na priaznivejší čas. Do „útoky“ sa vrátila neskôr a Federal Reserve System bol schválený senátom Spojených štátov 22. decembra 1913. Centrálnym sídlom je slávna Wall Street.

Odkedy bol Systém založený, vždy s úspechom odolal každému pokusu o úradnú kontrolu svojich obchodných záležitostí a pracuje takým spôsobom, aby donútil najdôležitejšie štáty operovať „cez centrálnu banku, ktoré sú mimo akejkoľvek politickej kontroly, bez toho, že by mohla akákoľvek vláda zasiahnuť.“¹⁰ Títo bankári sa vlastne zamerali na vytvorenie svetového kontrolného finančného Systému, ovládaného feudálnymi metódami, ktorý by bol v rukách súkromníkov, schopných ovládať politický systém každej krajiny.¹¹ Aj keď takéto centrum moci má zriedka silu na to, aby mohlo vyvíjať priamu politickú činnosť, jeho finančné zovretie im však dovolí neuveriteľným spôsobom ovplyvniť a manipulovať vývoj udalostí v mnohých krajinách.¹²

Systém na ceste sociálno-komunistického synarchizmu

1. Aký cieľ majú títo obrovskí manipulanti moci? Videli sme, ako každý krok Revolúcie, ktorá je v činnosti už dve storočia, súvisí s činnosťou a záujmami veľkých bankárskych spoločností. Ich činnosť sa začala stretnutím, uskutočneným na podnet Rothschilda vo Frankfurte v. r. 1773, aby založili bavorských iluminátov. Po Francúzskej revolúcii sa začal vyvíjať ekonomický liberalizmus s neľudským vykorisťovaním robotníkov. Veľkí bankári z toho mali najväčšie zisky. Vzápätí sa vyvinul sociálno-marxistický prúd, ktorý dostal hlavné črty od slobodomurárskych iluminátov. Koncom 19. storočia sa vyvinul synarchický prúd. Ako poznamenáva O. Spengler: „Neexistuje ani jedno proletárske, alebo komunistické hnutie, ktoré by nebolo pôsobilo kvôli peňažným záujmom v smere a v čase, ktorý určujú peniaze. Toto všetko bez toho, že by mali idealisti o tomto najmenšie tušenie.“¹³

Skúmajúc tieto základné ideológie, na ktorých sa inšpirovali veľké bankové spoločnosti, nájdeme mená ako ROUSSEAU, WEISHAUP, MARX a RUSKIN, ktoré sa spoločne pohybujú podľa hlavných smerníc Platónovej teórie. Aj synarchizmus od SAINT-YVESA D'AVEYDRE sa môže zredukovať na maticu socialistickú.

2. Platón si vo svojej Republike túžobne prial ideálnu spoločnosť, kde majetky a city by boli spoločným bohatstvom, ktoré riadi štát. Manželstvo a rodina by boli odstránené, ženy by patrili všetkým mužom a deti, len čo by boli oddojčené, by prevzal do opatery štát. Ženy by mali úplnú rovnosť s mužmi v práci a vo vojne. Štát by sa postaral o triedenie novonarodených a vyradil by neschopných, ba čo viac, reguloval by plodenie. Nie všetci by boli rovnakí: boli by predurčené tri veľké triedy; trieda vládnucich mozgov, trieda vojenská a trieda robotníkov.

Platón predpokladal, že štát by ľahko presvedčil ľudí, aby uverili, že každý človek sa rodí s dušou zlatou, striebornou a medenou a navyše by prijal od tých, čo vládnu, zadelenie do správnej triedy. Náboženstvo by zase zabezpečovalo stabilitu systému. Prirodzene by v takej spoločnosti súkromné vlastníctvo nemalo dôvod existovať, všetka intelektuálna energia by bola zameraná na zaistenie spoločného dobra nižším triedam. Tým, čo sa narodili so zlatou dušou, by prislúchalo to najlepšie zo spoločenskej výroby. Toto je socialistický štát.¹⁴

Marx ešte nebol v roku 1870 taký známy, keď na Univerzite v Oxforde v Anglicku vyučoval Yon Ruskin (1819-1900), ktorý - čítajúc Platóna každý deň - vyhlasoval: „Mojím trvalým cieľom je dokázať trvalú nadradenosť niektorých ľudí nad inými a niekedy aj jedného človeka nad všetkými ostatnými.“ Nadradení ľudia boli istotne Angličania, ktorým prináležalo svetové poslanie zriadiť planetárny socializmus.

Ruskinovo poslanstvo malo senzačnú odozvu v ohnivých mladíckych myšliach a úplne zaujalo CECILA RHODESA, ktorý obetoval celý svoj život na to, aby ho vniesol do reality. Bohatol zo ziskov, ktoré prichádzali z monopolu juhoafrických baní na diamanty (1 milión šterlingov ročne). Mal široké styky s veľkými finančníkmi a podporovaný lordom A. Rothschildom, založil tajnú spoločnosť, ktorá sa neskôr stala Round Table Organization (Okrúhly stôl) - s úlohou pripraviť federáciu medzi anglicky hovoriacimi národmi, schopnú nasmerovať všetky krajiny sveta k sociál-komunizmu.

Ľudia Round Table zaujali kľúčové miesta v rozličných častiach sveta a disponovali mocnými ovplyvňujúcimi prostriedkami: popredné denníky (The Times, The Round Table, The Review of Reviews, atď.), univerzity, kultúrne centrá, atď.; a rozšírili organizáciu aj v Spojených štátoch zapojac do svojich programov Morganovcov, Rockefellerovcov, Lazarda, Greuffella a iných ekonomických mocnárov. Tesne pred Druhou svetovou vojnou bola táto skupina schopná ovplyvniť všetku americkú tlač prostredníctvom svojich publikácií (The New York Times, New York Herald Tribune, Christian Science Monitor, Washington Post, Boston Evening Transcript, atď.).¹⁵

Systém propaguje sociálno-komunistický svetový synarchizmus

1. Tajnou dohodou Okrúhleho stola spevnenou na osi Londýn - Wall Street, sa podarilo ovplyvniť angloamerické prostredie na všetkých úrovniach. Smäd po moci superbohatých, orientovaných ustanoviť centralizovanú diktatúru socialistickej povahy na celom svete ich priviedol k tomu, aby kontrolovali rozvratné svetové skupiny, ktoré zásobovali obrovským množstvom peňazí ich revolučnú činnosť a financovali sily, ktoré boli proti týmto rozvratníckym silám vtedy, keď sa im tamtie vymykali z rúk. Tento druh politiky spôsobil, že sa „zaradili do jednej línie s diktatúrami, ktoré boli vinné za zločiny proti ľudskosti, a ktoré pre rozmery krutosti nemajú v histórii obdoby.“¹⁶ Je dokázané, že totalitní demagógovia by sa neboli dostali nikdy k moci bez finančnej pomoci superbohatých a že bez ich podpory by boli totalitné režimy už dávno zvrhnuté.¹⁷

Trocky vo svojich pamätiach spomína na pôžičky anglických finančníkov už od roku 1907. Od r. 1927 prichádzala najväčšia finančná pomoc pre Ruskú revolúciu od členov bankárskych rodín Okrúhleho stola prostredníctvom Jacoba Schiffa z Kuhn Loeb Co. a zo švédskych (ASCHERG atď.) a nemeckých (WARTBURG) bánk.¹⁸

Pred viac ako päťdesiatimi rokmi bolo z Morganovej iniciatívy rozhodnuté uľahčiť preniknutiu ľavicových hnutí, zvlášť komunistov, do Spojených štátov. Spolky Morgan-Rockefeller-Carnegie prostredníctvom Institute of Pacific Relations vtláčili Čínu do komunistického bloku.¹⁹

Vysoké kozmopolitické finančníctvo cez Council of Foreign Relations, za ktorým sa skrývali členovia Okrúhleho stola (Rhodes-Milner, Rothschild, Morgan, Carnegie, Rockefeller atď.), malo čoraz väčšiu kontrolu nad medzinárodnou a americkou politikou a to do takej miery, že zmanipulovalo proces volieb v Spojených štátoch.²⁰

2. Keď sa na začiatku 50-tych rokov začali medzi americkým ľudom šíriť podozrenia a hnev, jedna komisia z Kongresu húževnato pátrala po stopách, ktoré vychádzali od komunistov. Tí sa priznali, a tak bola objavená celá komplikovaná sieť nadácie, ktorá neplatila dane a spolupracovala so Systémom. Výsledky tejto komisie zverejnené v roku 1954 vyniesli na svetlo organický plán sociálno-komunistického svetového pôsobenia, ktorý financovala ekonomická moc riadená Okrúhlym stolom. Táto správa okrem iného informovala o existencii programu na rozvrátenie kresťanskej morálky a o sérii iniciatív, ktoré mali za cieľ napomáhať prenikaniu čoraz mohutnejšej ideológie do škôl, do kultúry, do amerického života a sveta vôbec.²¹

Na takúto sociálno-marxistickú osvetu nadácia utratila od roku 1956 vyše miliardy dolárov. Ale aj iné nadácie, spolupracujúce s Okrúhlym stolom, prispeli na tento program značnou sumou peňazí.²²

Rozvratnícke prenikanie začalo najprv cez univerzity, zaplavilo školy a skupiny, prinášalo nepretržitý prúd nemorálností, humanitarizmu, kolektivismu, antiindividualizmu, hedonizmu, hromadného chuligánstva.²³ V roku 1960 vodca komunistickej strany USA Gus Hall oznámil, že strana sa zaviazala vplývať na americkú mládež, aby ju radikalizovala: v krátkom čase prišla do módy brada na spôsob Fidela Castra, oblečenie hippies, vulgárne vyjadrovanie sa, pozdravy, piesne, pacifistická symbolika komunistov, pornografia, nihilizmus a vzbury.²⁴

3. Už mnohé roky celý svet podlieha neporiadku, ktorý sa stupňuje na každej úrovni sociálneho života. Systém s cynickým opovrhovaním máš v rozpore, alebo v spolupráci s komunizmom podriaďuje národy vojnám, revolúciám, civilným zápasom, prevratom, zideologizovaniu a bezcharakternému zneužívaniu. Je nehorázne, že týmto superboháčom sa podarilo udržať v svoj prospech privilégium neplatiť dane, ktoré čoraz viac zaťažujú radového občana. Teórie Systému prispeli k šíreniu násilia a kriminality. „Veľké mozgy Systému vymysleli kombináciu sexuálnej výchovy a tzv. cvičenie sa v citovosti, ktoré rozpútalo s

permisivizmom ozajstnú morálnu degeneráciu.

Krajinu zrazu zaplavila vlna oplzlých špinavostí a lavína nadávok a hrešenia, ktoré zaplnili od hora nadol tlač a masmédiá. Mnohé ochranné zákony boli zmarené silami, spojenými so Systémom, aby mohli dôjsť k nastoleniu silne centralizovaného socialistického štátu pod záštitou Systému.²⁵

V roku 1968 vlna globálnej kontestácie, ktorá vyšla z Ameriky, zaplavila celú planétu a komunizmus to využil, aby podnietil ešte mohutnejšiu inváziu po celom svete.

Je známe, že Rockefellerova nadácia prostredníctvom svojich 22 000 vplyvných centier podporovala svetovú politiku presadzovaním potratu.²⁶

4. Systém pracuje ešte aj dnes so svojimi tisícimi žiabrami a všetko obopína svojimi mocnými chápadlami. Zvlášť významné sú konferencie, ktoré Systém organizuje, predovšetkým Bilderberg Group a Conference Pugwash, a najnovšie stretnutia Trilateral Commission.

Tieto konferencie sa zvolávajú periodicky, ako medzinárodné strategické konklávy. Sú tajné a môžu sa ich zúčastňovať iba hostia výslovne pozvaní. Ide o ľudí vybraných výhradne z vysokých sfér Systému.

Prvá konferencia Bilderberg sa konala v hoteli Bilderberg v Holandsku (odkiaľ je aj meno, aj keď sa stretávajú na rozličných miestach: Georgia, Kanada, Turecko, Nemecko, atď.). Motívy stretnutí nebývajú publikované, okrem všeobecného tvrdenia „aby sa zjednotilo nekonečné množstvo prúdov, ktoré zaistujú pokoj“ (Fosdick), pokoj, samozrejme „socialistického“ typu.

V skutočnosti však v posledných desaťročiach spoločnosti závislé na Systéme sprostredkovali predaj ropy a plynu do mnohých krajín sveta, kde prebiehali vojenské konflikty.²⁷ Ak sa nad tým lepšie zamyslíme, zistíme, že orientácia Bilderbergu sa ubera smerom filokomunistickej²⁸ politiky, ktorú presadzujú jej členovia.

- Konferencie Pugwash, ktoré začal Cyrus Eaton roku 1957, majú tendenciu zjednotiť Spojené štáty a Sovietsky zväz, prostredníctvom výmen rôzneho typu a takto ich viesť socialisticko-komunistickým smerom.²⁹ - 16. júna 1975 americký týždenník "Newsweek" zaznamenal zrod nového organizmu, ktorý nahradil konferencie Bilderberg, a to Trilateral Commission. „Systém so svojou známou zručnosťou a obratnosťou takto modifikoval štruktúru, ktorú vytvoril Bernard d'Orlanda z Holandska, lebo bola málo pružná vzhľadom na požiadavky súčasného sveta a zrýchlenie komunikácie.

Výber osôb, ktoré by mali byť pozvané, sleduje ešte 'ekonomickejšie' kritéria, aké boli prv a stretnutia sa konajú, keď je to potrebné, bez dodržiavania ročnej pravidelnosti, alebo vopred dohodnutého miesta.“

Systém si na svojom prvom stretnutí v Kyote, kde sa zúčastnilo 98 osobností uvedomil, že dal komunizmu príliš voľnú ruku, a to až do takej miery, že sa mu vymyká z rúk....³⁰

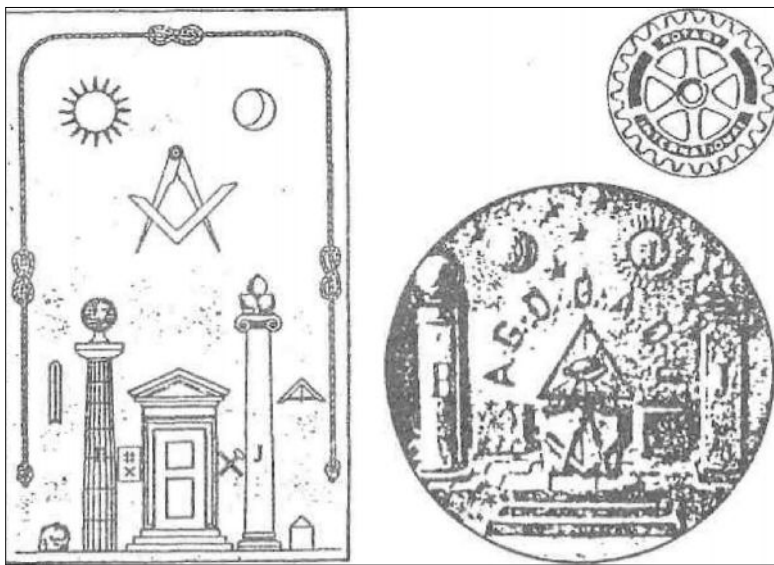
Socialisticko-komunistická orientácia, združenie západného superkapitalizmu, je motivovaná faktom, že totalitné režimy sú rozsiahlejším a dlhodobejším prameňom ekonomických záujmov.

Tento Systém má napríklad väčší záujem rokovať s Európou zjednotenou pod komunizmom, ako s Európou rozdelenou na viac zoskupení. Takto sa dá vysvetliť filokomunizmus vysokých predstaviteľov tohto Systému.³¹

5. Pôsobí Systém aj v Taliansku?

„Talianske osudy sa skrižovali s veľkými direktívami Systému, nie preto, že by ich geografická pozícia bola stredom vesmíru, alebo že by bez Talianov nebolo možné hýbať osudmi ľudstva, ale hlavne kvôli katolíckej Cirkvi. Katolícka Cirkev, stelesnená Vatikánom, predstavovala a predstavuje centrum kultúrnej, duchovnej, nadnárodnej moci, ak nie mnohonárodnej, ktorú Systém nemohol nebrať na vedomie, ale snažil sa dostať aspoň čiastočne pod svoju kontrolu. Na dosiahnutie tohto cieľa sa sledovali zhruba tri cesty: politický útok na

kresťanskodemokratickú hegemoniu, rozvrátenie kresťanskej kultúry a morálky, ohrozenie ekonomickej nezávislosti Vatikánu“ (VASELLI S.).³²

Obr. 6

Dva stĺpy, ktoré pripomínajú stĺpy zo Šalamúnovho chrámu a falických kultov, sú symbolmi plodnosti. Na nich sú písmená B a J. Sú to iniciálky mužskosti a ženskosti.

B znamená Boaz - Oheň, z ktorého pochádza Vzduch, aktívny prvok, „virtus“, patrí len „vir“ (mužovi).

J znamená Jakin-Vzduch, ktorý obsiahne každú vec, pasívnu, trpnú nádobu, ženskú „patientia“ (trpezlivosť). Opačne to interpretuje tradícia kabalistická: B znamená Beth-Dom, ktorý znázorňuje ideu nádoby,

lona, ženského orgánu (po grécky Kteis).

J znamená Jodh - „Phallos“, mužský orgán.

Spojením BJ (Oheň - Vzduch, Aktivita - Pasivita, Phallos - Kteis) je prenášaný Život (po egyptsky - Anke, po hebrejsky - Eve). Obdobné sú symboly Slnka a Mesiaca. Ďalšími symbolmi sú obvyklý slobodomurársky uholník a kružidlo, vševidiace Oko, iniciálky A Gloria Del Grande Architetto Dell' Universo (Na Slávu Veľkého Architekta Vesmíru), atď. (Ds 37).

Hore vpravo: symbol Rotary, ktorý v hexagonálnej štruktúre pripomína Dávidovu Hviezdu.

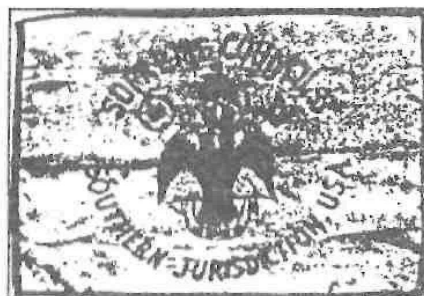

Obr. 7

Hore: Pelikán, ktorý kŕmi svoje mláďatá, v embléme 18. stupňa slobodomurárskej iniciácie Rosenkruciánov. Nápis INRI neznamenaá Jesus Nazarenus Rex Judeorum, ale Igne Natura Renovatur Integra (= Príroda sa celá obnovuje ohňom Ducha).

Vľavo: Dvojhlavý Orol emblému 33 stupňa slobodomurárov s nápisom INRI.

Vpravo: vlajka Škótskeho Antického a Prijatého Obradu, ktorú vyniesol na Mesiac prvý človek, ktorý pristál na tejto planéte, slobodomurár Aldrin.

Poznámky

¹ Istá židovská amsterdamská banka ako prvá speňažovala striebro, a zároveň financovala v roku 1688 vojenskú výpravu Viliama Oranžského, protestanského

kniežat'a do Anglicka proti Stuartovcom. Amsterdamský podnik sa presťahoval do Londýna nasledujúc Viliama a podľa známeho Patersonovho Prospectu - „Všetky peniaze, ktoré banka

zarobí, vznikli z ničoho“ - roku 1694 založila Anglickú banku a vložila do obehu notes of bank v hodnote 1 milión libier šterlingov, ktoré nevlastnila. Na tento čin ju splnomocnil Viliam, ktorý mal pôžičku sedemstotisíc libier šterlingov na vojenskú výpravu.

Banka dala takto do obehu papierové bankovky, „zaručené“ dlhom panovníka, ktorý uvalil na plecía občanov náklady vojenského ťaženia a dovolil jednému súkromnému podniku zmocniť sa peňažnej zvrchovanosti v štáte. Nasledovne sa banka postarala, aby sa im vrátili peňažné tituly, ktoré boli v obehu. Vlastníkom nechali akcie, pomocou ktorých neskôr vytvorili Anglickú banku.

Táto sa aktom ústavy spojila s ďalšími tromi bankami mesta. V r. 1717 sa v súvislosti s bankou zrodilo slobodomurárstvo Antického Škótskeho a Prijatého Obradu a stanovila sa hodnota zlata, aby sa dosiahlo speňaženie kovu a takto sa pripravil trh na papierové bankovky. Neskôr uvidíme, že od tohto dátumu tieto dve inštitúcie - banka a slobodomurárstvo - budú napredovať spolu, aby sa zmocnili politickej vlády vo všetkých národoch, a zaistili tak rozširovanie teórií, ktoré rozleptávali národy morálne a materiálne (Perissinotto A., v Au 146).

² Slobodomurárstvo, úzko spojené s firmou Rothschild, rozpútalo v Spojených štátoch amerických po revolúcii roku 1776 civilnú vojnu proti Anglicku so zámienkou, že oslobodí čiernych otrokov na Juhu. Pravá príčina bola publikovaná v jednom čísle „Hazard Cirkular“ v roku 1862: „Veľký dlh, ktorý budú mať naši priatelia, kapitalisti v Európe, rozpútajú túto vojnu, sa využije na kontrolovanie obehu. My nemôžeme dovoliť, aby greenbanks (štátne lístky) boli v obehu, lebo nemôžeme ovládať ich obeh a emisiu“ (Perissinotto v Au 150, od Barnes atď.).

³ Zo správy Tragedy and Hope (Tragédia a nádej), od C. Quigleya, ktorú publikovala Mac Millan Co., New York 1966, str. 1300. Podľa kritickej analýzy Quingleyovho diela - ktorý je členom Systému, o ktorom teraz píšeme - W. C. SKOUSEN publikoval zväzok II Capitalista Nudo preložený Vydavateľstvom Armando, Roma 1978, str. 227, s dodatkom od S. Vaselliho, čo sa týka situácie v Taliansku ohľadom Systému. Načrime aspoň z tohto prameňa, citujúc pod skratkou Qu Quigleyho tvrdenia a pod skratkou Sk Skousenove. Qu 51 nasl. - história posledných dvoch storočí sa nedá pochopiť, ak sa neberie do úvahy vplyv slobodomurárstva, ako nástroja protestantskej banky a ako cirkvi, ktorá mieri s náboženským synkretizmom ku politickej synarchii (Perissinotto A., v Au 145). O vzťahu vysokého finančnictva k revolúciám počnúc Francúzskou, treba zvlášť pozrieť Co.

⁴ Qu 52 nasl.

⁵ Qu 51.

⁶ Qu 48 nasl.

⁷ Qu 325.

⁸ Qu 71 nasl.

⁹ Qu 72. Celý súčasný majetok rodiny Rockefellerovcov činí 640 miliárd dolárov, vlastní 6 z desiatich popredných amerických bánk, 5 z popredných desiatich poisťovní a 3 spoločnosti spomedzi najväčších spoločností; je rozdelený do 200 spoločností (Levinson C, Vodka-Cola, Vallecchi, Firenze 1978, str. 336, na s. 174 nasl.). Rockefeller a Morgan nie sú Židia.

¹⁰ Qu 326. Dlh Spojených štátov voči Systému činí 372 miliárd dolárov a každý rok americký občan prispieva k plateniu úrokov tohto dlhu 20 miliárd dolárov (Sk 37).

¹¹ Qu 324.

¹² Sk 39.

¹³ L` alternativa február 1976, str. 3.

¹⁴ Ako tieto idey prešli od Platóna k Rousseauovi, Marxovi, atď., vid' na s. 15 nasl.

¹⁵ Sk 41-55

¹⁶ Sk 57.

¹⁷ Sk 57.

¹⁸ Sk 59 nasl.. O tých, ktorí financovali Ruskú revolúciu, vid' tiež „Vita Italiana“ 15.

septembra 1920 a ďalšie zväzky z rokov 1920-1921.

¹⁹ Qu 938; Sk 63 nasl.

²⁰ Spomeňme si na udalosti Mac Arthur, Goldwater, Nixon, Watergate, atď. (Sk 97-139).

²¹ Qu 954 nasl. Vid' niektoré body správy v Sk 81-83.

²² O zodpovednosti Ford vid' Sk 84-86; o ďalších poplatníkoch vid' Sk 88-89.

²³ Sk 94 nasl.

²⁴ Sk 126 nasl.

²⁵ Sk 148 nasl.

²⁶ Informácie pochádzajúce z publikácií samotnej Nadácie a z prednášky, ktorú mal E. Tremblay v Paríži 17. marca 1976, publikovanej v Courier de Laissez-les-vivre a v „La Coppia“, Pavia 1979/61, str. 57 nasl.

S kampaňou za potrat bola spojená široká stratégia korupcie radikálno-marxistickej inšpirácie. Takouto stratégiou prišla v súčasnosti do Talianska pornografická produkcia a publikácie otvorene rozvrtné, medzi nimi Il Libretto rosso degli studenti (Študentská červená knižka), Vydavateľstvo Guaraldi, Rimini 1972, veľmi rozšírená v školách a brožúrka Contro la famiglia (Proti rodine), ktorú vydala Stampa Alternativa (radikáli), Roma, c.p. 741, strán 100. Na čelnej strane obálky tejto knižky je obraz Panny Márie s Ježišom s textom: „Predošlé vydanie bolo stiahnuté z predaja v celom Taliansku a jej vydavateľ odsúdený na 6 mesiacov za podnecovanie k zločinom, ku krádežiam, k potratom a pre oplzlosť.“

Toto je nové vydanie, celkovo upravené a obohatené zákonom pre nepľnoletých“. Na zadnej strane je obraz jedného dievčaťa v necudnom postoji. Knižka je otvoreným podnecovaním vzbúriť sa proti rodine, podnecuje k úteku z domu, k voľnej láske, k homosexualite, k lesbizmu, k potratu, k droge, atď., s kresbami a znakmi erotickej techniky. Bola tajne rozširovaná medzi mladými.

Zodpovednosť talianskych socialistov za pornografickú produkciu vytýka Surace A., knihou I padri della pornografia, (Krstní otcovia pornografie). Vydavateľstvo „La Parola“, Roma 1979, V. Cola di Rienzo 203, strán 128.

²⁷ Prvá konferencia Bilderberg: Máj 1954. Sk 140.

²⁸ Vid' obšírny opis v Sk 140-144. Zoznam zúčastnených na kongrese v Cesme je publikovaný v Sk na stranách 223-227. Na tomto kongrese (Turecko 25.-27. apríla 1975) sa z Talianov zúčastnili Giovanni Agnelli (majiteľ FIAT), Guido Carli, Cittadini Cesi, Roberto Ducci, Francesco Forte, Giorgio La Malfa, Arrigo Levi.

²⁹ Sk 144 nasl.

³⁰ Sk 209 nasl. vid' tiež Bordiot V., Une nouvelle Synarchie: la Trilalérale „Lettures Francaises“, február 1977, na stranách 1-7.

³¹ Konkrétne spôsoby, akými pracujú tieto kapitalistické koncerny, sú s dobrou znalosťou faktov opísané v knihe C. Levinsona, cit.: Paradoxné objatie západného kapitalizmu s kapitalistickým marxizmom sa napríklad v Taliansku potvrdzuje faktom, že komunisti tu majú spoluúčasť na 604 ekonomických podnikoch, so ziskom hodnoteným cca 150 miliardami lír ročne (vid' zoznam týchto podnikov na stranách 311- 316).

³² Sk 170. Západný synarchický kapitalizmus Systému a marxistický kapitalizmus majú podiel na zničení talianskej ekonómie a predovšetkým kresťanskej kultúry a mravov, ako to už roky pozorujeme. A nájdú sa aj takí, čo si myslia, že slobodomurári a rozvrtné skupiny každého druhu sú mimo všetkých týchto pochybných prípadov...

7. Vesmírna spolunadvláda

C. LEVINSON chce vo svojej knihe *Vodka-Cola* dokázať, že aj napriek všetkým ideologickým a politickým rozporom je medzi Spojenými štátmi a Ruskom v činnosti široká priemyselná a obchodná spolupráca, predovšetkým prostredníctvom nadnárodných spoločností, s obrovskými záujmami obidvoch supermocností. Štúdia J. BERGIERA, *La grande conspiration russe-américaine*, (Veľké rusko-americké sprisahanie), otvára nové horizonty, až po hranice ľudskej fantázie o téze - pre nás iba hypotéze - „geopolitickej rusko-americkej spolunadvlády“.

Tieto dve supermocnosti si totiž už dávno uvedomili, že atómový konflikt, by sa rovnal ich sebazničeniu. Teda aj napriek nezlúčiteľným ideologickým rozdielnostiam, sa budú usilovať o vytvorenie dohody, ktorá bude upevňovaná technologickým vývinom, smerujúcim k ovládaniu vesmíru. Tento útok na vesmír je orientovaný geostratégiou, ktorá má dva aspekty: obranný, určený k odstráneniu akejkoľvek novej vonkajšej prestíže a iniciátorský, k zaisteniu politicko-ekonomického vedenia nad celým ľudstvom. Tak zo studenej vojny medzi týmito dvoma supermocnosťami došlo pod tlakom najvyšších svetových mocenských postavení k uvoľneniu, ktoré sprevádzali tieto javy: multinacionálne spoločnosti medzi sebou nadväzovali kontakty za účelom spolupráce pre ovládnutie vesmíru a k podporovaniu všetkých tých sektorov, ktoré tomu napomáhali.

Politický pluripolarizmus sa zdá už definitívne prekonaný bipolarizmom USA-ZSSR zásluhou vesmírnej hegemonie, ktorá je schopná vylúčiť akúkoľvek konkurenciu. To znamená, že ak sa spolupráca, ktorá prešla do veľmi pokročilého štádia nepreruší atómovou vojnou, tak politická budúcnosť sveta je odsúdená krúžiť okolo osi rusko-americkej spolunadvlády.

Útok na vesmír

Kontrola vesmíru v blízkosti Zeme umožňuje:

- vojensky ovládať celú planétu;
- zmocniť sa zdrojov energie budúcnosti s neobmedzenými možnosťami všeobecného technologického vývoja.

1. Spojené štáty a Rusko sú dnes jediné vesmírne mocnosti. Spoločne pracujú na tom, aby zostrojili medziplanetárne prístroje, ktoré by boli schopné zničiť akúkoľvek nepriateľskú agresiu tých, ktorí nepatria do Systému (Čína, Nemecko, Japonsko, atď.).

Vďaka vhodnejšej konštalácii satelitov, ktoré vypustili do vesmíru, majú ich atómové rakety schopnosť zasiahnuť akýkoľvek cieľ, vzdialený na tisíce km s rozdielom presnosti 10 metrov. Tieto dve supermocnosti sú schopné zaistiť svojimi zbraňami vojenskú nadvládu na celej planéte.

2. Obrovské technologické možnosti, ktoré vyplývajú z vlády nad vesmírom, zaistia rusko-americkej „spolunadvláde“ nezastaviteľnú hegemoniu na priemyselnom a obchodnom poli.

- USA a ZSSR sa predovšetkým zameriavajú na získanie nového zdroja energie, ktorá by bola schopná nahradiť s veľkým úžitkom zdroje energie, dodnes používané (uhlie, ropa, atómové elektrárne). Ide o slnečnú energiu, ktorá by sa zachytávala vo vesmíre nejakou gigantickou umelou družicou, umiestnenou 36 000 km od Zeme. Ona by odovzdávala našej planéte energiu, potrebnú pre všetok priemysel na Zemi, prostredníctvom hyperfrekvencie (2,45

GHz) a neskôr aj pomocou laseru, s neobmedzeným trvaním, tak ako slnečná energia.

Vesmír bude môcť ponúknuť spolu s energiou, ktorá je základným faktorom pre rovnováhu ľudstva, aj obrovskú kvantitu služieb a materií, spracovaných vysokou technológiou. Tento plán sa bude môcť uskutočniť v budúcnosti storočiach a začne, keď bude premiestnený plne

automatizovaný priemysel rozličných odvetví na Mesiac. Ide o tretiu vedeckotechnickú revolúciu, (v prvej bola nahradená ručná práca strojmi - s využitím pohonných hmôt uhlia a ropy; druhá sa charakterizuje zavedením automatizácie do výroby), ktorá premiestni priemysel zo Zeme do vesmíru v jej blízkosti, s dvojitým úžitkom: odstráni znečisťovanie prírody zapríčinené priemyslom a zásobí sa neobmedzeným množstvom prvotných surovín a nových druhov technologických elaborátov, ktorých výroba je možná iba v podmienkach bez zemskej príťažlivosti.

Vo vesmíre by sa mohli vyrábať všetky prvotné suroviny, ktoré sú na Zemi potrebné: kovy, makromolekuly, atď... Spracovanie nebezpečných surovín (rádioaktívne prvky, biochemická syntéza, mikroorganizmy, atď.) by bolo bez ekologických problémov. S väčšou ľahkosťou by sa vyrábali zriedkavé materiály, ako je mauretánium a zlúčenina arzenu a gália, ktoré by umožnili vybaviť autá radarovým zariadením proti haváriám. Prostredie bez zemskej príťažlivosti a iné podmienky v týchto priestoroch by umožnili vypracovanie najmenej 40 nových prvkov, ako gamalgormium pre pohon nukleárných motorov do lietadiel, atď.

- Na týchto projektoch už pracuje mnoho najpoprednejších vedcov ako Stine, Ruzic, a Rus Pokrovsky, s tisícami ďalších vedcov a početných výskumných ústavov.

Rozličné polia spolupráce

Plány budúcnosti, ktoré boli vytvorené vesmírnym programom, pomáhajú rýchle pretvárať vzťahy medzi Rusmi a Američanmi na každej úrovni politického, sociálneho a vojenského života.

1. Predovšetkým na úrovni výskumu. Nežijeme viac v časoch, kedy vyzradenie vedeckého tajomstva stálo život, ako sa stalo s vedcami Penkovským a Rossebergom. Amerika a Rusko si vymieňajú vedecké informácie a dokonca vojenské tajomstvá. V júni 1977 bol v Moskve uskladnený prototyp generátorov neobmedzenej termonukleárnej energie amerického lietadla Galaxy C5 (najväčšie lietadlo na svete) aby ho Rusi mohli odkopírovať. V decembri 1976 dostalo Rusko od USA fotografie urobené satelitmi Landstat na predpoveď zberu obilia.

Rusi zase dali k dispozícii americkej technológii detektor Kirlian, ktorý je schopný diferencovať a fotografovať určitú kondenzáciu častíc v ľudskom tele (napríklad ruka liečiteľa aplikovaná na pacienta sa javí, akoby bola osvetlená žiarou svietielkujúcich lúčov).

Amerika organizovala systematický preklad vedeckých dokumentov do ruského jazyka a Rusi zase disponujú jedným 18 poschodovým ústavom k systematickému prekladu amerických vedeckých dokumentov. Ruské a americké ústavy s tisíckami výskumníkov pracujú medzi sebou v spoločnej zhode v celom ambite vedeckého výskumu (laser, rýchle elektróny, daser, atď).

2. V oblasti polície a špionáže vychádzajú na svetlo zaujímavé fakty: agent z americkej CIA sa môže presťahovať bez trestne so zbraňami a batožinou k ruskej polícii KGB a opačne. Spolupráca americkej polície so sovietskou zaberá najdelikátnejšie sektory politického života, až po tajné stretnutia na najvyššej úrovni vo veci špionáže, ktoré zriaďujú okultnú supervládu, schopnú podmieňovať rozhodnutia samotných prezidentov štátu (Chruščov bol zosadený počas jedného týždňa a Nixon v priebehu niekoľkých mesiacov). Tieto stretnutia na najvyššej úrovni sú v stálom spojení s najúčinnjšími metódami samotnej „červenej orientácie“. Vzájomne si podávajú správy o vojenskej technike, spolupracujú vo výskume atmosferických variácií, pri hľadaní ložísk ropy, pri účinkoch zariadenia daser (opak lasera), ktorý by teoreticky mohol produkovať tmu a zimu so značnými vplyvmi na podnebie celých krajov. Od leta 1978 KGB a CIA prevádzkujú elektronický kontrolný systém (Elint = Elektronik Intelligence) v Stredozemnom mori. Spolu vypracovávajú najmodernejšie kontrolné diapozitívy (plastifikované dokumenty, ktoré nebude možné falzifikovať, postupy pri identifikovaní

prostredníctvom hlasu, veľmi rýchla komunikácia dát, atď.).

Je dobré poznamenať, že v závislosti na KGB pracovala organizácia „Interterror“, ktorá mala za úlohu rozštiepiť západnú Európu prostredníctvom teroru, aby bola pripravená na vojenské obsadenie Ruskom.

3. Vo vojenskej oblasti sa zhoda prejavuje prostredníctvom vzájomnej výmeny informácií medzi Rusmi a Američanmi, na zdokonalenie zbraní (rakety, inteligentná bomba, ktorá z desiatich kilometrov zasiahne cieľ s presnosťou desiatich centimetrov, protitankové neutrónové bomby zamerané len na človeka, satelity s atómovými hlavicami, lúče smrti na základe častíc s vysokou energiou, atď.).

Vojaci z armád obidvoch táborov sú navzájom pozývaní navštíviť tajné inštalácie. Americkí vojenský žiaci môžu navštevovať kurzy sovietskej akadémie Frunzeho. Senzáciou bol prípad ruského generála Gregorienka, kontestátora, ktorý bol prenasledovaný KGB, ale nakoniec oslobodený a odvezený vojakmi do Spojených štátov amerických.

„Spolunadvláda“ sa prejavuje nie ako demokracia, ale ako mocný štát. Medzi obidvoma armádami je tendencia integrovať sa, aby mohli vykonávať bezprostrednú represívnu činnosť proti akémukoľvek vonkajšiemu zasahovaniu a proti vzburám zvnútra. Tak ruské vojsko zasiahlo, aby potlačilo štrajky vo Vorkute a vzbury v Gruzínsku, hromadné deportovanie Tatárov a ľudí čínskej rasy na Sibír. Prípadná agresia Číny, alebo Nemecka, by bola rýchlo neutralizovaná drvivou vojenskou prevahou „spolunadvlády“.

Rozsiahla kontrola celej planéty prostredníctvom vesmíru, rýchlosť komunikácií (rýchlosťou svetla) a schopnosť bezprostredného zásahu, robia z rusko-americkej „spolunadvlády“ najstabilnejší a najautoritatívnejší geopolitický útvar, aký bol kedy na zemi známy.

4. Celý tento aparát si sprostredkúva obrovské ekonomické možnosti. Podobne aj vo finančnom a obchodnom sektore sa vzájomná integrácia medzi Amerikou a Ruskom zosilňuje na základe bankových vzťahov. Amerika disponuje širokou bankovou sieťou vo východnom bloku a Rusko zakladá svoje inštitúcie na západe. Západné multinacionálne spoločnosti zaplavili komunistické štáty, a Rusi vyvážajú na západ svoje výrobky a iné produkty (prvotné suroviny, fotografické aparáty, tranzistory so slnečným nabíjaním, atď.).

Záhady a problémy

„Kto má v rukách vesmír, má v rukách Zem“, vyhlasujú budovatelia nového rusko-amerického bipolarizmu. Ale „spolunadvláda“ prináša pre budúcnosť ľudstva vážne problémy.

Vedci, technológovia a armáda uzatvárali svoje dohody tým, že prerazili bariéru opačných ideológií dvoch blokov: americký liberalizmus a marxistický absolutizmus. Ktorému typu spoločenskej koncepcie zveria novú vykonštruovanú dohodu, aby zaistili kontinuitu „spolunadvlády“, ktorá je možná iba pomocou autoritatívneho a ideologicky monopolistického režimu?

Ďalej: nebude to isto neobmedzený blahobyť, prisľúbený vesmírnou érou, ktorý by nasýtil tú priepasť nespokojnosti, ktorou je ľudské srdce, o to viac, že sa ľudia budú cítiť gniavení despotickým systémom bez východiska. Ľudské problémy sa ešte vo väčšej miere objavujú v existujúcom rozpore medzi vysokým materiálnym blahobyťom a chýbajúcim zmyslom života, ktorý vyplýva zo systému.

Aký bude mať okrem toho priestor kresťanstvo, zovreté dvoma zverákmi nevyriešenej nehody medzi sovietskym marxizmom a americkým synarchizmom? Ved' sú obidvaja jeho výslovnými nepriateľmi!

Nakoniec, aké sú vzťahy medzi činiteľmi vesmírnej stratégie a najvyššími predstaviteľmi pri medzinárodných jednaniach na najvyššej úrovni? To nevieme. A predsa je isté, že osudy národov sú v rukách ľudí, ktorí radi konajú v zákulisí. Vidieť jasne, kto drží opraty politickej

orientácie, nie je ľahké, ale sme povinní pokúsiť sa o to: v hre je naša sloboda.

"Proletári všetkých krajín" ešte nepochopili, že sú nevedomými nástrojmi marxistického kapitalizmu, ktorého stratégia má za cieľ odľudštit' a masifikovať modernú spoločnosť, aby ju mohol lepšie ovládnuť a že komunizmus je najlepším nástrojom vysokého finančnictva (synarchického). Ono môže pomocou štátneho kapitalizmu (a jeho "posluhovačov", ktorí sú postavení na najvyšších miestach) kontrolovať všetky bohatstvá sveta.

Oswald Spengler povedal v roku 1926: „Neexistuje ani jedno proletárske ani komunistické hnutie, ktoré by nepôsobilo kvôli peňažným záujmom v smere, ktorý určujú peniaze a v čase, ktorý určujú peniaze. Toto všetko bez toho, že by mali idealisti o tom tú najmenšiu potuchu“.

L. F.: I banchieri del comunismo, (Bankári komunizmu) Alternativa,, 1-2-1976, str. 3

Revolúcia svetla

Hľa, dnes sme pri konečnom vyústení Revolúcie. Viac ako po dvoch storočiach revolučného vyzrievania dnes „Synovia tmy“ produkujú svoje zrelé ovocie. Aká je celková bilancia Revolúcie?

Nepriinesla iba zlo, to je bez pochyb, ale aj nepopierateľný pokrok na kultúrnej, sociálnej a politickej úrovni. Bol to popud k zjednoteniu sveta. Ale akého? A za akú cenu?

Nesmieme zabudnúť na nespočetné obete Francúzskej revolúcie a stovky miliónov obetí postupujúceho komunizmu vo svete, na dve svetové vojny a hrozby v súčasnosti. Nesmieme podceňovať degradáciu človeka, ktorú zasieval revolucionársky systém: podnecovatelia a nástroje Revolúcie nám dávajú zlý obraz o sebe: ich cesta nie je cestou svetla, ale cestou okultného sprisahania, intríg a nemorálností. Táto bezohľadnosť zviedla ľudí k zlému a priviedla ich k novým formám otroctva. Ich naturalistický tlak nebol pre človeka, ale ho zdegradoval na nástroj, ba až na zviera. Cesta bola absolútne zmýlená a výsledok nešťastný. Najväčšiu škodu utrpel človek. Treba vystúpiť z priepastí.

Revolučný duch sa pohyboval tak, že sa opieral o ľud, prisľúbil mu blahobyť a oslobodenie. Ale ľud bol vždy veľkým obetným baránkom Revolúcie. Ľud mal z nej len útrapy, zozbieral z nej len šupky. Ovocie - ak sa môže hovoriť o ovocí - jedli iní. Prisľúbenie slobody vyústilo v lágre a v obrovské väzenia, ktoré sa ešte dnes nachádzajú v komunistických krajinách, na jednej strane, alebo do západného liberalizmu na strane druhej. Národy boli zoradené do čoraz väčších a nemilosrdných šíkov, vrhané do vražedných bojov. Jedni proti druhým: vo Francúzskej revolúcii, v povstaleckých vzburách, v dvoch svetových vojnách, a aj dnes v mnohých ohniskách, ktoré sú rozduchované obchodníkmi so zbraňami v mnohých častiach sveta. Anglickí a americkí ropní magnáti, ktorí bojujú medzi sebou, poštvajú Arabov proti Arménom a výsledok bol - milióny ľudských životov. Podobne to bolo v Biafre kvôli konkurencii výrobcov zbraní. Potom vo Vietname, Indočíne a v Kambodži, kde došlo k absurdnosti tým, že popudili mladých vojakov komunistov z jedného kraja, proti mladým vojakom komunistom z druhého kraja.

Nahovárali im, že ide o amerických nepriateľov.

Morálna bilancia nebola lepšia: celé národy boli vytrhnuté násilím od svojich pokojných zvyklostí a vrhnuté do nenávisťi a do nerestí každého druhu a platia ešte dnes svojím blúdením a rozpustilosťou, drogami, potratmi a všetkými druhmi nešťastia.

A kto zozbieral ovocie?

Veľkí medzinárodní finančníci a najväčší zločinci sa stali vlastníckmi nesmierného bohatstva a zvodcovia národov sa opojili mocou: Lenin, Stalin, Mao a iní. Aký bol z toho osoh? Nijaké dobro na svete neodčiní skazenosť jedného človeka. Revolúcia často pohltila svojich synov, svojich vlastných vodcov, ako sa to stalo v Rusku a v Číne. Nie, Revolúcia neprosperala nikomu.

Ak by ľudstvo bolo rozumné, veľké problémy ohľadom mieru, hladu a sociálneho pokroku by sa vyriešili s veľkou ľahkosťou. Ale Revolúcia je neracionálnou skutočnosťou, ktorá nemôže mať žiadne ospravedlnenie. A keď zvodcovia podvedú človeka a národy, znamená to, že človek bol podvedený diablom.

Revolúcia so svojimi tajnými ohniskami, vo svojich neľudských výbuchoch, odzrkadľuje tvár Zlého Ducha. Písmo o tom hovorí veľmi jasne: nasledovanie ľudských udalostí po sebe odzrkadľuje veľký zápas medzi Božím Duchom a mocnosťami temnôt až do konca dní, keď sám Boh definitívne oddelí dobré zrno od kúkoľa. V tomto striedaní sa udalostí predstavuje Revolúcia vtelenie Antikrista. Jej posledné vysvetlenie je dané Knihou Zjavenia.

Touto knihou by sme mohli dosiahnuť dobré výsledky, keby sa nám podarilo presvedčiť ľudí, aby sa nedali zviest': nemalo by to byť ťažké po toľkých skúsenostiach. „Keby vám vtedy niekto povedal: 'Hľa, tu je Mesiáš, hľa tamto je', neverte! Lebo vystúpia falošní mesiáši a falošní proroci a budú robiť znamenia a zázraky, aby zvedli, ak to bude možné, aj vyvolených. Vy sa však majte na pozore! Všetko som vám povedal vopred.“ (Mk 13, 21 - 23).

Ľudia ukázali svoju zvláštnu náklonnosť dať sa zviest' zmýlenými ideami: liberálna spôsobila rozdelenie rodín a masové potraty, marxistická psychiatrické väznice-gulagy, železné opony, otroctvo celých národov... Všetky tieto idey sa javili, ako neškodné požiadavky: Satan sa vie preobliecť za anjela svetla.

Žiadna idea nie je hodná nasledovania, ak nie je absolútne dobrá hneď na začiatku, v priebehu a na konci svojho vývoja. Iba za takýchto podmienok ju môžeme prijať. V tejto epoche masifikácie a kolosálnych mystifikácií treba mať zdravý úsudok a udržať si celistvú slobodu ducha, ktorá pochádza z Evanjelia. Boh nikdy nesklame: „Požehnaný je muž, ktorý dôveruje v Pána, zlorečený muž, ktorý dôveruje v človeka“ (Jeremiáš 17, 5; 17,7).

Dnes sa za sociálnymi nepokojmi, ktorými je poznačený bolestný zdroj nového ľudstva, množia konflikty rozličných humanizmov, ktoré na seba narážajú, pretože sa chcú zmocniť priestoru, čo prináleží kresťanskému dedičstvu. Podarí sa im to? Nevieme. Vieme však dve veci.

Prvá je, že ak kresťanstvo prechádza zo stavu širokej kultúry más do stavu viac vedomej, osobnej a komunitárnej voľby Evanjelia aj za cenu utrpenia, má pred sebou lepšiu budúcnosť oproti minulosti. Stačilo málo Gedeonových vojakov, aby zahnali na útek celé vojsko. Autentickí svätí sú aj v malom počte soľou zeme viac, ako celé masy veriacich s beztvarou a fádnu vierou.

Druhá vec je, že nijaký humanizmus nenahradí hodnotnou alternatívou humanistické kresťanstvo. Iba kresťanstvo obsahuje úplnosť prvkov, ktoré sú nevyhnutné k plnému rozkvetu človeka, pretože svojím božským pôvodom presahuje človeka, ktorý je v podstate relatívny. Iba od jediného, pravého Boha môže prísť inšpirácia a sila pre rast človeka. Prvky, ktoré budujú človeka, sú rozšírené viac, alebo menej v každej kultúre. Ale všetky okrem kresťanskej sú neutralizované opačnými silami.

Iba kresťanstvo má v sebe tajomstvo integrálneho humanizmu, oslobodeného od protikladov, otvoreného bez obmedzenia k celej panoráme Pravdy a Lásky silou Božieho Slova, ktoré sa stalo Telom.

Rozhodne prot ľudské sú ideológie vypracované pre podporu a pohodlie veľkých koncernov so svetovou mocou. Od marxistického humanizmu - alebo lepšie antihumanizmu - sme nemohli očakávať nič dobrého. Jeho inšpirácia bola a je rozhodne ateistická a materialistická. Tá robí z človeka zviera. Navyše, akoby to nestačilo, jeho systematicky popud k násiliu, k nenávisti, jeho programové uchýľovanie sa ku klamstvu, ako nezrieknuteľného revolučného nástroja, zanechávajú vo svedomí aktivistu veľmi hlboký znak vlastnej zloby, aby si mohol nejaký vedomý komunista urobiť dobrý obraz o sebe. Kto nie je dobrý sám sebe, ako ním môže byť

pre iných? Jeho zvyk na dvojzmyselnosť a na zlo, metafyzická nerovnováha, ktorá mu prúdi v žilách, nemôže priniesť nič iné, ako ničomnosť a zlobu do nekonečna. Veď sme to mohli zblízka vidieť v nedávnych rokoch v takzvanej „eskalácii“ teroru a každého spoločenského neporiadku v Európe a vo svete.

Zo západných lóži sa črtá synarchický humanizmus tiež slobodomurárskej inšpirácie so zámienkou, že je tu príliš zmätený synkretizmus; ten je plný chýb, aby sa mohol nastoliť solídny základ humanizácie. Zlúčenie sa nejasného deismu naturistickej inšpirácie si urobilo zlý obraz o sebe vo svojich orgiách, sexuálnych besneniach až po vyhrotenie poľutovaniahodného satanizmu. Človek pre svoj rast potrebuje iný náboženský a metafyzický oporný bod.

V posledných časoch sa v laickom západnom ponímaní vynára neorasizmus smeru „Nouvelle Ecole“ (Nová Škola), s jasným poukázaním na učiteľov dobrovoľníckeho ariánskeho ateizmu (Fichte, Schelling, Nietzsche, atď.).

Ten prisahal, že pochová kresťanskú civilizáciu pod inváziou nových novopohanských hôrd. Ak by sa to stalo, ľudská civilizácia by sa vrátila o niekoľko tisíc rokov dozadu. Avšak slobodomurári neprestávajú zavádzať nové a mnohoraké ideológie, pretože ideologický pluralizmus má najväčšiu šancu na to, aby sa uchytil na najrozličnejších požiadavkách ľahko ovplyvniteľnej mentálnej citlivosti.

Takéto humanizmy sú na obzore v terajších časoch. Je to teda pravý čas pre kresťanský humanizmus, pretože ako jediný má v sebe zárodok ľudstva, skutočne nového: Syn Človeka, „najľudskejší a najjemnejší zo všetkých ľudí“, schopný doviest' človeka k najvyšším métam ľudskosti.

Prišiel čas, aby sa proti Revolúcii „Synov tmy“ postavila ako protiklad Revolúcia Svetla, zakotvená v Pravde a Láске. Pravda a Láska predstavujú základnú túžbu človeka a nepotrebujú okultné úkony. Naopak, protivia sa im!

Pravdou a Láskou sa definoval Kristus, ktorého poslal Boh. On je „Svetlo sveta“ a kto ho nasleduje, nekráča v tmách. On je tiež „Cestou“ nielen, aby sa prišlo k Bohu, ale aj k človeku. Proti ateistickému humanizmu, ktorý so svojou metafyzickou nerovnováhou nevyhnutne smeruje k zlému, treba postaviť kresťanský humanizmus, ktorý je schopný dávať z bohatstva Božieho Slova, ktoré sa stalo človekom, všetku odvahu a smelosť z Pravdy a Lásky, bez toho, že by sa popreli hodnoty.